

KONTRA

**Φιάσκο ολκής η
αναθεώρηση του
Συντάγματος**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Μετά το φιάσκο της πώλησης των
λιγνιτικών μονάδων

**Επιστρέφει «από το
παράθυρο» η «μικρή
ΔΕΗ»**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Τα «παρατράγουδα»
ενός συστήματος
σάπιου από τη ρίζα**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Διαγωνισμός ξενοδοχείας
μνημονιακών κομμάτων**

ΣΕΛΙΔΑ 12

**Στο τέλος νικάνε πάντα οι
δεσποτάδες**

ΣΕΛΙΔΑ 13

**Στο σφυρί και πρώτες
κατοικίες**

ΣΕΛΙΔΑ 11

ΚΥΑ για αγορά γάλακτος

**Εμμεση νομιμοποίηση
των «ελληνοποιήσεων»
γάλακτος**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 995 - 16 Φλεβάρη 2019

www.eksegersi.gr

**Τα κοινοβουλευτικά «παρατράγουδα»
υπηρετούν τον καπιταλισμό**

ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΣ

Scripta... Verba...

Πρόκειται για ιστορική ήττα μιας συγκεκριμένης ομάδας σκέψης εντός της Αριστεράς, που απαξίωνε κάποτε «την κυρα-Δέσποινα, επειδή πολυδάκρυζε». Ως τέτοια θεωρώ ότι πρέπει να διαβάζεται. Όχι ως ανακολουθία. Οι άνθρωποι αλλάζουν. Ο Τσίπρας κατάλαβε, έστω αργά, ότι για να σταθεί ως πρωθυπουργός πρέπει να συμβιβαστεί και με το κλέος της ιστορίας της αρχαίας Μακεδονίας και με την αίγλη του Βυζαντίου και με τη δύναμη της ορθόδοξης σκέψης και με την ακτινοβολία των Πατριαρχείων Κωνσταντινουπόλεως και Ιεροσολύμων.

Μανώλης Κοττάκης

Τι έτι χρεϊάν έχομεν μαρτύρων; (Κατά Ματθαίον, 26.65)

Την διαγραφή Παπαχρηστόπουλου θα την καταθέσω στην ολομέλεια αφού μιλήσω στη Βουλή, ελπίζω ο πρωθυπουργός να είναι μέσα....{Αν κατατεθεί τώρα, θα μου αφαιρέσουν τον λόγο πραξικοπηματικά από σήμερα }.

Πάνος Καμμένος

Πάντα πολιτικά συνεπής και βαθύς γνώστης ορθογραφίας και σύνταξης.

Ευχαριστώ τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας Κυριάκο Μητσοτάκη για την τιμή που μου έκανε να με συμπεριλάβει στο ευρωψηφοδέλτιο νίκης της παράταξης. (...) Η ΝΔ είναι σταθερά η ευρωπαϊκή παράταξη της λογικής και του αυτονόητου, η μόνη πολιτική δύναμη που μπορεί να φέρει νέα πνοή στον τόπο (...) δεσμεύομαι να τιμήσω την εμπιστοσύνη σας.

Κατερίνα Μάρκου

Όλα τα λεφτά η τελευταία πρόταση. Την ίδια δέσμευση είχε αναλάβει έναντι των ψηφοφόρων της ΔΗΜΑΡ και του Ποταμιού.

Ο μαψυλάκας Πρόεδρος, ο αρχοδεξιός - είναι και αρχοδεξιός, βέβαια, αφού είναι Αρχηγός των δεξιών-κ. Μητσοτάκης...

Κώστας Ζουράρις

Νυχτιάτικα έτρεχαν στις βιβλιοθήκες οι άνθρωποι του Κούλη να βρουν λεξικό της αρχαίας ελληνικής. Είδαν ότι μαψυλάκας είναι αυτός που επαναλαμβάνει συνεχώς τα ίδια και ησύχασαν.

Το Ποτάμι δεν θέλει Βαλκάνια με μαύρες τρύπες. Η Βόρεια Μακεδονία πρέπει να μπει στο ΝΑΤΟ. Να μην αφήσουμε τα γεγονότα στην τύχη τους.

Σταύρος Θεοδωράκης

His masters' voice. Το δυστύχημα είναι ότι οι masters δεν ψηφίζουν.

Όταν βλέπεις πολιτικό αρχηγό να κλαψουρίζει, αυτό σημαίνει ότι έχει χάσει την αυτοπεποίθησή του.

Πάνος Σκουρλέτης

Μόνο που ο περί ου ο λόγος Καμμένος ήταν μέχρι πρόσφατα... πολύτιμο κεφάλαιο.

ΡΙΠΕΣ

♦ Πάγωσε το πανελλήνιο σαν άκουσε τον λόγον τον φοβερόν ♦ Μπορεί και να παραιτηθώ από βουλευτής, είπεν ο Καμμένος ♦ Ευτυχώς την επομένη δι-εμήνυσε ότι απλώς του πέρασε από το μυαλό ♦ Και οι καρδιές επέστρεψαν στη θέση τους ♦ Τι ήταν αυτό που ζήσαμε, ρε παιδιά; ♦ Τέτοια καταιγιστική παράσταση ούτε ο Φρανκ Κάστορφ, όταν μεγαλούργουσε με τη Φολκσμπίνε ♦ Κώστας Πρέκας από τη μια, Νίκος Γαλανός από την άλλη ♦ Μονομαχία γιγάντων της σκηνής ♦ Τα είχε όλα ♦ Κλάμα και γέλιο εναλλάσσονταν με καταιγιστικό ρυθμό ♦ Και ποίηση ♦ Προπαντός ποίηση ♦ Καβάφη ο ένας, Στρατήγη με Ματρόζο ο άλλος ♦ Κι άσε τους κακεντρεχείς να λένε ότι δεν είχαν ιδέα, αλλά τους τα είχαν γράψει οι λογογράφοι τους ♦ Χάθηκε, όμως, λίγος Χυτήρης, ρε λογογράφε του Τσίπρα; ♦ «Ας έρθουν οι σύντροφοι, ας έρ-

θει επιτέλους ένας υδραυλικός!» ♦ Για σκέψου τι αίσθηση θα δημιουργούσαν αυτοί οι σίχοι ♦ Εν πάση περιπτώσει, οι μεγάλοι έρωτες δημιουργούν τραυματικούς χωρισμούς ♦ Με αιτία πάντοτε ♦ Το είπε ο πρόεδρος Πάνος ♦ Εγώ του έδινα από τα πουράκια που καπνίζω κι αυτός το γύρισε στα Cohiba ♦ Λίγο το θεωρείτε αυτό ως λόγο διαζυγίου; ♦ Από την ευλογία του Ιερώνυμου στην ευλογία του Βαρθολομαίου ♦ Κι άσε τους άλλους να τσιρίζουν ότι είναι άθεος ♦ Το έχει βρει το κόλπο ο Τσιπράκος ♦ Τι με νοιάζει αν είναι άθεος; ♦ Σου λέει ο χριστιανός ♦ Βοηθάει την Εκκλησία, κι αυτό εμένα μου φτάνει ♦ Μιλάμε για τον χριστιανό που έχει πέντε δράμια μυαλό στο κεφάλι του ♦ Ο άλλος, με το εντελώς ακατοίκητο, έτσι κι αλλιώς δεν ψηφίζει Τσίπρα ♦ Όταν βλέπεις τον Πάγκαλο να κάθεται στο γραφείο του με τη γνωστή αφίσα του

Τσε να κοσμεί τον τοίχο, δεν οργίζεσαι ♦ Απλά γελάς ♦ Ου γαρ έρχεται μόνον... ♦ Αν ήμασταν συνωμοσιολόγοι, θα λέγαμε ότι το έχει σχεδιάσει ο Βερναρδάκης ♦ Γιατί άμα σε βρίζει ο Πάγκαλος, δυο-τρεις μονάδες μπορείς να τις πάρεις χαλαρά ♦ Και πού να 'ξερε ο Καμμένος, ότι ο σπετσιώτης Ματρόζος υπήρξε απλώς ποιητικό δημιούργημα του επίσης σπετσιώτη Γεωργίου Στρατήγη ♦ Ο ορίτζιναλ μπουρλοτιέρης (και όχι ναύαρχος) δεν ονομαζόταν Ματρόζος ♦ Λέκα (Αλέκος δηλαδή) Ματρόζι ήταν τ' όνομά του ♦ Ναι, ναι, αρβανίτης ήταν ♦ Όπως σχεδόν όλοι οι Σπεσιώτες ♦ Υστερα, είναι και η σύγκριση που μας «χάλασε» λίγο ♦ Ο Ματρόζος του ποιήματος είχε καταντήσει Ζητιάνος στα γεράματα ♦ Ούτε βαρκακι δεν είχε ♦ Ενώ ο Καμμένος, μπήκε στη Βουλή ως πλούσιος μπουλής με κότερο ♦ Ασε που εδώ και τέσσερα χρόνια είχε στρα-

τιωτικά ελικόπτερα και πρωθυπουργικά λίαρ τζετ που τα χρησιμοποιούσε σαν ταξί ♦ Εκτός αν εννοούσε πως τώρα θα καταντήσει ζητιάνος ♦ Αλλά και πάλι, ζητιάνο να ρίχνει βόλτες σε σκυλάδικο πολυτελείας δεν έχουμε δει ♦ Ας κλείσουμε κι εμείς αυτό το θλιβερό κεφάλαιο της νεότερης Ιστορίας μας με ολίγον Καβάφη ♦ «Μήτε βαθύς στες σκέψεις ήταν, μήτε τίποτε. / Ένας τυχαίος, ασταίος άνθρωπος. / Πήρε όνομα ελληνικό, ντύθηκε σαν τους Έλληνες, / έμαθ' επάνω, κάτω σαν τους Έλληνες να φέρεται» ♦ Βάλτε εσείς όποιο όνομα θέλετε ♦ Το μόνο σίγουρο είναι ότι δε θα λαθήσετε ♦ Έχουμε, βέβαια, κι άλλα δράματα ♦ Ο Μπογδάνος ανακοίνωσε την υποψηφιότητά του με τη ΝΔ και χωρίς να το καταλάβει βρέθηκε εκτός νυμφώνος ♦ Και με απαξιωτικό σχόλιο από τη Σπυράκη ♦ Και κλάααα ο Μπουμπούκος ♦

ΕΠΊ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Η Δούρου έβαλε, λέει, μπροστά να φτιάξει την «Αττική Ριβιέρα», με έργα ανάπλασης στον Φαληρικό Ορμο, ύψους 5,7 εκατ. ευρώ. Ως εδώ δεν υπάρχει είδηση. Πάντοτε τα... μεγαλόπνοια έργα ξεκινούν κατά την προεκλογική περίοδο. Ούτε η «απρόσκοπτη λειτουργία των οικονομικών δραστηριοτήτων», που βρίσκεται στο κέντρο των έργων ανάπλασης στο Τουρκολίμανο (που το έχουν μετονομάσει σε Μικρολίμανο) αποτελεί είδηση. Αν υπάρχει είδηση, αυτή βρίσκεται στο γεγονός ότι τη σχετική προγραμματική σύμβαση συνυπέγραψε και ο Μώραλης, ως δήμαρχος Πειραιά, αλλά δεν έχουμε φωτογραφίες από την τελετή υπογραφής. Έχουμε μόνο την (καθιερωμένη) προπαγανδιστική ανακοίνωση της Περιφέρειας, στην οποία δεν υπάρχει όχι δήλωση, αλλά ούτε λέξη του Μώραλη. Φαίνεται πως το «σύστημα Μαρινάκη» δε στηρίζει αυτή τη φορά τη Δούρου.

Κ Η κυρία Άννα Πάουλα ντα Σίλβα (οι φίλοι της τη φωνάζουν Παουλίνια) εκλέχτηκε βουλευτίνα στο τοπικό κοινοβούλιο της Σάντα Καταρίνα (βοηθεία μας), φόρεσε τα καλά της και πήγε να ορκιστεί. Ελπίζουμε να μην έβαλε ιδέες... Το λέμε γιατί με το σάλο που ξέσπασε και το διχασμό ανάμεσα σε «σεξιστές» και «φεμινιστές», η φήμη της ξεπέρασε αστραπι-

αία τα στενά όρια μιας βραζιλιάνικης επαρχίας, οπότε μπορεί να έχουμε «μίμησης πράξεως» σπουδαίας και τελείας».

Κ Καλά, ο Καμμένος δε φημίζεται για τη μόρφωσή του. Η άλλη, όμως, το παίζει δημοσιογράφος. Και έγραψε στα «Νέα» για τους «στίχους του ναυάρχου της επανάστασης του 1821, Ματρόζου». Ούτε

ναύαρχος υπήρξε ο Ματρόζος ούτε στίχους έγραψε. Το ωμόνυμο ποίημα έγραψε ο Γεώργιος Στρατήγης, ο οποίος δεν περιγράφει τον Ματρόζο ως ναύαρχο αλλά ως καπετάνιο. Όμως, κάτι πήρε τ' αυτή της κυρίας και το «μπουμπούνισε» όπως το... κατάλαβε. Πού να βρει καιρό να ρίξει μια ματιά, όταν τρέχουν τόσες επιδείξεις μόδιστρων και τόσα «ιβέντ» εφοπλιστών, βιομηχάνων, τραπεζιτών και λοιπών σελέμπριτι; (Α, να μην το ξεχάσουμε, πρόκειται για την κυρία που κρα-

τά τη στήλη «Blue Diary» στα «Νέα» του Μαρινάκη).

Κ «Συνεχίζουμε, αθόρυβα και δυνατά», είπε η Δούρου, σε φέστα όπου ανακοίνωσε ότι θα δώσει 40,6 εκατ. ευρώ σε νοσοκομεία (στο πλαίσιο της προεκλογικής διαμαρτυρίας πάντοτε). Προπαντός... αθόρυβα!

Στη μνήμη του συντρόφου Γιώργου Μαλάμη προσφέρω στην «Κόντρα» 20 ευρώ.

Ε.Α.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αυτό, κύριε πρωθυπουργέ, είναι ένα έγκλημα το οποίο διαπράξατε και το οποίο έγκλημα ίσως όσον αφορά τον εαυτό μου αναλαμβάνω την ευθύνη ο ίδιος, αλλά όσον αφορά τους ΑΝΕΛ, είναι ένα έγκλημα που δεν θα το ξεχάσω ποτέ. Τι έφταιξαν τα παιδιά τα οποία αύριο θα πρέπει να απομακρυνθούν και τα οποία έδωσαν αγώνα για την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ; Τι φταίει η Εύα, η Ελένη, ο Ανδρέας, ο Γιώργος, ο Βασίλης, ο Αντώνης να βρεθούν στο δρόμο γιατί αποφασίσατε να μας κάνετε να σιωπήσουμε;

Πάνος Καμμένος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

16/2: Λιθουανία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1918) 16/2/1833: Κυκλοφορία πρώτου ΦΕΚ 16/2/1921: Συγκρούσεις στρατού και εργαζομένων (Βόλος) 16/2/1942: Ίδρυση ΕΛΑΣ 16/2/1968: Διάσπαση ΚΚΕ 17/2/1972: Βόμβες (ΑΑΑ) σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών 17/2/1905: Επαναστάτες εκτελούν τον Μέγα Δούκα Σεργκέι Αλεξάντροβιτς, θείο και σύμβουλο του τσάρου Νικολάου Β' (Μόσχα) 17/2/1973: Συγκρούσεις αστυνομίας και φοιτητών στη Νομική, ανακοινώνονται άλλες 51 διακοπές αναβολής στρατεύσεως 18/2: Γκάμπια: Ημέρα ανεξαρτησίας (1965), Ισραήλ: Ημέρα μητέρας 18/2/1990: Εκτέλεση ψυχιάτρου Μάριου Μαράτου (Επαναστατική Αλληλεγγύη) 18/2/1991: Βόμβα (IRA) σε σιδηροδρομικό σταθμό Λονδίνου, ένας νεκρός, σαράντα τραυματίες 19/2:

Αιθιοπία: Ημέρα μαρτύρων (1930) 19/2/1947: Ανακοίνωση ίδρυσης στρατοπέδου «εθνικού φρονηματοισμού» Μακρονήσου 19/2/1977: Βόμβα ακροδεξιών στα γραφεία Πολιτιστικής Δέσσης Παγκρατίου 19/2/1986: Δύο βόμβες στο ΥΠΕ-ΧωΔΕ (ΕΛΑ) 20/2: Ημέρα κοινωνικής δικαιοσύνης 1902: Πεντακόσιοι νεκροί σε συγκρούσεις απεργών με αστυνομία (Βαρκελώνη) 20/2/1972: Καταδίκες πέντε μελών ΠΑΜ 20/2/1973: Βόμβες (ΕΑΝ) σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών 20/2/1973: Καταδίκη δύο μελών ΑΑΑ 20/2/1974: Σύλληψη 35 ηγετικών στελεχών ΚΚΕ 20/2/1977: Βόμβα στην αποθήκη προϊόντων Σιασινόπουλου (ΕΛΑ) 20/2/2000: Ο υπαστυνόμος Θεοδωρής Χαλουλάκος πυροβολεί και αφήνει παράλυτο τον 18χρονο μαθητή Σωτήρη Κα-

τσιώτη (Λούτσα) 21/2: Ημέρα μητρικής γλώσσας, ημέρα ξενογών, Μπογκλάντες: Ημέρα μαρτύρων (1952) 21/2/1973: Κατάληψη Νομικής από τέσσερις χιλιάδες φοιτητές 21/2/1973: Βόμβα (ΕΑΝ) στο Καλαμάκι 21/2/1985: Εκτέλεση εκδότη «Απογευματινής» Νίκου Μομφεράτου και σωματοφύλακα Γιώργου Ρουσέτη (17Ν) 22/2: Ημέρα προσκοπισμού, Ινδία: Ημέρα μητέρας 22/2/1973: Φοιτητική διαδήλωση (Θεσσαλονίκη) χτυπιέται από αστυνομία, πολλές συλλήψεις 22/2/1974: Συλλήψεις μελών ΚΚΕ και ΚΚΕ εσ. (Πάτρα) 22/2/1977: Βόμβα σε γραφεία «Πεσινέ» (ΕΛΑ) 22/2/1989: Τέσσερις βόμβες σε σπίνια (17Ν) 22/2/2008: Δολοφονείται ο Σουδανός Abdulkarim Yahya Idris στην Ομόνοια με ξυλοδαρμό από τρεις αστυνομικούς.

Τα «παρατράγουδα» ενός συστήματος σάπιου από τη ρίζα

Η παρακαμιακή τηλεπερσόνα που έβρισκε ανθρώπους με προβλήματα και τους μετέτρεπε σε «παρατράγουδα», ανταλλάσσοντας τη δημόσια διαπόμπευσή τους με την παχυλή αμοιβή της και με τα κέρδη των διαφημιζόμενων στις σκουπιδοεκπομπές της, διέπραττε ένα κοινωνικό έγκλημα. Τα «παρατράγουδα» του αστικού κοινοβουλευτισμού, που παρελαύνουν καθημερινά από το βήμα της Βουλής, από τα ραδιοφωνικά μικρόφωνα και από τα τηλεοπτικά πλατό, δεν είναι θύματα του τηλεοπτικού κανιβαλισμού. Ο αυτοεξευτελισμός τους -είτε τον αντιλαμβάνονται είτε όχι- είναι επιλογή τους. Και τα κέρδη δικά τους. Κανένας δε θησαυρίζει στην πλάτη τους, αυτοί θησαυρίζουν στην πλάτη του ελληνικού λαού.

Κάποιοι απλώς παίζουν ρόλους. Τους παίζουν εδώ και δεκαετίες και μ' αυτούς εξασφαλίζουν το παντεσπάνι τους. Κάποιοι καινούργιοι, που ξεπήδησαν τα χρόνια της μνημονιακής κρίσης, παίζουν απλά τον εαυτό τους. Και περιμένουν την ανταπόκριση του κοινού στην κάλπη, η οποία έχει αντικαταστήσει το δίσκο που περιέφεραν άλλοτε οι σαλτιμπάγκοι στα επαρχιακά πανηγύρια εκλιπαρώντας για τις πενταροδεκάρες του κοινού. Το γεγονός ότι αυτά τα «παρατράγουδα» αλλάζουν κόμματα και εξακολουθούν να συμπεριφέρονται ως «παρατράγουδα» δείχνει ότι αυτό είναι το μόνο που έχουν να πουλήσουν. Κι επειδή το «πουλάνε», οι ηγεσίες των δύο μεγάλων αστικών κομμάτων δίνουν μάχη για να πάρουν τα «παρατράγουδα» στις γραμμές τους, αδιαφορώντας για τον απόλυτο ευτελισμό του αστικού κοινοβουλευτισμού.

Και για να μην ξεχνιόμαστε, να σημειώσουμε προκαταβολικά πως το μεγαλύτερο «παρατράγουδο» είναι ο μέχρι πρότινος κυβερνητικός εταίρος και υπουργός Αμυνας. Χρόνια τώρα.

Γελοία παράσταση εξουσιαστών

«Δείξτε ότι είστε πολύ ψυχρός εκτελεστής», του είπε ο Καμμένος. «Θα με ευγνωμονείτε που απέτρεψα να καταγραφείτε στα κιτάπια της ιστορίας ως ένας νέος Αντώνης Σαμαράς», του απάντησε ο Τσίπρας, επιβεβαιώνοντας ότι πράγματι είναι ψυχρός εκτελεστής.

Η αναφορά στον Σαμαρά έχει σαφές περιεχόμενο. Το 1993, ο Σαμαράς έπαιρνε βουλευτές από τη ΝΔ του Μητσο-

τάκη (πατρός), αναγκάζοντας τον τελευταίο να παραιτηθεί και να προκηρύξει εκλογές, τις οποίες κέρδισε ο Α. Παπανδρέου. Το 2018-19, ο Τσίπρας άρχισε να παίρνει βουλευτές από τον Καμμένο, για να μην την πάθει όπως την έπαθε ο Μητσοτάκης το 1993. Και του το είπε κατάμουτρα: Ναι, σου πήρα τους βουλευτές για να μην μπορέσεις να με ρίξεις, όπως ο Σαμαράς τον Μητσοτάκη. Ο Καμμένος δεν το 'πιασε αμέσως. Φαίνεται πως κάποιος του το επισήμανε μετά, γι' αυτό και βγήκε και το είπε

σε ραδιοφωνική εκπομπή.

Στην ίδια εκπομπή αποδείχτηκε ότι μπορεί να παραμείνει μιντιακά ζωντανός μόνο επιτιθέμενος στον Τσίπρα και προσφέροντας πικάντικα στιγμιότυπα: πουράκια που έγιναν Cohiba, ανταλλαγή οικογενειακών επισκέψεων κτλ. Πρέπει όμως να διευρύνει το ρεπερτόριό του, γιατί άμα μένει στην κλαψούρα τύπου Βασιλάκη Καϊλα («με εκτέλεσε ο αγάρι-στος»), δεν υπάρχει περίπτωση να «πουλήσει». Θα φάει πόρτα από παντού. Ούτε οι ατάκες του τύπου «εγώ απολογούμην

Χαρτοπόλεμος

«Κύριε Πρόεδρε, όπως γνωρίζετε, κατά το άρθρο 1 παρ. 1, 2, 3, του Συντάγματος η Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, αποτελεί το πολίτευμα της Ελλάδας, μέσω του οποίου ο λαός και άπαντες οι εξουσίες που πηγάζουν από αυτόν, συναποτελώντας την λαϊκή κυριαρχία, πρέπει απαρέγκλιτα και άφευκτα να εκφράζονται». Με τα υπέρροχα ελληνικά του (τι διάολο, ίδιου επιπέδου είναι και οι συνεργάτες του ή τα γράφει πια μόνος του;) ο Πάνος Καμμένος έστειλε μακροσκελή επιστολή στον Βούτση, στην οποία -αφού του αναλύει, πάντα σε υπέρροχα ελληνικά, όλα τα σχετικά με τη συνταγματική και την κοινοβουλευτική τάξη- αποφαίνεται ότι «ανακύπτει μείζον ζήτημα Αντιδημοκρατικής, Αντικοινοβουλευτικής και Αντισυνταγματικής υφής για τις επιστολές, που φέρεται να ζητήθηκαν και να δόθηκαν από βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου, οι οποίοι, θέλουμε να πιστεύουμε, παρασυρόμενοι και χωρίς πλήρη επίγνωση των πραττομένων τους, προήλθαν σε ΕΚ ΠΡΟΟΙΜΙΟΥ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΓΝΩΜΗΣ ΚΑΙ ΨΗΦΟΥ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΣΧΕΔΟΝ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ, ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΑΓΝΟΟΥΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗΣ ΓΝΩΜΗΣ!».

Του λέει, ακόμα, ότι η ορκωμοσία του Κουίκ «ελέγχεται ως απολύτως και εξ υπαρχής άκυρη και ανυπόστατη», διότι έγινε «χωρίς τη συναίνεση του κοιμματικού σχηματισμού με τον οποίον εξελέγη και στον οποίο ανήκε ο παραιτηθείς βουλευτής», ο οποίος κοιμματικός σχηματισμός θα μπορούσε, άμα ήθελε, να αφήσει την έδρα κενή! Καταλήγοντας, ο Καμμένος ζητά από τον Βούτση «την άμεση διαβίβαση σχετικών Ερωτημάτων προς την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, προς τον σκοπό της αποσαφήνισης των ομιχλώδων, καινοφανών και περιέργων πρακτικών που συνεχίζετε να ακολουθείτε ως Πρόεδρος Βουλής, πρακτικές που έχουν προκαλέσει το κοινό αίσθημα περί δημοκρατικής συνείδησης του Λαού». Αμ πώς;

Ο Βούτσης απάντησε στον Καμμένο με επιστολή, στην οποία υποστηρίζει ότι όλα έγιναν νόμιμα (αναφέρεται σε διάφορες διατάξεις του εκλογικού νόμου). Και βέβαια, δεν κάνει λόγο για υποβολή Ερωτημάτων στην Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής (μιλάμε για κανονικότατο «γράψιμο»). Διότι ο Κουίκ ορκίστηκε τυπικά ως βουλευτής των ΑΝΕΛ, οι οποίοι όμως δεν υφίσταντο ως κοινοβουλευτική ομάδα, αφού ο Καμμένος είχε διαγράψει τον Παπαχριστόπουλο πριν αυτός παραιτηθεί. Μ' άλλα λόγια, ο Καμμένος διέλυσε μόνος του την κοινοβουλευτική του ομάδα, μάλλον για να μπορεί να χτίσει το δραματικό στόρι του αδικημένου, κυνηγημένου και εκτελεσμένου από τον Τσίπρα. Η συγκεκριμένη προς Βούτση επιστολή δε γνώρισε καμιά ιδιαίτερη δημοσιότητα. Για να ξαναβγεί στα ΜΜΕ ο Καμμένος θα πρέπει να ρίξει στην πιάτσα... γαργαλιστικές λεπτομέρειες.

για τον Βούτση τέσσερις ώρες στις ΗΠΑ», «δυσκολεύτηκα πολύ να ανοίξω πόρτες σε κράτη και σε κυβερνήσεις που είχαν αρνητική άποψη για τη συμπεριφορά του ΣΥΡΙΖΑ στο παρελθόν», μπορούν να του εξασφαλίσουν δημοσιότητα. Σιγά μην είχαν οι Τσιπραίοι την ανάγκη του Καμμένου για να ανοίξουν πόρτες στο Ισραήλ, στις ΗΠΑ ή οπουδήποτε αλλού.

«Προσοχή, ο πρώην συγκυβερνήτης Πάνος Καμμένος... δαγκώνει!» Αυτή τη βινιέτα χρησιμοποίησε το «Πρώτο Θέμα» για να παρουσιάσει τη συνέντευξη-ποταμό του Καμμένου. Είναι προφανές ότι αυτός θα χρησιμοποιηθεί ως πολιορκητικός κριός από τα ΜΜΕ της αντιπολίτευσης. Θα πρέπει, όμως, να τους δίνει και θέματα, αλλιώς θα τους είναι άχρηστος. Κι όχι για τον Κοτζιά (ολόκληρο συνωμοσιολογικό σενάριο παρουσίασε στο «Πρώτο Θέμα» για τις υποτιθέμενες σχέσεις Κοτζιά-Σόρος), αλλά για τον Τσίπρα. Όσο ο Καμμένος θα εξασφαλίζει δημοσιότητα με «αποκαλύψεις» και «αναλύσεις» για τον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ, τόσο θα καθίσταται ακίνδυνος για τη ΝΔ, αφού -χωρίς να το καταλαβαίνει- θα αυτοαποκαλύπτεται ως αφελής (τουλάχιστον). Αν κάνει σε κάποιον ζημιά, αυτός θα είναι κυρίως ο εαυτός του και δευτερευόντως ο ΣΥΡΙΖΑ. Δε νομίζουμε ότι το ακροδεξιό ακροατήριο θα ψηφίσει με κριτήριο «το προσωπικό δράμα ενός προδομένου και κυνηγημένου». Αλλωστε, ακροδεξιοί υπάρχουν σε πλήρη επάρκεια και στη ΝΔ.

Μπορεί ο Καμμένος να βαυκαλίζεται ότι έμαθε τους συριζαίους «να γράφουν με το δεξί», όμως όλος ο κόσμος βλέπει πως για τον Τσίπρα και την παρέα του ήταν απλά ο «χρήσιμος ηλίθιος». Ηξεραν ότι το μόνο που ήθελε ήταν η καρέκλα του υπουργού Αμυνας. Από εκεί και πέρα, δε θα ανακατευόταν στα πόδια τους. Κέρδισαν έτσι μια άνετη τετραετία και όταν είδαν ότι ο Καμμένος δεν μπορεί να «σηκώσει» (ενώ με άνεση... Πύρρου Δήμα σήκωνε τα Μνημόνια και τους νόμους τους), τον πέταξαν σαν στυμμένη λεμονόκουπα, εξαγοράζοντας με μοναδική ευκολία το τσούρμο που τον ακολουθούσε. Ούτε καινοφανή είναι όλα αυτά ούτε έξω από τη λογική ενός συστήματος σάπιου από τη ρίζα του. Αυτό το σύστημα παρήγαγε και εξακολουθεί να παράγει «Τσίπρες» και «Καμμένους», στην ίδια συχνότητα που παράγει κοινωνική δυστυχία για τους εργαζόμενους.

Το «Μακεδονικό» ως αχίλλειος πτέρνα της ΝΔ

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ - ΒΟΥΛΗ: Στο βήμα βρίσκεται ο Σταύρος Θεοδωράκης, με θέσεις φιλονατοϊκές και φιλοαμερικάνικες, που κάποια στιγμή προκαλεί τους βουλευτές της ΝΔ: «Επιτρέψτε μου, λοιπόν, με κάθε ειλικρίνεια και με αληθινή απορία να σας ρωτήσω το εξής: Θεωρείτε αυτήν τη Συμφωνία καταστροφική. Θεωρείτε αυτήν τη Συμφωνία βλαπτική για τα ελληνικά συμφέροντα. Τότε, γιατί δεν κάνετε το αυτονόητο, γιατί δεν ξεκαθαρίζετε στον ελληνικό λαό απλά και σύντομα ότι ως επόμενη κυβέρνηση θα θέσετε από την πρώτη ημέρα βέτο στην ενταξιακή πορεία των γειτόνων μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση;».

Σαν αυτόματα πετάχτηκαν πάνω Ντόρα και Κουμουτσάκος και άρχισαν να διαμαρτυρούνται. Κουμουτσάκος: Ποιος το είπε αυτό; Ντόρα: Δεν έχει πει κανείς τέτοιο πράγμα. Ο Θεοδωράκης προσπαθεί να συνεχίσει, αλλά η Ντόρα δεν τον αφήνει: Για όνομα του Θεού! Δεν έχει πει κανείς τέτοιο πράγμα. Και ξανά: Λέτε πράγματα που δεν ισχύουν. Προσπαθεί να εξηγήσει ο Θεοδωράκης τι εννοεί, δεν τον αφήνει ο Κουμουτσάκος: Κύριε Θεοδωράκη, ουδείς είπε τέτοια πράγματα.

Αυτά την Πέμπτη, στη συζήτηση στη Βουλή για την κύρωση του πρωτοκόλλου ένταξης της Βόρειας Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ. Τη Δευτέρα, στο briefing των πολιτικών συντακτών, η Σπυράκη δήλωσε ότι «ο πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας επανέλαβε ότι δεν πρόκειται να απεμπολήσει το δικαίωμα της Ελλάδος να βάλει βέτο στην ένταξη των Σκοπίων στην ΕΕ εφόσον κρίνει ότι δεν εξυπηρετούνται τα εθνικά συμφέροντα».

Η δήλωση αυτή είναι διαφορετική απ' αυτά που δήλωνε στη Βουλή ο Μητσοτάκης στις 24 Γενάρη, κατά τη συζήτηση για την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών. Τότε έλεγε ότι η διαδικασία ένταξης της Βόρειας Μακεδονίας στην ΕΕ δε σχετίζεται με τη Συμφωνία των Πρεσπών και πως η Ελλάδα θα διατηρήσει στο ακέραιο όλα τα δικαιώματα που απορρέουν από την ιδιότητα του κράτους-μέλους, δηλαδή το δικαίωμα να διαπραγματεύεται και να ανοίγει ή να κλείνει κάθε επιμέρους κεφάλαιο της προενταξιακής διαδικασίας, ανάλογα με τα εθνικά και τα κοινοτικά συμφέροντα. Αυτό το δικαίωμα, όμως, το έχει κάθε κράτος-μέλος της ΕΕ και σχετίζεται με την εφαρμογή από την υποψήφια χώρα του λεγόμενου «κοινοτικού κεκτημένου». Οχι με τα «εθνικά της συμφέροντα».

Στη δήλωση που έκανε η Σπυράκη την περασμένη Δευτέρα μίλησε για βέτο ανάλογα με τα εθνικά συμφέροντα. Αφησε, δηλαδή, να εννοηθεί ότι συνδέει τη διαδικασία ένταξης της Βόρειας Μακεδονίας στην ΕΕ με τη Συμφωνία των Πρεσπών, με την οποία η ΝΔ διαφωνεί. Δε χρειάζεται να σημειώσουμε ότι αυτή η δήλωση της Σπυράκη βρίσκεται σε πλήρη διάσταση με όσα υποστήριξαν Ντόρα και Κουμουτσάκος, αντικρούοντας τον Θεοδωράκη, και ότι υπαγορεύτηκε προφανώς από την ακροδεξιά πτέρυγα της ΝΔ.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ - ΚΛΕΙΣΤΟ ΟΑΚΑ: Ο αντιπρόεδρος Μπουμπούκος κάνει «το κοπή τη πίτα», αλλά αντί για μια τυπική εκδήλωση που συνήθως γίνεται σε αίθουσα κάποιου κεντρικού ξενοδοχείου, αυτός κλείνει το μεγαλύτερο κλειστό στάδιο της χώρας και μετατρέπει «το κοπή τη πίτα» σε πολιτική εκδήλωση της σαμαρικής πτέρυγας της ΝΔ. Ο ίδιος ο Σαμαράς κάθεται «πρώτο τραπέζι πίστα» και εισπράττει ατάρεςκα το γλείψιμο του κονφερανσιέ Μπουμπούκου, ο οποίος χρίζει ακόμα και υποψήφιους βουλευτές, τους οποίους καλεί στο βήμα και τους παρουσιάζει. Δεν παραλείπει, βέβαια, να την πέσει στον Δένδια (χωρίς να τον κατονομάσει, είπε ότι χάρηκε με το χειροκρότημα των συριζαίων), ο οποίος εμφανίζεται ως ο συνεπής εκπρόσωπος της καραμανλικής και μητσοτακικής παράδοσης του κόμματος. Το αποκορύφωμα ήταν όταν τον έβαλε όλους να τραγουδήσουν το «Μακεδονία ξακουστή»! Κι αυτοί τραγουδίσαν.

Την επόμενη κιόλας μέρα, ο Μητσοτάκης έσβησε από τις λίστες της ΝΔ τον Μπογδάνο, τον οποίο είχε χρίσει υποψήφιο ο Μπουμπούκος. Δεν τόλμησε, όμως, να σβήσει και τον Πορτοσάλτε, τον οποίο ο κονφερανσιέ ανέβασε στο πάλκο παρέα με τον Μπογδάνο, χρίζοντάς τον και αυτόν υποψήφιο. Είναι άλλα τα μεγέθη, βλέπετε. Ο Μπογδάνος δεν είναι τίποτα, ενώ ο (εξίσου ακροδεξιός) Πορτοσάλτε είναι παράγοντας του μιντιακού συγκροτήματος του Αλαφούζου.

Το «Μακεδονικό» φέρνει ψήφους, σκέφτεται ο Μητσοτάκης. Γι' αυτό και εγκατέλειψε την προηγούμενη γραμμή της ΝΔ, ευθυγραμμίζοντας με την ακροδεξιά ομάδα του Σαμαρά. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Καραμανλής, τις δυο φορές που έκανε δήλωση για το «Μακεδονικό», αναφέρθηκε σε τοποθετήσεις της Μπακογιάννη και όχι του Μητσοτάκη. Προσχωρώντας στη γραμμή του Σαμαρά (αν και χωρίς να λέει «η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική»), ο Μητσοτάκης δε βρέθηκε μόνο σε αντίθεση με τους αμερικανούς και ευρωπαίους ιμπεριαλιστές, αλλά έγινε ταυτόχρονα και όμηρος της σαμαρικής ομάδας, η οποία τον αντιμετωπίζει περίπου ως αναλώσιμο. Μια χαμένη εκλογή και τέρμα!

Λύσσα

Το ιρανικό καθεστώς έβγαλε στο δρόμο τους (οικολογικούς) οπαδούς του για να γιορτάσουν τα 40 χρόνια από την επανάσταση που ανέτρεψε το αμερικανόδουλο καθεστώς του σάχη Ρεζά Παχλεβί. Αναμενόμενο. Όπως αναμενόμενες ήταν και οι δηλώσεις των ηγετικών στελεχών της θεοκρατικής κάστας που εκμεταλλεύτηκε τη λαϊκή επανάσταση και άρπαξε την εξουσία, την οποία κρατά σταθερά όλες αυτές τις δεκαετίες. Ο αγιατολάχ Αλί Χαμενεΐ δεν αναφέρθηκε στις ΗΠΑ, αλλά μόνο στον Τραμπ, τον Πομπέο και τον Μπόλτον (υπονοώντας ότι προϋπήρξε ο «καλός» Ομπάμα). Ο πρόεδρος Χασάν Ροχανί φρόντισε να διευκρινίσει ότι το καθεστώς δεν αντιμετωπίζει «τη Δύση», αλλά «κάποιους από τη Δύση». Μόνο το Ισραήλ δεν έχει... διακρίσεις στο λόγο των πολιτικών ηγετών του Ιράν. Απολύτως ευνόητο, αν αναλογιστούμε την πίεση του Νετανιάχου προς τη Δύση με το υποτιθέμενο πολεμικό πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν.

Η κλίκα του Τραμπ αντέδρασε. Ο σύμβουλος Εθνικής Ασφάλειας του Λευκού Οίκου, Τζον Μπόλτον, έκανε δήλωση, στην οποία προειδοποίησε τον αγιατολάχ Χαμενεΐ ότι δεν του μένουν πολλές ακόμα επετείες για να γιορτάσει! Ο δε Τραμπ έστειλε το δικό του μήνυμα από το αγαπημένο του Twitter, με γνήσιο... τραμπικό στυλ: «40 χρόνια διαφθοράς. 40 χρόνια καταπίεσης. 40 χρόνια τρόμου. (...) Ο λαός του Ιράν που υποφέρει επί μακρόν αξίζει ένα πολύ πιο φωτεινό μέλλον».

Και του χρόνου...

Γκαντζ VS Νετανιάχου

Μια προεκλογική ήττα στα σημεία υπέστη ο Μπενιαμίν Νετανιάχου, καθώς τα ισραηλινά δικαστήρια έκαναν δεκτή προσφυγή των κομμάτων της αντιπολίτευσης και απαγόρευσαν στον πρωθυπουργό να δημοσιεύει φωτογραφίες του αγκαλιά με στρατιωτικούς, μέχρι τις πρόωρες βουλευτικές εκλογές της 9ης του Απριλίου. Το είχαμε σχολιάσει και από αυτές εδώ τις στήλες, ότι ο Νετανιάχου έπαιρνε σε καθημερινή βάση σβάρνα τις στρατιωτικές μονάδες, όπου φωτογραφιζόταν τότε να μιλάει σε στρατιωτικούς, τότε να τρώει μαζί τους, τότε να επιθεωρεί οπλικά συστήματα. Στη συνέχεια, μέσω των λογαριασμών του στα social media, δημοσιοποιούσε αυτές τις φωτογραφίες για να δείξει ότι αυτός είναι το απόλυτο «γεράκι» της σιωνιστικής πολιτικής, ο πρωθυπουργός που αγαπάει το στρατό και τον αγαπάει ο στρατός, ο πιο ικανός για να εξασφαλίσει την ασφάλεια του Ισραήλ.

Οι φωτογραφίες έχουν, βέβαια, βγει και διανεμηθεί. Και η αναδιανομή τους από το μηχανισμό προπαγάνδας του Λικούντ δεν μπορεί να απαγορευτεί (απλά δε θα φαίνεται ως... δράστης ο Νετανιάχου). Η απαγόρευση, όμως, δείχνει πως στο σιωνιστικό «βαθύ κράτος» διαμορφώνεται μια τάση αμφισβήτησης του Νετανιάχου (αυτό φάνηκε και από τις κατηγορίες για διαφθορά που του απήγγειλε η σιωνιστική αστυνομία). Ήδη, προβάλεται ως αντίπαλο δέος στον Νετανιάχου, όχι κάποιος φοροδής του Εργατικού Κόμματος ή η Τζίπι Λίβιν, αλλά ένα πραγματικό «γεράκι», με... πλάκα τα γαλόνια. Πρόκειται για τον πρώην αρχιστράτηγο Μπένι Γκαντζ, τον άνθρωπο που καμαρώνει για τις χιλιάδες των «τρομοκρατών» που σκότωσε στη Γάζα (για γυναικόπαιδα και γέροντες πρόκειται). Από το «σκορ» που θα φέρει ο Γκαντζ στις εκλογές θα εξαρτηθεί αν θα διαμορφωθεί ένας νέος πόλος εξουσίας που θα παραμερίσει τον «φθαρμένο» Νετανιάχου.

Εννοείται πως ο πυρήνας της σιωνιστικής πολιτικής δεν πρόκειται να αλλάξει. Όπως δεν άλλαξε δεκαετίες τώρα, ανεξαρτήτως σύνθεσης της κυβέρνησης. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ακόμα και ο λεγόμενος «αριστερός σιωνισμός» είναι εξίσου επιθετικός και βάρβαρος. Όταν έχεις εξανδραποδίσει ένα λαό, όταν του έχεις αρπάξει τη γη του, όταν έχεις διώξει εκατομμύρια στην προσφυγιά, μέσα και έξω από την Παλαιστίνη, και όταν αυτός ο λαός δεν έχει σκύψει το κεφάλι, δεν έχει δηλώσει υποταγή, αλλά εξακολουθεί και αντιστέκεται πληρώνοντας το ίδιο αιματηρό τίμημα, τότε αναγκαστικά θα εξακολουθήσεις να εφαρμόζεις την ίδια πολιτική. Αλλιώς θα σε ξεβράσει το ίδιο το σιωνιστικό σύστημα.

Νέες απεργίες δασκάλων στις ΗΠΑ

Ούτε οι απειλές για φυλάκιση και βαριά πρόστιμα ούτε οι προσπάθειες των διευθυντών να τους σταματήσουν, κατόρθωσαν να εμποδίσουν την απεργία των δασκάλων του Ντένβερ, της πρωτεύουσας του Κολοράντο των ΗΠΑ. Ήταν η πρώτη απεργία μετά από 25 ολόκληρα χρόνια! Μετά από 15 μήνες διαπραγματεύσεων, οι δάσκαλοι κατέβηκαν την περασμένη Δευτέρα σε απεργία με κύριο αίτημα αυξήσεις στους μισθούς, αφού οι δάσκαλοι του Κολοράντο είναι από τους λιγότερο αμειβόμενους δασκάλους των ΗΠΑ. Οι δάσκαλοι ζητούν αυξήσεις στο βασικό μισθό και όχι στα μπόνους, τα οποία κάθε χρόνο αλλάζουν, με αποτέλεσμα οι μισθοί τους να ανεβοκατεβαί-

νουν δημιουργώντας ένα κλίμα αβεβαιότητας στη ζωή τους.

Τον περασμένο Απρίλη, δύο ρεπουμπλικάνοι βουλευτές επιχειρήσαν να περάσουν νομοσχέδιο, σύμφωνα με το οποίο η συμμετοχή σε απεργία θα κόστιζε στους δασκάλους όχι μόνο τη θέση εργασίας τους (θα απολύονταν αμέσως)

αλλά και την ελευθερία τους, αφού θα τους επιβαλλόταν φυλάκιση μέχρι έξι μήνες και χρηματικό πρόστιμο 500 δολαρίων για κάθε μέρα απεργίας που θα κρινόταν «παράνομη» από τα δικαστήρια! Τελικά, το νομοσχέδιο δεν πέρασε και 2.000 δάσκαλοι από 160 σχολεία του Ντένβερ κατέβηκαν

στην απεργία, έχοντας μάλιστα τη στήριξη των μαθητών τους αλλά και της τοπικής κοινωνίας. Ακολουθούν κι αυτοί το δρόμο των συναδέλφων τους στο Λος Άντζελες, που πρόσφατα πέτυχαν μερική ικανοποίηση των αιτημάτων τους.

Το διεκδικητικό κίνημα δεν μπορεί να σταματήσει να υπάρχει, ανεξάρτητα από τα πλήγματα που έχει υποστεί από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Στο πλαίσιο αυτό, μόνο οι πιο μαχητικές μορφές αγώνα έχουν πιθανότητα να πετύχουν κάποιες νίκες και όχι ο διάλογος. Αυτό φαίνεται να το συνειδητοποιούν, έστω και μετά από αρκετές δεκαετίες, οι δάσκαλοι στις ΗΠΑ, που ολοένα και πιο συχνά κατεβαίνουν σε απεργίες.

Σοσιαλισμός... για τους πλούσιους!

«Σήμερα, ανανεώνουμε την απόφασή μας ότι η Αμερική δε θα γίνει ποτέ μία σοσιαλιστική χώρα». Η βαρύγδουπη δήλωση ανήκει, φυσικά, στον Τραμπ. Την εκστόμισε κατά τη διάρκεια της ετήσιας ομιλίας του προς το Έθνος, για να ακολουθήσει πανδαιμόνιο χειροκροτημάτων και ζητωκραυγών από τους βουλευτές του Κογκρέσου που τον άκουγαν. Ωστόσο, η δήλωση έγινε δεκτή με περιπακτικό ύφος από ορισμένους σχολιαστές του αστικού Τύπου, όπως αυτός του βρετανικού Guardian, που έγραψε το άρθρο «Ο Τραμπ προσφέρει σοσιαλισμό στους πλούσιους, καπιταλισμό σε όλους τους άλλους» (<https://www.theguardian.com/commentisfree/2019/feb/11/trump-offers-socialism-for-the-rich-capitalism-for-everyone-else>). Ο αρθρογράφος είναι ο Ρόμπερτ Ράιχ, υπουργός Εργασίας επί εποχής Κλίντον, από το 1993 μέχρι το 1997.

Αξιζει να δούμε πώς τεκμηρίωσε ο αρθρογράφος τον τίτλο του άρθρου του: «Στο συντηρητικό μυαλό, σοσιαλισμός σημαίνει να παίρνεις κάτι χωρίς να κάνεις τίποτα. Αυτό περιγράφει αρκετά τα 21 δισ. δολάρια που εξοικονομήθηκαν από τις μεγαλύτερες τράπεζες πέρσι χάρη στις φοροαπαλλαγές του Τραμπ, ορισμένες από τις οποίες πήγαν μαζικά σε μπόνους των διευθυντών τραπεζών. Από την άλλη, περισσότεροι από 4.000 χαμηλόβαθμοι υπάλληλοι πήραν μία μεγάλη δόση σκληρού καπιταλισμού. Έχασαν τις δουλειές τους.

Οι τράπεζες που είναι πολύ μεγάλες για

να καταρρεύσουν (σ.σ. too big to fail, φράση που χρησιμοποιήθηκε ευρύτατα την περασμένη δεκαετία, ως «επιχείρημα» για να δοθεί ζεστό χρήμα σ' αυτές) - χάρη στην διάσωσή τους το 2008 - χαιρούν μιας κρυφής χρηματοδότησης 83 δισ. δολαρίων το χρόνο, επειδή οι πιστωτές που αντιμετωπίζουν μικρότερο ρίσκο δέχονται χαμηλότερα επιτόκια στις καταθέσεις και τα δάνεια. Πέρσι, η δεξαμενή των μπόνους της Γουόλ Στρίτ ήταν 31.4 δισ. δολάρια. Πάρτε πίσω την κρυφή χρηματοδότηση και η δεξαμενή των μπόνους εξαφανίζεται.

Ο Τραμπ προωθεί το σοσιαλισμό για τους πλούσιους και σκληρό καπιταλισμό για κάθε άλλον με διάφορους τρόπους. Η GM (σ.σ. General Motors, ο πανίσχυρος κολοσσός που φαλίσσε το 2009 για να ανασυγκροτηθεί λίγα χρόνια αργότερα με κρατικό παραδάκι) έχει πάρει πάνω από 600 εκατ. δολάρια σε ομοσπονδιακά συμβόλαια, συν 500 εκατ. δολάρια σε φοροαπαλλαγές. Ορισμένα από αυτά πήγαν στις τσέπες των διευθυντών της GM. Ο πρόεδρος και η CEO Μαίρη Μπάρα εισέπραξαν περίπου 22 εκατ. δολάρια σε συνολική αποζημίωση μόνο το 2017.

Όμως, οι υπάλληλοι της GM υποβλήθηκαν σε σκληρό καπιταλισμό. Η GM σκοπεύει να απολύσει περισσότερους από 14 χιλιάδες εργάτες και να κλείσει τρία εργοστάσια συναρμολόγησης και δύο εργοστάσια κατασκευής στη Βόρεια Αμερική μέχρι το τέλος του 2019».

Ο Ράιχ ανέφερε κι άλλα παραδείγματα χρηματοδότησης των καπιταλιστών, υπογραμμίζοντας το γεγονός ότι ακόμα και ο ίδιος ο Τραμπ χρησιμοποίησε τη «χρεοκοπία» για να αποφύγει τις συνέπειες κακών επιλογών στις επιχειρήσεις του. Κατέληξε ότι ένα μεγάλο μέρος του πλούτου που παράγεται, θα πάει στους απογόνους των καπιταλιστών που θα κληρονομήσουν 30 τρις. δολάρια τις ερχόμενες τρεις δεκαετίες χωρίς να έχουν κουνήσει ούτε το μικρό τους δαχτυλάκι.

Δεν περιμέναμε φυσικά από ένα πρώην κορυφαίο στέλεχος της αστικής πολιτικής, όπως ο Ράιχ, να μας... ανοίξει τα μάτια, όμως όταν τέτοια στελέχη ομολογούν ότι οι καπιταλιστές είναι η μόνη κρατικοδίαιτη τάξη και μάλιστα στην κοίτιδα του παγκόσμιου καπιταλισμού, τις ΗΠΑ, τότε τι να προσθέσουμε εμείς, πέρα από την επισημάνση ότι ο παρασιτικός χαρακτήρας των καπιταλιστών γίνεται όλο και πιο εμφανής και προκλητικός.

Όμως, μια κοινωνική τάξη που γεύεται τα πλούτη χάρη στον έλεγχο που έχει στα μέσα παραγωγής, με πλήρη κρατική στήριξη (που πολλές φορές επιβάλλεται με την πιο ωμή βία), είναι καταδικασμένη να αφανιστεί. Δεν είναι το δικαιότερο μοίρασμα της πίτας, όπως ζητά ο Ράιχ, αυτό που θα δώσει τη λύση, αλλά η επαναστατική ανατροπή αυτής της σαπίλας, για να αρχίσει να ανατέλλει η πραγματική Ιστορία της ανθρωπότητας, που σήμερα φαίνεται βυθισμένη στο σκοτεινό Μεσαίωνα.

Δεξιά και Κέντρο ξεπλένουν την ισπανική φασιστική Ακροδεξιά

Ο αρχηγός του δεξιού Λαϊκού Κόμματος Πάμπλο Κασάδο, ο αρχηγός των κεντροδεξιών Πολιτών (Ciudadanos) Αλμπερτ Ριβέρα και ο αρχηγός του φασιστικού ακροδεξιού Vox Σαδίαγο Αμπασκάλ βρέθηκαν πλάι-πλάι στην ίδια εξέδρα και εκφώνησαν απ' αυτήν ομιλίες, σε εθνικιστική διαδήλωση που έγινε την περασμένη Κυριακή στη Μαδρίτη, σε

έκφραση διαμαρτυρίας για την πρόταση του σοσιαλδημοκράτη πρωθυπουργού Πέδρο Σάντσεθ για την έναρξη διάλογου με τα καταλανικά κόμματα, ώστε να ξεπεραστεί η γνωστή κρίση.

Ετσι, στο όνομα του καστιγιάνικου εθνικισμού, οι ηγεσίες των δύο δεξιών κομμάτων ξέπλυναν τη φασιστική Ακροδεξιά, με την οποία ήδη συνεργάζονται

στη νέα κυβέρνηση της Ανδαλουσίας.

Μετά και την καταψήφισή του προϋπολογισμού που κατέθεσε (δεν τον ψήφισαν βουλευτές της Καταλωνίας) και ενώ έχει αρχίσει η δίκη των ηγετικών στελεχών του καταλανικού αυτονομισμού, ο Σάντσεθ μάλλον δεν έχει άλλη λύση από το να προκηρύξει εκλογές (είτε τον Απρίλη είτε τον Μάη μαζί με τις ευρωεκλογές),

προσπαθώντας να εκμεταλλευτεί γεγονότα όπως η συνεργασία Δεξιάς-Φασιστικής Ακροδεξιάς και να αυξήσει το ποσοστό του κόμματός του, με προοπτική να συγκυβερνήσει με τους Rodemos, αν αυτοί δουν το ποσοστό τους να μειώνεται κι άλλο. Ο Σάντσεθ έχει την υποστήριξη Βερολίνου και Παρισιού (όπως ο Τσίπρας) που βλέπουν σ' αυτόν τον πιο «σταθερό» ισπανό πολιτικό.

Συνέδριο στη Μόσχα

Ρωσική σπέκουλα με το Παλαιστινιακό

Αντιπροσωπείες από δέκα παλαιστινιακές οργανώσεις συμμετείχαν σε συνέδριο με θέμα τις τελευταίες εξελίξεις στο Παλαιστινιακό Ζήτημα, που διοργάνωσε στη Μόσχα το ρωσικό υπουργείο Εξωτερικών, τη Δευτέρα και την Τρίτη 11-12 Φλεβάρη.

Σε συνέντευξη Τύπου που έδωσε ο εκπρόσωπος της Χαμάς, Μούσα Αμπού Μαρζούκ, είπε ότι η αντιπροσωπεία της Χαμάς μετέβη στην Μόσχα προκειμένου να συζητήσει βασικά ζητήματα, όπως είναι οι τρόποι με τους οποίους οι σιωνιστές και οι συνεργάτες τους προσπαθούν να τελειώσουν με την Παλαιστινιακή Υπόθεση, η ανοικοδόμηση και η άρση του αποκλεισμού της Γάζας, καθώς και η διαδικασία εθνικής συμφιλίωσης των παλαιστινιακών οργανώσεων και ο σχηματισμός κυβέρνησης εθνικής ενότητας. Σύμφωνα με ρεπορτάζ του αραβικού ειδησεογραφικού πρακτορείου Middle East Monitor, οι συζητήσεις στο πλαίσιο του συνεδρίου περιστράφηκαν κυρίως γύρω από το ζήτημα του σχηματισμού κυβέρνησης Εθνικής Ενότητας, που προωθεί και η Αίγυπτος, αφήνοντας σε δεύτερη μοίρα το ζήτημα του σιωνιστικού αποκλεισμού της Γάζας.

Ευρωπαίοι πολιτικοί αναλυτές υποστηρίζουν ότι η Χαμάς συμμετείχε στο συνέδριο της Μόσχας προκειμένου να διατηρήσει τις σχετικές καλές σχέσεις της με την κυβέρνηση Πούτιν, θεωρώντας ότι η ισχυρή παρουσία του ρωσικού ιμπεριαλισμού στη Μέση Ανατολή μπορεί να λειτουργήσει ως αντίβαρο -έστω και μερικώς- στη στήριξη που παρέχουν οι Αμερικάνοι στη σιωνιστική οντότητα με οικονομικούς, στρατιωτικούς και πολιτικούς όρους.

Η Ρωσία έχει αρνηθεί στο παρελθόν να χαρακτηρίσει τη Χαμάς «τρομοκρατική οργάνωση», ενώ την αναγνωρίζει

ως πολιτικό παράγοντα που έχει μεγάλη επιρροή στον παλαιστινιακό λαό. Παρόλο που η Ρωσία αρνήθηκε να μεταφέρει την πρεσβεία της στην Ιερουσαλήμ, απορρίπτοντας την πρόσκληση των σιωνιστών, δε δίστασε να αναγνωρίσει τη δυτική Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ, ενώ αν εξαιρεθεί η προσωρινή ένταση μεταξύ τους λόγω της κατάρριψης, πριν από μερικούς μήνες, αεροπλάνου της ρωσικής πολεμικής αεροπορίας από συριακό πύραυλο που στόχευε ισραηλινά μαχητικά αεροσκάφη, τα οποία χρησιμοποίησαν το ρωσικό σαν ασπίδα, η Ρωσία και το Ισραήλ διατηρούν διαχρονικά στενές σχέσεις, παρά την εμπλοκή και των δύο στον πόλεμο της Συρίας σε αντίθετα στρατόπεδα.

Η στρατηγική του ρωσικού ιμπεριαλισμού στο Παλαιστινιακό έχει ως στόχο να υποσκάψει την αμερικάνικη επιρροή και όχι το Ισραήλ. Αυτό φάνηκε ξεκάθαρα και από τις δηλώσεις του ρώσου υπουργού Εξωτερικών Σεργκέι Λαβρόφ στο πλαίσιο του συνεδρίου. Ο Λαβρόφ είπε ότι η ενδοπαλαιστινιακή σύγκρουση χρησιμοποιείται ως πρόσχημα προκειμένου να προχωρήσει το σχέδιο των Αμερικάνων για τη «Συμφωνία του Αιώνα», το σχέδιο «ειρήνευσης» της κυβέρνησης Τραμπ, που επί της ουσίας θεσμοθετεί την υφιστάμενη κατάσταση στην Παλαιστίνη. Λαμβάνοντας αυτό υπόψη, ο Λαβρόφ κάλεσε τις παλαιστινιακές οργανώσεις να ενωθούν και να ξεκινήσουν συνομιλίες με τους σιωνιστές, τονίζοντας ότι η «Συμφωνία του Καΐρου» του 2017 αποτελεί μια καλή βάση για εθνική συμφιλίωση.

Η συμφωνία συμφιλίωσης μεταξύ Χαμάς και Φατάχ, που υπογράφηκε τον Οκτώβρη του 2017, μεταβίβαζε τη διακυβέρνηση της Γάζας από τη Χαμάς στην Παλαιστινιακή Αρχή. Προκειμένου να γίνει αυτό, ο Αμπάς, καθ' υπόδειξη

των σιωνιστών, απαιτούσε από τη Χαμάς να διαλύσει το ένοπλο σκέλος της, δίνοντας γην και ύδωρ στη Φατάχ και την ΠΑ. Αυτό φυσικά δεν έγινε δεκτό από τη Χαμάς, με αποτέλεσμα και αυτή η συμφωνία να έχει την τύχη των προηγούμενων. Παρολαυτά, η δήλωση Λαβρόφ αντανάκλα ξεκάθαρα το πώς αντιλαμβάνεται η Ρωσία την Παλαιστινιακή Υπόθεση. Ως μια διένεξη που μπορεί να λυθεί μέσα από τη διπλωματία και όχι ως ζήτημα αυτοδιάθεσης ενός ολόκληρου λαού. Εκείνο που την ενδιαφέρει είναι η ενίσχυση του ρόλου της στη Μέση Ανατολή, ενόψει των νέων ευκαιριών που της προσφέρει η νίκη της στον πόλεμο της Συρίας.

Τελικά, το συνέδριο έληξε χωρίς κοινό ανακοινωθέν, αφού η Χαμάς και η Τζιχάντ αρνήθηκαν να υπογράψουν κάτι από κοινού με τη Φατάχ. Ο Χουσάμ Μπαντράν, μέλος του Πολιτικού Γραφείου της Χαμάς, δήλωσε ότι ενώ οι συζητήσεις στο πλαίσιο του συνεδρίου αναδείκνυναν το ζήτημα της αμερικανόπνευστης «Συμφωνίας του Αιώνα», λόγω των γνωστών πολιτικών διαφωνιών της Χαμάς με την Φατάχ, η Χαμάς αρνείται να συνυπογράψει οποιοδήποτε κοινό ανακοινωθέν. Η Τζιχάντ τόνισε ότι η ατζέντα του συνεδρίου επί της ουσίας επιβάλλει την Οργάνωση Απελευθέρωσης της Παλαιστίνης, όπου κυριαρχεί η Φατάχ, ως το μοναδικό νόμιμο φορέα αντιπροσώπευσης του παλαιστινιακού λαού, ενώ περιορίζει τα όρια του μελλοντικού παλαιστινιακού κράτους στα σύνορα του '67, με πρωτεύουσά του μόνο το ανατολικό τμήμα της Ιερουσαλήμ. Γι' αυτούς τους λόγους αρνήθηκε να συνυπογράψει κοινό ανακοινωθέν με τις υπόλοιπες οργανώσεις που συμμετείχαν.

Η ιμπεριαλιστική Ρωσία χρησιμοποιεί την Παλαιστινιακή Υπόθεση σαν άλλο ένα μέσο για να ενισχύσει τον ρόλο και την παρουσία της στην ευρύτε-

ρη Μέση Ανατολή, δρέποντας σταδιακά τους καρπούς της εμπλοκής της στον πόλεμο της Συρίας στο πλευρό του Ασαντ. Είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν η Ρωσία θα επιδιώξει να παίξει πιο ενεργό ρόλο σε αυτή την υπόθεση διεμβολίζοντας την αμερικάνικη εξωτερική πολιτική στην Παλαιστίνη και ενισχύοντας με οποιοδήποτε τρόπο τις οργανώσεις της Αντίστασης ή τον Αμπάς. Αφενός ο Αμπάς είναι τσιράκι των Αμερικάνων και των σιωνιστών και δεν πρόκειται να τους πουλήσει αλλάζοντας στρατόπεδο, αφετέρου ο αντιιμπεριαλιστικός χαρακτήρας της Παλαιστινιακής Αντίστασης την καθιστά εχθρική για το σύνολο των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων.

Παρολαυτά, δεν πρέπει να μας προξενεί εντύπωση η συμμετοχή των οργανώσεων της Αντίστασης στο συνέδριο της Μόσχας υπό την αιγίδα του ρωσικού υπουργείου Εξωτερικών. Η πολιτική -πρωτίστως της Χαμάς αλλά και των υπόλοιπων οργανώσεων που συμμετείχαν στη φιάστα της Ρωσίας- χαρακτηρίζεται εδώ και χρόνια από πραγματισμό, χωρίς αυτό να αναιρεί το γεγονός ότι η Χαμάς αποτελεί την αιχμή του δόρατος της Παλαιστινιακής Αντίστασης, διατηρώντας ισχυρότατους δεσμούς με τον παλαιστινιακό λαό.

Οι αμερικάνικες βόμβες εξακολουθούν να σκορπίζουν το θάνατο

Ημηχανή του πολέμου εξακολουθεί να λαδώνεται καλά από την αμερικάνικη στρατιωτική διοίκηση, τόσο στο Αφγανιστάν όσο και στη Συρία. Αγαπημένο σπορ των Αμερικάνων είναι φυσικά οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί, οι οποίοι τις τελευταίες μέρες έχουν ενταθεί και στα δύο μέτωπα.

Στο Αφγανιστάν, οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί που εξαπολύθηκαν πέρσι ήταν περισσότεροι από το σύνολο των βομβαρδισμών των τελευταίων τριών ετών, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία που δημοσίευσε πρόσφατα η αμερικάνικη στρατιωτική διοίκηση (βλ. [https://www.afcent.af.mil/Portals/82/Documents/Airpower%20summary/\(U\)%20APPRO-VED%20Dec%202018%20APS%20Data.df?ver=2019-02-08-022732-933](https://www.afcent.af.mil/Portals/82/Documents/Airpower%20summary/(U)%20APPRO-VED%20Dec%202018%20APS%20Data.df?ver=2019-02-08-022732-933)). Το 2018, οι διαφόρων τύπων βόμβες που εκτοξεύτηκαν από drones ή μαχητικά αεροπλάνα έφτασαν τις 7.362. Πρόκειται για αριθμό-ρεκόρ (ο δεύτερος μεγαλύτερος σημειώθηκε το 2011). Το τελευταίο «επί-

Ξανά στις φλόγες η Αϊτή

Στις φλόγες βρίσκεται ξανά η Αϊτή επί μία βδομάδα, από το κύμα των διαδηλώσεων που ξέσπασε μετά την απόφαση δικαστηρίου που κατέστησε υπεύθυνους πρώην υπουργούς για υπεξαίρεση χρημάτων από δάνεια που πήρε η χώρα από τη Βενεζουέλα μετά το 2008. Αυτό, σε συνδυασμό με την έκρηξη του πληθωρισμού τους τελευταίους μήνες, είχε σαν αποτέλεσμα την έκρηξη της οργής, με χιλιάδες διαδηλωτές να πετροβολούν το σπίτι του προέδρου της χώρας στην πρωτεύουσα Πορτ-Ο-Πρενς ζητώντας την παραίτησή του. Αποτέλεσμα ήταν να συγκρουστούν με την αστυνομία και να σκοτωθούν πέντε διαδηλωτές μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ).

Δεν είναι η πρώτη φορά που μία από τις φτωχότερες χώρες της αμερικάνικης ηπείρου σπαράσσεται από συγκρούσεις. Χτυπημένη από έναν φονικό σεισμό που αφάνισε 230 χιλιάδες άτομα (σε μία χώρα με πληθυσμό λίγο μικρότερο απ' αυτόν της Ελλάδας) το 2010, η Αϊτή είναι μία χώρα που πολλοί της έταξαν βοήθεια, αλλά στην ουσία την εγκατέλειψαν στην τύχη της, με αποτέλεσμα ο λαός να βυθίζεται στη φτώχεια και την εξαθλίωση και οι κυβερνώντες να εναλλάσσονται στην εξουσία αποτελώντας τις διαφορετικές όψεις του ίδιου νομίσματος.

Τριάντα τρία χρόνια «δημοκρατίας» στη χώρα δεν έχουν δώσει στο λαό αυτά που του υποσχέθηκαν όταν έπεφτε η 28χρονη χούντα του Ντιβαλιέ. Ο τελευταίος της δυναστείας, γιος του αρχικού δικτάτορα, Ζαν Κλοντ Ντιβαλιέ (που ανατράπηκε από λαϊκή εξέγερση το 1986) επέστρεψε στη χώρα και έζησε άνετα σε ένα διαμέρισμα στα προάστια της πρωτεύουσας μέχρι το θάνατό του το 2014.

ΥΓ. Η Βενεζουέλα ήταν από τις χώρες που έδωσαν πιστώσεις στην Αϊτή. Και τι έκανε ο πρόεδρος της Αϊτής ως αντάλλαγμα; Έκοψε τις διπλωματικές σχέσεις με τη Βενεζουέλα καθ' υπόδειξη των Αμερικανών. Αυτό θα πει πολιτική υποτέλειας στο θείο Σαμ!

τευγμα» των Αμερικάνων έγινε την περασμένη Παρασκευή με τη δολοφονία 21 αμάχων στην επαρχία Χελμάντ.

Στη Συρία, από την οποία -σύμφωνα με τις δηλώσεις του επικεφαλής της αμερικάνικης κεντρικής στρατιωτικής διοίκησης, Τζόζεφ Βότελ- τα αμερικάνικα στρατεύματα θα αποχωρήσουν εντός των ερχόμενων εβδομάδων, οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί συνεχίζονται κανονικά. Μπορεί να έχουν μειωθεί σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια, συνεχίζουν όμως να ρημάζουν τη χώρα, με την τελευταία αεροπορική επίθεση

στην πόλη Αλ Μπασούζ να έχει ως αποτέλεσμα το θάνατο 70 αμάχων.

Οι αμερικάνικες βόμβες εξακολουθούν να σκοτώνουν μαζικά αμάχους. Αυτή είναι η δουλειά τους, ανεξάρτητα από τις διοικήσεις που κατοικοεδρεύουν στο Λευκό Οίκο. Η πολεμική μπίζνα, με όλο το θάνατο που σκορπά, αποτελεί όρο ύπαρξης των ιμπεριαλιστικών κρατών όπως οι ΗΠΑ. Πετυχαίνουν έτσι μ' έναν σμπάρο δυο τρυγόνια. Και να δουλεύουν οι πολεμικές βιομηχανίες και να κερδίζουν πόντους στην παγκόσμια σκακιέρα.

Τελευταίος (;) γύρος για τη Μεί

Μπορεί στις Βρυξέλλες να «έφαγε πάγο» από Γιούνκερ και Τουσκ, που έδειξαν μεγαλύτερο ενδιαφέρον για το πώς θα διαβιβαστούν στον πρωθυπουργό της Ιρλανδίας ότι η ΕΕ θα βρίσκεται πάντοτε στο πλευρό του, όμως η Τερίζα Μέι δεν το έβαλε κάτω. Επέστρεψε στο Λονδίνο, εμφανίστηκε στη Βουλή των Κοινοτήτων και ζήτησε από τους βουλευτές να διατηρήσουν την ψυχραιμία τους και να της δώσουν περισσότερο χρόνο προκειμένου να διαπραγματευτεί μια συμφωνία για το Brexit αποδεκτή τόσο από την ΕΕ όσο και από το βρετανικό κοινοβούλιο. Εξήγησε, δε, ότι ζητά από την ΕΕ «νομικά δεσμευτικές αλλαγές στο backstop».

Πώς θα γίνει αυτό, όταν η θέση της ΕΕ είναι πως η συμφωνία δεν επιδέχεται επαναδιαπραγμάτευση, γιατί είναι «ό,τι καλύτερο μπορούσε να προκύψει» και ότι το μόνο που μπορεί να υπάρξει είναι μια διευκρινιστική δήλωση (η οποία όμως δεν έχει καμιά νομικά δεσμευτική υπόσταση), ότι το backstop δε θα διαρκέσει επ' αόριστον, αλλά θα απορροφηθεί από μια νέα συμφωνία ελεύθερου εμπορίου μεταξύ ΕΕ και Ηνωμένου Βασιλείου; Ξέρει κάτι περισσότερο η Μέι (από μυστικές συνομιλίες που έχει κάνει) ή απλά προσπαθεί να κερδίσει χρόνο, για να φτάσει η ώρα του Brexit χωρίς να υπάρχει συμφωνία, οπότε να καταστεί αναπόφευκτη μια παράταση, με την ίδια στην πρωθυπουργία;

στο ψαχνό

Η δική τους λύση, η δική μας προοπτική

Είναι κοινή διαπίστωση ότι ο αστικός κοινοβουλευτισμός έχει καταντήσει ένα τεράστιο «Δελφινάριο». Καθώς το πολιτικό σύστημα γνωρίζει μια νέα αναδιάταξη (μετά απ' αυτή του 2012-2015), είναι λογικό να κυριαρχούν οι διάφοροι σαλτιμπάγκοι που προσπαθούν να εξασφαλίσουν μια θέση στο νέο τοπίο. Κι επειδή οι κοινοβουλευτικοί συσχετισμοί είναι οριακοί, οι σαλτιμπάγκοι έχουν αποκτήσει μια χρηματιστηριακή τιμή αντιστρόφως ανάλογη της πραγματικής τους αξίας.

Όλα θα τακτοποιηθούν στις επόμενες εκλογές, όποτε κι αν γίνουν. Κάποιοι από τους σαλτιμπάγκους θα βουλευτούν και θα παριστάνουν τους σοβαρούς κοινοβουλευτικούς άνδρες και γυναίκες, κάποιοι άλλοι θα περάσουν στην αφάνεια και θα 'χουν να παλέψουν με την ελλοχεύουσα κατάθλιψη. Όπως έχει συμβεί πολλάκις με διάφορες τηλεπερσόνες, όταν από την υπερπροβολή πετιούνται στα αζήτητα.

Το σύστημα θα συνεχίσει αλώβητο την πορεία του, σε κάθε περίπτωση. Όπως συμβαίνει και μέχρι τώρα, άλλωστε. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τα διάφορα «παπαράγουδα» που δίνουν το σόου τους το τελευταίο διάστημα, απέκτησαν αυτό το δικαίωμα με τη λαϊκή ψήφο. Είναι δημιουργήματα της πολιτικής κρίσης που χαρακτήρισε τα μνημονιακά χρόνια. Γραφικές φιγούρες της ακροδεξιάς συνωμοσιολογίας και της μεταμεσονύκτιας trash tv έγιναν αρχηγοί κομμάτων, επειδή κάποιοι τους ψήφισαν.

Οι εραστές της κοινοβουλευτικής ευπρέπειας εμφανίζονται ενοχλημένοι και δυσανεστήμενοι απ' αυτό. Υποκρίνονται. Τα διάφορα «παπαράγουδα» του κοινοβουλευτισμού γέμισαν «τρύπες» του συστήματος εξουσίας, εξασφαλίζοντας στον ελληνικό καπιταλισμό την ομαλή συνέχεια, σε μια περίοδο που θα μπορούσε να είναι κοινωνικά εκρηκτική και πολιτικά ανατρεπτική. Κι αυτό το ξέρουν οι εραστές του καπιταλισμού. Μπορεί να προσεβλήθη κάπως η αισθητική τους, όμως αυτό αντισταθμίστηκε από την ικανοποίηση της ομαλής πορείας της συντηρητικής ανασυγκρότησης του ελληνικού καπιταλισμού, στην οποία συνέβαλαν τα «παπαράγουδα», μνημονιακά και «αντιμνημονιακά».

Στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα, ο λαός τα λύνει μέσω της κάλπης, συνηθίζουν να λένε οι υπέρμαχοι του καπιταλισμού. Και έχουν απόλυτο δίκιο. Περιμένουν και πάλι τις εκλογές για να υπάρξει επάνοδος στην κοινοβουλευτική κανονικότητα. Και θα υπάρξει, ακόμα κι αν μεσολαβήσει κάποια νέα μεταβατική περίοδος σχετικής πολιτικής αστάθειας.

Όταν η αστάθεια αφορά το αστικό πολιτικό σύστημα, ουδείς λόγος ανησυχίας συντρέχει γι' αυτούς. Το πρόβλημα αρχίζει όταν η αστάθεια προκαλείται από την παρέμβαση του λαϊκού παράγοντα. Όχι ως ψηφοφόρου των αστικών κομμάτων, αλλά ως κοινωνικού διεκδικητή. Όσο πιο απεξαρτημένη από την αστική πολιτική είναι η κοινωνική διεκδίκηση τόσο πιο μεγάλη είναι η αστάθεια του συστήματος. Αντίθετα, όταν η κοινωνική διεκδίκηση ποδηγετείται από τις κάθε είδους συνδικαλιστικές παραφυάδες των αστικών κομμάτων, κατάληξη της είναι η ένταξη στην εκλογική στρατηγική του ενός ή του άλλου αστικού κοινοβουλευτικού κόμματος.

Γι' αυτό λέμε πως η προοπτική του εργατολαϊκού κινήματος δε βρίσκεται στην καταγραφή της κάλπης, αλλά στην πλήρη ρήξη με τον αστισμό και το σύστημά του. Σε όλα τα επίπεδα. Και στο κοινοβουλευτικό φυσικά, για να καταδειχτεί η ταξική πολιτική γραμμή με τη μέγιστη σαφήνεια και καθαρότητα.

Τη μια μέρα χαλαρώνει τη γραβάτα, σηκώνει τα μανίκια και κάνει τάχαμου εθνικό διάλογο σε διάφορες επαρχιακές πόλεις, μαζεύοντας δημαρχαίους, παραγοντίσκους και λοιπούς παρατρεχάμενους, των οποίων ακούει ευλαβικά τις παρατηρήσεις, κρατώντας σημειώσεις (κάτι σαν το αλήστου μνήμης σημειωματάριο του Σημίτη). Την άλλη, υποδέχεται στο ανακαινισμένο (μισό εκατομμύριο ευρώ) παλάτι των Ηλυσίων Πεδίων τη Μαρίν Λεπέν, για να δείξει ότι ο πολιτικός κόσμος έχει ενότητα και ξέρει να συζητά πολιτισμένα. Η Λεπέν, ως γνωστόν, αποκήρυξε από την πρώτη στιγμή τις βίαιες αντιδράσεις των Κίτρινων Γιλέκων, δίνοντας τις δικές της εξετάσεις στη γαλλική μπουρζουαζία. Αυτά τα κολπάκια του Μακρόν, όμως, δεν έχουν κανέναν αντίκτυπο στη γαλλική κοινωνία. Γι' αυτό και τα Κίτρινα Γιλέκα συνεχίζουν τις ανά Σάββατο διαδηλώσεις τους, αντιμετωπίζοντας με βία τη δολοφονική βία των γαλλικών ΜΑΤ.

KONTRES

Για να μην ξεχνιόμαστε

«Είναι δέσμευση ότι θα επαναφέρουμε τον κατώτατο μισθό στα 751 ευρώ... Είναι ο πυρήνας της πολιτικής μας τα 751 ευρώ. Θα έρθουν με νόμο, όπως με νόμο καταργήθηκαν. Όμως μετά θα λειτουργήσουν οι συλλογικές διαπραγματεύσεις, από το νόμο και μετά... Δε θα καθορίζεται ο κατώτατος μισθός με νόμο».

Αυτά έλεγε ο Τσίπρας στις 15 Γενάρη του 2015, δέκα μέρες πριν από τις εκλογές που τον έφεραν στην πρωθυπουργία. Ο κατώτατος μισθός δεν επανήλθε στα 751 ευρώ (τέσσερα χρόνια μετά, αυξήθηκε στα 650 ευρώ). Και το κυριότερο: οι συλλογικές διαπραγματεύσεις για τον καθορισμό του κατώτατου μισθού δεν αποκαταστάθηκαν. Ο κατώτατος μισθός εξακολουθεί να καθορίζεται μονομερώς από την κυβέρνηση, όπως προβλέπει ο περιβόητος νόμος Βρούτση.

Απατεωνίσκοι

«Το δίλημμα Μνημόνιο-Αντιμνημόνιο περνά στο περιθώριο και αναδεικνύονται νέα επίδικα και διαιρέσεις: από τη μια οι προτεραιότητες μιας αριστερής και προοδευτικής πολιτικής που φιλοδοξεί να εκφράσει ο ΣΥΡΙΖΑ, και από την άλλη οι δεξιές δυνάμεις...», δήλωσε ο υπουργός Εσωτερικών Χαρίσιος στα «Νέα». Έχει καταργηθεί έστω και ένας από τους δεκάδες μνημονιακούς νόμους; Ούτε ένας. Το μνημονιακό καθεστώς εξακολουθεί να διέπει τη δημοσιονομική πολιτική, τις συντάξεις, τις εργασιακές σχέσεις, το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων, «τα πάντα όλα». Επομένως, αν υπήρξε ποτέ το δίλημμα Μνημόνιο-Αντιμνημόνιο, θα έπρεπε να ισχύει στο ακέραιο. Το μόνο που έχει αλλάξει είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, που έγινε μεγάλος και τράνος εμφανιζόμενος ως ο συνεπής εκπρόσωπος του Αντιμνημόνιου, είναι πλέον φανατικά στην πλευρά του Μνημόνιου.

ΥΓ. Ως μια επιβεβαίωση των παραπάνω, σημειώνουμε την εξής ατάκα του Χαρίσιου, από την ίδια συνέντευξη: «Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η μόνη δύναμη που μπορεί να ολοκληρώσει τις ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις

της προηγούμενης τετραετίας!». Το τρίτο Μνημόνιο και οι εφαρμοστικοί του νόμοι, που προστέθηκαν στα δύο προηγούμενα Μνημόνια και τους εφαρμοστικούς τους νόμους, όλ' αυτά που το καλοκαίρι του 2015 έλεγαν πως υποχρεώθηκαν να τα ψηφίσουν με το πιστόλι στον κρόταφο, βαπτίζονται... ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις!

Περί αχαριστίας

Ο Βούτσης είναι «ο χειρότερος πρόεδρος που έχει περάσει ποτέ από τη Βουλή», λέει ο Καμμένος. Ίσως και να πιστεύει ότι ο Βούτσης είναι αυτός που του «χάλασε» το κόμμα (είναι γνωστές οι εμμονές του). Όμως ο Βούτσης είναι αυτός που έκανε τα πάντα για να βοηθήσει τον Καμμένο να κρατήσει το στάτους του πολιτικού αρχηγού. Δέχτηκε να τροποποιήσει τον Κανονισμό της Βουλής. Αφησε τον Παπαχριστόπουλο με την... παραίτηση στο χέρι, λέγοντάς του ότι πρέπει να παραιτηθεί αφού πρώτα ψηφίσει και το πρωτόκολλο εισδοχής της Βόρειας Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ. Δέχτηκε, δηλαδή, να αυτοεξευτελιστεί μ' αυτή τη γελοία δικαιολογία (ο Κουί, που θα διαδεχόταν τον Παπαχριστόπουλο, θα ψήφιζε το πρωτόκολλο, οπότε δεν υπήρχε διακινδύνευση της πλειοψηφίας). Όμως, ο Βούτσης δεν μετείχε στο παζάρι. Αυτό γινόταν μεταξύ Καμμένου και Μαξίμου (μέχρι και SMS αντάλλασσαν). Κι όταν αυτό χάλασε, ο Βούτσης -που ετοιμαζόταν ν' αλλάξει τον Κανονισμό της Βουλής- πήρε μια επιστολή από τον Τσίπρα που τον διέταζε να μην αλλάξει ούτε σημείο στίξης.

«Και βεβαίως αυτό το οποίο επιβεβαιώνεται είναι μία ταμπέλα που είχε ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης στο γραφείο του με τη ρήση του Ηράκλειτου: “Ουδείς ασφαλέστερος εχθρός του ευεργετηθέντος αχαρίστου”», είπε ο Καμμένος στη Βουλή, αναφερόμενος στον Τσίπρα. Το ίδιο ισχύει για τον ίδιο, αν σκεφτούμε την αχαρίστη συμπεριφορά του έναντι του Βούτση.

Με την ευκαιρία να πούμε ότι ο Ηράκλειτος δεν έχει καμιά σχέση με την εν λόγω φράση. Ένας στοιχειώδης γνώστης της νεοελληνικής γλώσσας εύκολα καταλαβαίνει ότι η φράση είναι διατυπωμένη στην καθαρεύουσα και δεν έχει καμιά σχέση με τα αρχαία ελληνικά του Ηράκλειτου. Επίσης, ένας μύθος θέλει τον Ανδρέα Παπανδρέου (και όχι τον Κώστα Μητσοτάκη) να έχει μια κορνίζα μ' αυτή τη φράση στο γραφείο του, χωρίς όμως

Αφήστε τη σπέκουλα

Εξακολουθεί ο μηχανισμός προπαγάνδας του ΣΥΡΙΖΑ, εκμεταλλεύμενος την κατρακύλα του Περισού στο επίπεδο του πιο αισχρού εθνικισμού, να σπεκουλάρει με τις διεθνιστικές θέσεις του επαναστατικού ΚΚΕ στο ζήτημα των Σλαβομακεδόνων της Ελλάδας. Ας αφήσουν, όμως, τη σπέκουλα γιατί δεν τους παίρνει.

Το ΚΚΕ σφυρηλάτησε τους δεσμούς του με τους Σλαβομακεδόνες στον Μεσοπόλεμο, αντιτασσόμενο στις διώξεις που υφίστατο αυτή η μειονότητα από το ελληνικό κράτος. Έκανε αυτούς τους δεσμούς ακατάλυτους στη διάρκεια της φλογισμένης δεκαετίας 1940-50. Επαθλο του επαναστατικού αγώνα που έδιναν από κοινού έλληνες και σλαβομακεδόνες αγωνιστές θα ήταν μια Ελλάδα σοσιαλιστική, με πλήρη ισοτιμία όλων των εργατών, των φτωχών αγροτών, των μεροκαματιάρηδων, ανεξάρτητα από την εθνική τους καταγωγή.

Ο ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δε σφυρηλατεί οποιαδήποτε ενότητα ανάμεσα σε Έλληνες και Σλαβομακεδόνες, αλλά καταπατά ασύστολα τα εθνικά δικαιώματα των σλαβομακεδόνων πολιτών της Ελληνικής Δημοκρατίας, ενώ η συμφωνία με την κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Μακεδονίας έγινε όχι στη βάση ενός σοσιαλιστικού μέλλοντος, αλλά στη βάση της ένταξης της γειτονικής χώρας στους ιμπεριαλιστικούς συνασπισμούς του ΝΑΤΟ και της ΕΕ.

ποτέ να έχει βγει κάποια φωτογραφία που να δείχνει την κορνίζα. Μάλλον για «μούφα» πρόκειται, που την κατασκεύασαν κάποια στιγμή οι πιστοί παπανδρεϊκοί. Αυτά όμως είναι ψιλά γράμματα για τον Καμμένο και τους λογογράφους του, οι οποίοι προφανώς κινούνται γύρω από τα ίδια... πνευματικά ενδιαφέροντα με το αφεντικό τους.

Σιγά τη στροφή

Οι αστικές φυλλάδες όλων των αποχρώσεων αναφέρονται συνεχώς στη «σοσιαλδημοκρατική στροφή» ή την «σοσιαλδημοκρατικοποίηση» του ΣΥΡΙΖΑ, κάνοντας πως δεν καταλαβαίνουν ότι καμιά ιδεολογικοπολιτική στροφή δεν πραγματοποιεί ο ΣΥΡΙΖΑ. Ο ΣΥΡΙΖΑ, ανεξάρτητα από την αριστερή ταμπέλα που έβαζε στο μαγαζί του, ήταν πάντοτε ένα σοσιαλδημοκρατικό κόμμα. Αλλωστε, η εγχώρια σοσιαλδημοκρατία (λέγε με ΠΑΣΟΚ της δεκαετίας του '70) έχει παρουσιάσει -πάντοτε σε διακηρυκτικό επίπεδο- θέσεις πιο αριστερές απ' αυτές που προέβαλλε ο ΣΥΡΙΖΑ στην ακμή του. Στην πράξη, βέβαια, δεν εφάρμοσε καμιά απ' αυτές τις θέσεις. Όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό, λοιπόν, που βαφτίζεται «στροφή του ΣΥΡΙΖΑ προς τη σοσιαλδημοκρατία» δεν αφορά την ουσία, αλλά την ταμπέλα που κρεμούν στη μετώπη του μαγαζιού. Και δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα κρεμάσει σοσιαλδημοκρατική ταμπέλα. Υπάρχουν πολλοί στο εσωτερικό του που θέλουν να μείνει η παλιά ταμπέλα (είναι το άλλοθι τους). Το πιθανότερο είναι πως θα πάνε στην ταμπέλα «προοδευτική παράταξη», η οποία δε θα αφορά τον ΣΥΡΙΖΑ (που θα παραμείνει... «αριστερός»), αλλά ένα «και καλά» ευρύτερο σχήμα, στο οποίο θα συμμετέχουν και διάφορα μπάτζα του ΠΑΣΟΚ, της ΔΗΜΑΡ, της Δεξιάς, ακόμα και της Ακροδεξιάς.

Χαρωπά...

Η Ελλάδα «δεν έχει λόγο να υιοθετεί ως "λύση" την κόκκινη γραμμή του Βουκουρεστίου, αλλά την απόφαση των πολιτικών αρχηγών, υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, δίχως το όνομα Μακεδονία ή τα παράγωγά του. Αυτή είναι η Εθνική θέση. Ο δε Νίμιτς είναι μέρος του προβλήματος».

Ποιος έγραψε αυτό το tweet; Μη βιαστείτε να απαντήσετε «ο Σαμαράς», «ο Καμμένος», «ο Μπουμπούκος», «ο Κατσίκης». Το έγραψε η Κατερίνα Παπακώστα. Όχι σε κάποιο μακρινό παρελθόν, αλλά μόλις πριν από ένα χρόνο, στις 17 Γενάρη του 2018. Πρόκειται για την ίδια κυρία που -ως υφυπουργός του Τσίπρα πλέον- ψήφισε και με τα δυο χέρια τη Συμφωνία των Πρεσπών. Και βέβαια, όποιος θέλει εξηγήσεις ας μην τις ζητήσει από την Παπακώστα. Στον Τσίπρα και στους συριζαίους ας απευθυνθεί.

ΥΓ. Η αγωγή κατά Μητσοτάκη, που προανήγγειλε η Παπακώστα, «για τη στοχοποίησή μου, για συκοφαντική δυσφήμιση, για ψευδείς ειδήσεις, απόπειρα πολιτικής μου εξόντωσης αλλά και για το γεγονός ότι οδηγούμαστε σε ακραίες καταστάσεις», είναι τυπικό δείγμα της θεαματοποίησης της αστικής πολιτικής από τα χαμηλά της κλιμάκια.

Ξεσαλώματα

«Από το Μάιο, από το Σεπτέμβρη όλα αυτά θα αλλάξουν. Η "Αυγή", η ΕΡΤ, η "Εφημερίδα των Συντακτών", η "Νέα Σελίδα", ο Ντοκουμέντος... να ζήσουμε να τους θυμόμαστε», είπε ο Πρετεντέρης από το μικρόφωνο της ραδιοφωνικής συχνότητας όπου εμφανίζεται καθημερινά. Και έγινε σάλος. Άλλο που δεν ήθελαν οι συριζαίοι για να βραδέσουν τις καμπάνες της κινδυνολογίας. Ηρθε κι ο Μπογδάνος να προαναγγείλει «τανκς στην ΕΡΤ», άμα ο κόσμος ψηφίσει σωστά (δηλαδή ΝΔ) και το «γλυκό» έδεσε. Τον Μπογδάνο πρόλαβε ο Κούλης και τον έσβησε από τις γαλάζιες λίστες (όπου τον είχε τοποθετήσει ο αντιπρόεδρος Μπουμπούκος), όμως τον Πρετεντέρη από πού να τον διαγράψει; Από τις λίστες του Μαρινάκη που είναι τώρα το αφεντικό του; Αδύνατον.

Το κακό με τους ξεσαλωμένους πρετεντερίσκους είναι πως έχουν δηλητηριαστεί από την ίδια τη χολή τους κι αυτό δεν τους επιτρέπει να κάνουν τουλάχιστον κάποιες διακρίσεις. Ας πούμε ότι η φυλλάδα του Βαξεβάνη («Documento») θα κλείσει χωρίς κρατική διαφήμιση και κεφάλαια πίσω της. Άντε να πούμε το ίδιο και για τη φυλλάδα του Λιβάνη («Νέα Σελίδα»), μολονότι ο Λιβάνης είναι καπιταλιστής και θα μπορούσε να συντηρήσει το φύλλο. Η «Αυγή», όμως, που εκδίδεται επί τόσες δεκαετίες; Η «ΕφΣυν» που κατάφερε να επιβιώσει προτού να γίνει εξουσία ο ΣΥΡΙΖΑ; Και η ΕΡΤ; «Μαύρο» τύπου Σαμαρά θα ρίξουν πάλι;

Της απελπισίας

Το ΚΙΝΑΛ περνάει κρίση. Πάει ο Θεοδωράκης, πάει και η ΔΗΜΑΡ, έχει μείνει μόνο το ΠΑΣΟΚ, που δεν έχει αντίπαλο τον ΣΥΡΙΖΑ, όπως θα ήθελε αλλά το Ποτάμι και τους Λυκούδη-Θεοχαρόπουλο, που στήνουν νέο μαγαζί. Τι να κάνουν οι αυτοί, για να δείξουν ότι τάχα δεν έχουν στριμωχτεί στη γωνία, εμφανίζουν τις υπογραφές 23 περιφερειακών στελεχών της ΔΗΜΑΡ (ούτε μια «φίρμα» ανάμεσά τους), που δηλώνουν ότι «παραμένουμε στα όργανα του ΚΙΝΑΛ και θα συμμετάσχουμε στο έκτακτο συνέδριο με στόχο ένα ενιαίο πολυτασικό φορέα της σύγχρονης Κεντροαριστεράς». Κινήσεις της απελπισίας, όπως αντιλαμβάνεστε.

Φιάσκο ολκής η αναθεώρηση του Συντάγματος

Ήταν Ιούλης του 2016, όταν σε μια χολιγουντιανού τύπου τελετή ο Τσίπρας εγκαινίασε τη συνταγματική αναθεώρηση, η οποία θα αποκτούσε... κινηματικά χαρακτηριστικά όπως έλεγε το απύλωτο στόμα του Κατρούγκαλου. Έκαναν το σόου, το ξέχασαν για κάποιον καιρό, μετά το ξαναθυμήθηκαν και έκαναν νέα φιέστα για να στήσουν μια επιτροπή που θα έκανε τον... κοινωνικό διάλογο (τις κινηματικές διαδικασίες ντε). Κανείς, πλην του μηχανισμού του ΣΥΡΙΖΑ δεν ασχολήθηκε μ' αυτήν την επιτροπή, την οποία θα την είχαμε ξεχάσει όλοι, αν δεν μας τη θύμιζε ένα προπαγανδιστικό βίντεο που δημοσιοποίησε τις τελευταίες μέρες το Μαξίμου (μέσα από το λογαριασμό του Τσίπρα στο Twitter, μπας και το δει κάνας άνθρωπος).

Όλο αυτό ήταν μια μπουρδολογία, μια φάρσα, ένα γελοίο προπαγανδιστικό σόου, στο οποίο πρωταγωνιστούσε ο Κατρούγκαλος (και τι δεν είπε... ο στόμας του: από συντακτική συνέλευση μέχρι αναθεώρηση που θα εγκρινόταν με δημοψήφισμα), ενώ ο Τσίπρας έκανε μερικά «γκεστ», κάθε φορά που ήθελε ν' αλλάξει την ατζέντα.

Απ' όλη αυτή τη μπουρδολογία δεν απέμεινε απολύτως τίποτα. Όχι μόνο από άποψη διαδικασίας (η οποία μεταφέρθηκε αποκλειστικά στο χώρο της Βουλής, όπως προβλέπει το ισχύον αστικό Σύνταγμα), αλλά και από άποψη ουσίας. Η υποτιθέμενη ρηχικήλευτη αναθεώρηση του Συντάγματος συνοψίστηκε στο τέλος στο... δραματικό ερώτημα αν ο Παυλόπουλος θα είναι ο επόμενος πρόεδρος της ΝΔ! Δεν το έθεσε κανένας άλλος, το έθεσε ο ίδιος ο Τσίπρας και το κατέστησε κεντρικό θέμα της αντιπαράθεσής του με τον Μητσοτάκη στη Βουλή την περασμένη Τετάρτη.

Δε χρειάζεται, βέβαια, να είναι κανείς συνταγματολόγος για να καταλάβει ότι η όποια αναθεώρηση των σχετικών με την εκλογή του προέδρου της Δημοκρατίας συνταγματικών διατάξεων δεν έχει να κάνει με τον Παυλόπουλο (που δικαιούται μια θιετία ακόμα), αλλά και με τους προέδρους που θ' ακολουθήσουν. Εχουν περάσει 33 χρόνια από τότε που αναθεωρήθηκαν ξανά αυτές οι διατάξεις. Και μάλιστα επί της ουσίας, μετατρέποντας το πολίτευμα σε καθαρά πρωθυπουργοκεντρικό, όπως ήθελε ο Παπανδρέου, με πρόεδρο επί της ουσίας διακοσμητικό και όχι με υπερεξουσίες, όπως ήθελε ο Καραμανλής (ο πρεσβύτερος). Μ' αυτές τις διατάξεις εκλέχτηκαν μια σειρά πρόεδροι: Σαρτζετάκης, Στεφανόπουλος, Παπούλιας, Παυλόπουλος (μπορεί να ξεχάσαμε και κανέναν). Δεν αφορούν το σημερινό πρόεδρο και την επανεκλογή του ή όχι το 2020.

Ο Τσίπρας, όμως, ξέροντας την αντιπάθεια που τρέφει ο Μητσοτάκης για τον Παυλόπουλο (ως βουλευτής της ΝΔ δεν τον ψήφισε το 2015) έκανε αριστοτεχνική σπέκουλα, λέγοντας ότι ο Μητσοτάκης έχει συμφωνήσει να εκλέξει τον Βενιζέλο ή τον Σημίτη. Ο Μητσοτάκης έπαθε ένα σχετικό «κοκομπλόκο» (πάντοτε το παθαίνει όταν αντιμετωπίζει τον Τσίπρα στη Βουλή), δεν έδωσε ξεκάθαρες απαντήσεις κι έτρεχε την επομένη η Σπυράκη να διευκρινίσει ότι «δεν υπάρχει καμία περίπτωση να προταθούν από τη ΝΔ στην

επόμενη Βουλή ο κ. Βενιζέλος ή ο κ. Σημίτης»! Αν μη τι άλλο, αυτή η αντιπαράθεση επί των ονομάτων, δείχνει την απόλυτη εργαλειοποίηση της αναθεωρητικής διαδικασίας και από τους δύο μονομάχους του νέου δικοματισμού. Γι' αυτό, άλλωστε ο Τσίπρας άφησε τη συνταγματική αναθεώρηση για το τέλος και την έφερε πάνω στο άναμμα της προεκλογικής περιόδου, γεγονός που εξ ορισμού προκαθόριζε ότι δεν υπάρχει περίπτωση να υπάρξουν ευρείες συναίνεσεις ανάμεσα στα αστικά πολιτικά κόμματα, που είναι απαραίτητες για ώριμες αλλαγές στο Σύνταγμα. Το αποτέλεσμα είναι να υπάρξει ένας χαρτοπόλεμος ανάμεσα στο Μαξίμου και τη ΝΔ, που ολοκληρώθηκε με τη σκληρή αντιπαράθεση Τσίπρα-Μητσοτάκη. Πόντους προσπαθούσε να κερδίσει ο καθένας τους, όχι ν' αναζητήσει κάποια συναινετική λύση.

Εχουμε άλλες φορές γράψει πως τα Συντάγματα, ως καταστατικοί νόμοι, αποτυπώνουν αυτό που έχει ήδη διαμορφωθεί στη ζωή. Προσαρμόζουν τη συνταγματική τάξη στις ανάγκες της πραγματικότητας. Τέτοιες ανάγκες δεν υπάρχουν αυτή την περίοδο. Δεν υπάρχει κάτι ώριμο σε ό,τι αφορά την πολιτειακή οργάνωση, ώστε να προκύπτει πιεστική ανάγκη συνταγματικής αναθεώρησης. Ετσι, είχαν όλη την άνεση να εργαλειοποιήσουν την αναθεωρητική διαδικασία και να τη θέσουν στην υπηρεσία της εκλογικής τους προπαγάνδας.

Στην πραγματικότητα, δύο είναι τα ζητήματα που άνοιξαν. Το ένα είναι η διαδικασία εκλογής του προέδρου της Δημοκρατίας (άρθρο 32) και το άλλο η αλλαγή του καθεστώτος ποινικής προστασίας των υπουργών και των βουλευτών (άρθρο 86). Στο δεύτερο τα βρήκαν εύκολα. Με τόσα σκάνδαλα που «τρέχουν», κανένα αστικό κόμμα δε θα μπορούσε να υποστηρίξει να μην αλλάξει αυτή η διαδικασία. Γι' αυτό και η πρόταση για αναθεώρηση της συγκεκριμένης διάταξης συγκεντρώσε το μεγαλύτερο αριθμό ψήφων (253). Στην επόμενη Βουλή, που θα γίνει η καθαυτό αναθεωρητική διαδικασία, θα δούμε τι περιεχόμενο θα δώσουν στη διάταξη.

Το δεύτερο ζήτημα είναι η διαδικασία εκλογής του προέδρου της Δημοκρατίας. Όλοι συμφωνούσαν ότι η διαδικασία πρέπει να αλλάξει, ώστε να μη διαλύεται η Βουλή αν παρέλθει άπρακτη και η τρίτη ψηφοφορία. ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ διαφωνούν στη διαδικασία εκλογής. Η ΝΔ προτείνει τρεις ψηφοφορίες, με την τελευταία να απαιτεί 151 ψήφους για την εκλογή του υποψήφιου προέδρου (δηλαδή, η εκάστοτε κοινοβουλευτική πλειοψηφία να μπορεί να εκλέγει τον πρόεδρο της επιλογής της). Ο ΣΥΡΙΖΑ προτείνει 7 ψηφοφορίες (με απόσταση ενός μήνα από τη μία στην άλλη), όλες με 180, κι αν καμιά δεν ευδοκιμήσει, εκλογή του προέδρου απευθείας από το λαό.

Το ζήτημα προέκυψε όταν το επιτελείο του Κούλη σκέφτηκε και ανακοίνωσε το εξής απλό: εμείς θα ψηφίσουμε και την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, ώστε να συγκεντρώσει περισσότερες από 180 ψήφους και στην επόμενη Βουλή να αρκούν 151 για να καθοριστεί το περιεχόμενο της νέας συνταγματικής διάταξης. Και τότε άρχισε η μάχη της «κατεύθυνσης».

Ο Κατρούγκαλος υποστήριξε ότι η τωρινή (προαναθεωρητική ή προτεινόμενη) Βουλή δεν καθορίζει μόνο ποια διάταξη θα αναθεωρηθεί, αλλά και την κατεύθυνση της αναθεώρησης, που πρέπει να είναι υποχρεωτική για την επόμενη (αναθεωρητική) Βουλή. Η άποψη έχει μια λογική. Μερικής αξίας όμως. Αν η τωρινή Βουλή ορίσει ως αναθεωρητέα μια διάταξη με 180 ψήφους, δίνοντάς της μια συγκεκριμένη κατεύθυνση, θα είναι πολιτικά ανήθικο μια πλειοψηφία 151 στην επόμενη Βουλή να ψηφίσει ένα αντίθετο περιεχόμενο. Δεν υπάρχει, όμως, καμιά απαγόρευση γι' αυτό. Πολιτικό ζήτημα μπορεί να υπάρχει, θεσμικό όμως όχι. Ούτε μηχανισμός επιβολής της «κατεύθυνσης» υπάρχει. Από την άλλη, η λογική Κατρούγκαλου πάσχει αν οι αριθμοί είναι αντίστροφοι. Οι 151 της τωρινής Βουλής δε θα μπορούσαν να υποχρεώσουν στην «κατεύθυνση» τους τους 180 της επόμενης, οι οποίοι μάλιστα θα έχουν φρέσκια εντολή από τους εκλογείς.

Αφού καυγάδισαν και ανακάτεψαν συνταγματολόγους και συνταγματολόγους, κατέληξαν σε ψηφοφορία, στην οποία πήρε μέρος μόνο η κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης αποχώρησαν. Ετσι, η υποχρεωτικότητα της «κατεύθυνσης» έχει ψηφιστεί μόνο από τον ΣΥΡΙΖΑ (δ' εγέρσεως, χωρίς ονομαστική ψηφοφορία). Όταν ήρθε η ώρα της ψηφοφορίας επί των αναθεωρητέων διατάξεων, η ΝΔ διευκρίνισε ότι θα ψηφίσει και την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, διευκρινίζοντας ότι δε δεσμεύεται από την «κατεύθυνση», την οποία οι συριζαίοι είχαν γράψει δίπλα σε κάθε διάταξη που πρότειναν να αναθεωρηθεί. Ετσι, η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ πήρε 221 ψήφους και στην επόμενη Βουλή μια απλή απόλυτη πλειοψηφία 151 βουλευτών (δηλαδή η κοινοβουλευτική δύναμη της τότε κυβέρνησης) θα καθορίσει το νέο περιεχόμενο της διάταξης. Αν η ΝΔ κερδίσει τις εκλογές και σχηματίσει κυβέρνηση, θα βάλει το δικό της περιεχόμενο, έχοντας ως πολιτικό άλλοθι τη δήλωση που έκανε, ότι οι βουλευτές της ψηφίζουν την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ μόνο ως προς την ανάγκη αναθεώρησης και όχι ως προς την «κατεύθυνση» της αναθεώρησης.

Όπως και να 'χει, ο καυγάς ήταν περιόνου σκιάς. Ας πούμε ότι κερδίζει τις εκλογές η ΝΔ και ψηφίζει τη δική της πρόταση (τρεις ψηφοφορίες - στην τελευταία αρκούν 151), τι θα κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ, πέρα από καταγγελίες; Δεν υπάρχει κανένας νομικός τρόπος για να κατοχυρώσει τη δική του «κατεύθυνση». Το είπε με νόημα και ο Βούτσος: «Η επόμενη Βουλή έχει τον πρώτο και αποφασιστικό ρόλο, από τη στιγμή που παρεμβαίνει ο λαός μέσω των εκλογών». Ακόμα κι αν μιλήσουμε καθαρά πολιτικά και όχι νομικά, η «κατεύθυνση» του ΣΥΡΙΖΑ έχει 151 θετικές ψήφους. Τόσους θα έχει και η «κατεύθυνση» που θα περάσει στη διάταξη η επόμενη κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Στο συγκεκριμένο οι Τσιπράιοι έπαιξαν και έχασαν, καθώς οι «τρώπες» στο συνταγματικό καθεστώς ευνόησαν τη ΝΔ. Σιγά το θέμα όμως. Για την εκλογή του εθνικού παρελασιάρχη πρόκειται, όχι για ιδιωτικά πανεπιστήμια ή κάποιο άλλο σοβαρό ζήτημα.

Και μη γυρέψετε την αλήθεια σου γιαουρτιού τα παραμύθια

Έχουμε καταλάβει ότι ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Αραχωβίτης αισθάνεται μεγάλη ανασφάλεια και κάνει σπασμωδικές κινήσεις, δεν περιμέναμε όμως ότι θα αποκούσει μαζί μας μια σχέση σαν αυτή που είχε το σκυλάκι με τον Παβλόφ. Τρίτη οργάνωση-χωρίς την παρουσία δημοσιογράφων, για ευνόητους λόγους όπως θα δούμε- συνάντηση με τον επίτροπο Υγείας Αντριοκκάιτις και ανακοίνωσε ότι τελειώσε προς όφελος των ελλήνων συμφερόντων το θέμα με το τσέκιο «ελληνικό γιαούρτι». Σάββατο κυκλοφόρησε η «Κόντρα» και δημοσιεύτηκε στο eksegersigr το σχολό μας με τίτλο «Η Κομισιόν έχει δεχτεί ότι η Τσεχία μπορεί να παράγει “γιαούρτι ελληνικού τύπου” ή “ελληνικού στυλ” ή “ελληνικής συνταγής”». Αυθημερόν ενεργοποιήθηκαν τα εξηρημένα αντανakλαστικά του Αραχωβίτη που παρήγγειλε στον μηχανισμό κυβερνητικής προπαγάνδας ΑΠΕ-ΜΠΕ να ετοιμάσει “επρεπστά”, το οποίο αναπαρήχθη από διάφορα διαδικτυακά Μέσα με τίτλους όπως: «Τέλος η χρήση του όρου “ελληνικό γιαούρτι” από την Τσεχία - Νίκη για την Ελλάδα».

καμία απολύτως αναφορά».

Ο ΣΕΒΓΑΠ τελευταία βρίσκεται «στα μαχαίρια» με τον Αραχωβίτη (μέχρι πρότινος οι σχέσεις τους ήταν μέλι-γάλα και τον αβάνταραν «αγρία»), όμως εν προκειμένω κάνει αυτές τις επισημάνσεις για την αξία των σόων είπε ο Αντριοκκάιτις, γιατί ο συγκεκριμένος παράγοντας της Κομισιόν έχει πλούσιο παρελθόν ψευδών και καθυστερήσεων για το συγκεκριμένο ζήτημα.

◆ Στις 19 Αυγούστου του 2016, ο Αντριοκκάιτις απάντησε σε Ερώτηση του ευρωβουλευτή της ΝΔ Μανώλη Κεραλογιάννη, λέγοντάς του ότι η Επιτροπή «κάλεσε τις τσεχικές αρχές να αναβάλουν την έγκριση ορισμένων διατάξεων του κοινοποιηθέντος σχεδίου για δώδεκα μήνες από την ημερομηνία παραλαβής από την Επιτροπή της εν λόγω κοινοποίησης, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 της οδηγίας 2015/1535».

◆ Στις 27 Σεπτεμβρίου του 2016, το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης ανακοίνωσε ότι «ο Επίτροπος για την Υγεία και την Ασφάλεια των Τροφίμων κ. Andrioukkaits υποβήτη την ουσία των επιχειρημάτων που διατυπώθηκαν ή πλευρά του Υπουργείου». Ο Κεραλογιάννης διαμαρτυρήθηκε με δελτίο Τύπου στις 5 Οκτωβρίου του 2016. Μα τι λέτε, μένεις ο επίτροπος μου είπε ότι απλώς ζήτησε από την Τσεχία να αναβάλει για 12 μήνες ορισμένες διατάξεις του σχεδίου που υπέβαλε στην ΕΕ, έλεγε η διαμαρτυρία του.

Πρόκειται για τη γνωστή «μπαγαποντινά» του Αποστόλου, που εκρυψε την επιστολή που του είχε στείλει ο Αντριοκκάιτις (στην οποία έγραφε ότι η Επιτροπή δέχεται να χρησιμοποιούνται οι όροι «γιαούρτι ελληνικού τύπου/στυλ/συνταγής»). Την επιστολή Αντριοκκάιτις δημοσίευσε εμείς, αφού ο Αποστόλου αρνήθηκε να τη δημοσιεύσει.

Εστειλε η Επιτροπή στην Τσεχία έγγραφο, καλώντας την να αναβάλει για 12 μήνες την εφαρμογή της νομοθεσίας της; Κι αν έστειλε, το έκανε για τυπικούς λόγους, χωρίς να δείξει κανένα ενδιαφέρον για να υποχρεώσει (ως όφειλε) την Τσεχία να μη χρησιμοποιεί τη ίδια και ταυτόχρονα όλες οι χώρες της ΕΕ. Κάτι ξέρουν οι γαλακτοβιομήχανοι όταν λένε πως το πρόβλημα παραμένει με τη χρήση από την Τσεχία και όποια άλλη χώρα του όρου «γιαούρτι ελληνικού στυλ ή τύπου ή συνταγής». Εται έχασε η «Κρι-Κρι» την τσέχικη αγορά.

Οι γαλακτοβιομήχανοι αμφισβητούν ακόμα και αν έχουν οποιαδήποτε ισχύ τα όσα είπε ο Αντριοκκάιτις. Αναφέρουν ότι τα είπε προφορικά και όχι επίσημα, δηλαδή εγγράφως και σημειώνουν ότι «με ποιο τρόπο και σε ποιο χρόνο θα γίνει αυτό δεν υπάρχει

σής κατά της Τσεχικής Δημοκρατίας».

◆ Στις 13 Οκτώβρη του 2017, δηλαδή σχεδόν δυο μήνες αργότερα (!), η επικεφαλής της μονάδας της Κομισιόν έστειλε στον ΣΕΒΓΑΠ μια απαντητική επιστολή, στην οποία τον... ευχαριστούσε για την καταγγελία και τον ενημέρωνε ότι η... διαβίβασε στο Νομικό Τμήμα της Διεύθυνσης!

◆ Εννιά μήνες μετά την έγγραφη καταγγελία και επειδή δεν είχε γίνει τίποτα, ο ΣΕΒΓΑΠ επανήλθε με έγγραφο του (7.6.2018), στο οποίο διαμαρτύρηται για την καθυστέρηση ανάλυσης δράσης από την Κομισιόν.

◆ Χρειάστηκε να περάσουν πέντε μήνες (!) για να τον απαντήσει η διεύθυνση της Κομισιόν τα εξής εκπληκτικά: «Η Κομισιόν δεν ήταν σε θέση να φτάσει σε μια απόφαση αποστολής επίσημης προειδοποίησης ή κλεισίματος της υπόθεσης εντός του γενικού χρονικού πλαισίου του ενός έτους από την ημέρα καταχώρησης της καταγγελίας, καθώς η καταγγελία σας και η ακολουθήσασα αλληλογραφία εγείρουν θέματα που απαιτούν περαιτέρω εξέταση, η οποία βρίσκεται τώρα σε εξέλιξη».

Αυτά έγραφε η Κομισιόν στον ΣΕΒΓΑΠ στις 9 Νοέμβρη του 2018. Λύθηκε, άραγε, το θέμα στο τρίμηνο που μεσολάβησε από τότε, όπως ανακοίνωσε ο Αραχωβίτης, παρουσία του Αντριοκκάιτις, ή πρόκειται για ένα ακόμα προπαγανδιστικό κολπάκι αυτών των δύο; Οι γαλακτοβιομήχανοι αμφιβάλλουν, γιατί ξέρουν τι έχει προηγηθεί. Αν η Κομισιόν έστειλε στην Τσεχία αίτημα αναβολής για 12 μήνες στη χρήση του όρου «ελληνικό γιαούρτι», αυτό δεν ικανοποιήθηκε ποτέ από την Τσεχία. Και η Κομισιόν αρνήθηκε να πάρει νομικά μέτρα, μολοντί υπήρξε επίσημη καταγγελία από τους γαλακτοβιομηχανούς της Ελλάδας για παράνομη χρήση του όρου «ελληνικό γιαούρτι».

Όλο αυτό το διάστημα (περισσότερο από τρία χρόνια), στην Τσεχία κυκλοφορούν προϊόντα που ονομάζονται «ελληνικό γιαούρτι». Ακόμα κι αν κάποια στιγμή (δεν ξέρουμε αν και πότε, όπως είδαμε) αυτά τα προϊόντα μετονομαστούν σε γιαούρτι «ελληνικού τύπου», για τον καταναλωτή θα πρόκειται για το ίδιο προϊόν. Θα έχει κατοχυρωθεί η λέξη «greek» στην ονομασία του, οπότε θα είναι αδιάφορο αν κάπου με μικρά γράμματα προστεθεί η λέξη «style» ή «le type». Για να καταλάβετε τι εννοούμε, ρίξτε μια ματιά στις φωτογραφίες, τις οποίες αλειψάσαμε στο Διαδίκτυο με ένα σύντομο ψέδιο. Τα συγκεκριμένα γιαούρτια πωλούνται στη Γαλλία από εταιρείες κολλοσσούς (Nestlé και Marks & Spencer). Ο καταναλωτής δεν καταλαβαίνει, βέβαια, τίποτ' άλλο εκτός από ότι το γιαούρτι είναι «ελληνικό» (άσχετα αν δεν παράγεται στην Ελλάδα). Και ο Αραχωβίτης με τον Αποστόλου πανηγυρίζουν που αυτό θα γίνεται και στην Τσεχία! Νομίζουν ότι με τέτοια φτηνά προπαγανδιστικά κολπάκια θα κοροϊδίσουν τους Έλληνες κτηνοτρόφους που ασπαστούν. Τους Έλληνες κτηνοτρόφους που ξέρουν ότι το 70% του ελληνικού γιαουρτιού παράγεται με εισαγόμενο γάλα, (κυρίως συμπυκνωμένο).

ΥΓ. «Και μην αυταπατάται το ΥΠΑΑΤ, ότι το παραπάνω εμπόδιο (ο.σ. την αναγραφη του όρου «ελληνικού τύπου/στυλ/συνταγής») θα το ξεπεράσει το Ελληνικό γιαούρτι με το ΠΓΕ φάκελο που ετοιμάζεται με τερδασία καθυστέρησης», σημειώνει στην ανακοίνωσή του ο ΣΕΒΓΑΠ. «Η έγκριση του από την ΕΕ έχει **μυθογενές** πιθανότητες!» Τότε γιατί τρεις εκατομμύρια σας υπεράγαυοι το πόρσιμα-μαϊμού του Αραχωβίτη, κύριοι του ΣΕΒΓΑΠ; Για να τα έχετε καλά μαζί του, υπογράφετε ένα αίτημα που έχει μηδενικές πιθανότητες; Όταν παράγεται με εισαγόμενο γάλα, τι στην ευχή ΠΓΕ μπορεί να υπάρξει;

Ελγχον! Θα μπορούσαν να γίνουν στις εγκαταστάσεις των εταιριών που εισάγουν εμπορεύματα από χώρες της ΕΕ. Σύμφωνα όμως με το ίδιο ΠΔ, θα έπρεπε αυτές οι εταιρίες να πιστοποιηθούν, κάτι που δεν έχει γίνει

μέχρι τώρα. Το κυριότερο είναι ότι τέτοιοι έλεγχοι δε γίνονται σ' αυτές τις εταιρίες, οι οποίες έτσι κι αλλιώς δεν ενημερώνουν για τις εισαγωγές που κάνουν από χώρες της ΕΕ. Επομένως, η μόνη σκοπιμότητα αυτής της διάταξης που εισηγήθηκαν τα Τσιπράκια είναι να δώσει στους Αραχωβίτη και Τελιγορίδου τη δυνατότητα να δημαγωγούν, ισχυριζόμενοι ότι δήθεν θα βάλουν φραγμό στην ελληνοποίηση του εισαγόμενου γιαούρτι και των γαλακτοκομικών προϊόντων. Η πραγματικότητα που υπάρχει στο ενδοκοινοτικό εμπόριο (στο βαθμό που τη γνωρίζουν) τους αφήνει παγερά αδιάφορους. Το μόνο που τους νοιάζει είναι πώς θα εξαπατήσουν τον ελληνικό λαό.

Ας θυμηθούμε τι αναφέρει ο Δρ. Ευστράτιος Νικολάου, διευθυντής Διαχείρισης Ελέγχων Γάλακτος και Κρέατος, σε υπηρεσιακό σημείωμα που έστειλε στις 16 Νοέμβρη του 2018 στο διοικητικό δίδυμο του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ (διευθυντών σύμβουλο Μπακαλέξη και πρόεδρο Κατή) ανατορικά με τους Ελέγχους που έγιναν στις εταιρείες: Μπαταγιάννης Food Μονοπρόσωση ΕΠΕ, Βιτόρη, Καλάς Παπαδόπουλος και Ελάτση.

«Το σύνολο των στοιχείων που ζητήθηκε για να έχουμε ολοκληρωμένη εικόνα δεν το πήραμε ποτέ, αν και επιμείναμε με ηλεκτρονική αλληλογραφία... Κατά συνέπεια η επιχείρηση ξεκάθαρα παρεμποδίζει τον έλεγχο καθώς δεν προσκομίζει το σύνολο των στοιχείων που ζητήθηκαν.

Από παράλληλο έλεγχο στην επιχείρηση ΒΙΟΤΥΡ διαπιστώθηκε ότι η επιχείρηση **Μπαταγιάννης Food Μον. ΕΠΕ προμηθεύθηκε αγελαδινό γάλα προέλευσης Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ποσότητες που δεν μας δηλώθηκαν και άμεσα προκύπτει το ερώτημα τι παρήγαγε με αυτό**.

Από παράλληλο έλεγχο στην επιχείρηση ΚΑΛΑΣ-ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (...) διαπιστώθηκε ότι η επιχείρηση **Μπαταγιάννης Food Μον. ΕΠΕ προμηθεύθηκε πρόβειο γάλα ΕΕ που δεν μας δηλώθηκε και άμεσα προκύπτει το ερώτημα τι παρήγαγε με αυτό**.

Από έρευνα στο διαδικτυό διαπιστώθηκε ότι η εταιρία ΕΛΑΤΗ που είναι βασικός προμηθευτής της επιχείρησης Μπαταγιάννης Food Μον. ΕΠΕ σε γάλα προέλευσης Ευρωπαϊκής Ένωσης, αγελαδινό και πρόβειο, είναι δική του επιχείρηση. Η ΕΛΑΤΗ ελέγχθηκε με ξεχωριστή επίσκεψη στη Λαζαρίνα, τον Ιούλη, δεν είχε υποβάλει αίτηση εγγραφής στον ΕΛΓΟ ως εισαγωγική και εμπορική επιχείρηση, ούτε ακόμη έχει υποβάλει, ούτε βέβαια κάνει ισοζύγια, ούτε μας δόθηκαν τα στοιχεία που ζητήσαμε. **Από τις λογιστικές εγγραφές της επιχείρησης Μπαταγιάννης Food Μον. ΕΠΕ φαίνεται ότι έχουν γίνει περισσότερες συναλλαγές μεταξύ των ανωτέρω επιχειρήσεων από αυτές που μας έδειξαν, χωρίς όμως να γνωρίζουμε το είδος εμπορίας, (τι και πόσο αγοράσει και τι παρήγαγε?)** (οι εμφάσεις του υπηρέσιου παράγοντα).

Επίσης η επιχείρηση Μπαταγιάννης Food Μον. ΕΠΕ έχει πραγματοποιήσει άμεσα ενδοκοινοτικές αποκτήσεις όπως φαίνεται στα λογιστικά μπερδω της, τις οποίες δεν μας έχει παρουσιάσει και εξήγησει. (τι και πόσο αγοράσει και τι παρήγαγε?) (οι εμφάσεις του υπηρέσιου παράγοντα).

Οι καπιταλιστές αρνούνται να δώσουν στοιχεία και για τις εισαγωγές γάλακτος από χώρες της ΕΕ και το δίδωμο Αραχωβίτη-Τελιγορίδου δημαγωγεί με την προσθήκη της παραγράφου 4 του άρθρου 5 της ΚΥΑ, που προαναφέραμε. Η αναπαράξια ελέγχου στα σημεία εισόδου του γάλακτος από τις χώρες της ΕΕ «παντρεύεται» με την άρνηση των καπιταλιστών να δώσουν στοιχεία στους ελεγκτικούς μηχανισμούς.

Από όσα αναφέρονται στο υπηρεσιακό σημείωμα διαπιστώνουμε τα εξής: **Πρώτο**, ότι αυτές οι τέσσερις εταιρείες οργάνωσαν εισάγοντας αγελαδινό και πρόβειο γάλα από χώρες της ΕΕ, ενώ αρνούνται να δώσουν στοιχεία σε ελεγκτές νοιάζει είναι πώς θα εξαπατήσουν τον ελληνικό λαό.

Ας θυμηθούμε τι αναφέρει ο Δρ. Ευστράτιος Νικολάου, διευθυντής Διαχείρισης Ελέγχων Γάλακτος και Κρέατος, σε υπηρεσιακό σημείωμα που έστειλε στις 16 Νοέμβρη του 2018 στο διοικητικό δίδυμο του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ (διευθυντών σύμβουλο Μπακαλέξη και πρόεδρο Κατή) ανατορικά με τους Ελέγχους που έγιναν στις εταιρείες: Μπαταγιάννης Food Μονοπρόσωση ΕΠΕ, Βιτόρη, Καλάς Παπαδόπουλος και Ελάτση.

Δεύτερο, ότι οι βιομήχανοι των γαλακτοκομικών προϊόντων στήνουν θυγατρικές εταιρείες για να εισάγουν γάλα, νοπό και συμπυκνωμένο, με σκοπό στον δρόμο, με το τριγωνικό σύστημα, να το ελληνοποιούν.

ΚΥΑ-φερετζές

Από το υπηρεσιακό σημείωμα του Δρ. Νικολάου επιστρέφουμε στην ΚΥΑ του δίδυμου Αραχωβίτη-Τελιγορίδου για τους ελέγχους στην αγορά του γάλακτος (την έχουν υπογράψει και οι δύο και μένει να υπογράψει η υφυπουργός Οικονομικών Παπαναούση).

Το τριγωνικό σύστημα που περιγράφεται στο υπηρεσιακό σημείωμα είναι γενικευμένο φαινόμενο στη γαλακτοβιο-

μηχανία, με σκοπό την ελληνοποίηση του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων. Αυτή την κατάσταση τη γνωρίζουν ο Αραχωβίτης και η Τελιγορίδου, που με το άρθρο 3 της ΚΥΑ έρχονται να νομομοποιήσουν τόσο το τριγωνικό σύστημα που στήνουν οι γαλακτοβιομήχανοι όσο και λακτος από τις χώρες της ΕΕ «παντρεύεται» με την άρνηση των καπιταλιστών να δώσουν στοιχεία στους ελεγκτικούς μηχανισμούς.

Με τις παραγράφους 1β και 2 του άρθρου 3 της ΚΥΑ προβλέπουν δύο τύπους αγοραστών:

(β) «Πρώτος αγοραστής» νοείται η επιχείρηση ή ο συλλογικός φορέας που:

(βα) αγοράζει γάλα από εγχώριους παραγωγούς προκειμένου, διασκευτικά ή σωρευτικά, να το συλλέξει, αποθηκεύσει, ψύξει, τυποποιήσει, συσκευάσει, μεταποιησει, μεταπωλήσει.

(ββ) αγοράζει ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα προϊόντα: γάλα νοπό, γάλα θερμικά επεξεργασμένο, συμπυκνωμένο γάλα, σκόνη γάλακτος, σκόνη πρωτεϊνών γάλακτος, κρέμα γάλακτος, βούτυρο, τυροκτομικών προϊόντων στήνουν θυγατρικές εταιρείες για να εισάγουν γάλα, νοπό και συμπυκνωμένο, με σκοπό στον δρόμο, με το τριγωνικό σύστημα, να το ελληνοποιούν.

Εκτός από το γιαούρτι, στην παρασκευή του οποίου, μετά την ΚΥΑ του Αυγούστου του 2016, επιτρέπεται η χρήση συμπυκνωμένου γάλακτος, ο Κώδικας Τροφίμων και Ποτών (ΚΤΠ) απαγορεύει τη μεταποίηση του συμπυκνωμένου γάλακτος και την παραγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων απ' αυτό. Το δίδυμο Αραχωβίτη-Τελιγορίδου, όμως, γράφει στα παλιά του τα παπούσια τον ΚΤΠ και νομομοποιεί την πρακτική των καπιταλιστών της γαλακτοβιομηχανίας να χρησιμοποιούν μαζικά συμπυκνωμένο γάλα (που το αραιώνουν σε αναλογία 1 προς 4 με νερό) στην παραγωγή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων (και προϊόντων ΠΟΠ και ΠΓΕ).

Οπως βλέπουμε, με βάση την παράγραφο 2 του άρθρου 3, οι άλλοι αγορα-

στήματα, με σκοπό την ελληνοποίηση του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων. Αυτή την κατάσταση τη γνωρίζουν ο Αραχωβίτης και η Τελιγορίδου, που με το άρθρο 3 της ΚΥΑ έρχονται να νομομοποιήσουν τόσο το τριγωνικό σύστημα που στήνουν οι γαλακτοβιομήχανοι όσο και λακτος από τις χώρες της ΕΕ «παντρεύεται» με την άρνηση των καπιταλιστών να δώσουν στοιχεία στους ελεγκτικούς μηχανισμούς.

Με τις παραγράφους 1β και 2 του άρθρου 3 της ΚΥΑ προβλέπουν δύο τύπους αγοραστών:

(β) «Πρώτος αγοραστής» νοείται η επιχείρηση ή ο συλλογικός φορέας που:

(βα) αγοράζει γάλα από εγχώριους παραγωγούς προκειμένου, διασκευτικά ή σωρευτικά, να το συλλέξει, αποθηκεύσει, ψύξει, τυποποιήσει, συσκευάσει, μεταποιησει, μεταπωλήσει.

(ββ) αγοράζει ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα προϊόντα: γάλα νοπό, γάλα θερμικά επεξεργασμένο, συμπυκνωμένο γάλα, σκόνη γάλακτος, σκόνη πρωτεϊνών γάλακτος, κρέμα γάλακτος, βούτυρο, τυροκτομικών προϊόντων στήνουν θυγατρικές εταιρείες για να εισάγουν γάλα, νοπό και συμπυκνωμένο, με σκοπό στον δρόμο, με το τριγωνικό σύστημα, να το ελληνοποιούν.

Εκτός από το γιαούρτι, στην παρασκευή του οποίου, μετά την ΚΥΑ του Αυγούστου του 2016, επιτρέπεται η χρήση συμπυκνωμένου γάλακτος, ο Κώδικας Τροφίμων και Ποτών (ΚΤΠ) απαγορεύει τη μεταποίηση του συμπυκνωμένου γάλακτος και την παραγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων απ' αυτό. Το δίδυμο Αραχωβίτη-Τελιγορίδου, όμως, γράφει στα παλιά του τα παπούσια τον ΚΤΠ και νομομοποιεί την πρακτική των καπιταλιστών της γαλακτοβιομηχανίας να χρησιμοποιούν μαζικά συμπυκνωμένο γάλα (που το αραιώνουν σε αναλογία 1 προς 4 με νερό) στην παραγωγή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων (και προϊόντων ΠΟΠ και ΠΓΕ).

Οπως βλέπουμε, με βάση την παράγραφο 2 του άρθρου 3, οι άλλοι αγορα-

Συμφωνία ΕΕ - Σιγκαπούρης Ξεπουλήθηκαν φέτα και ελιές Καλαμών

Την περασμένη Τετάρτη ψηφίστηκε και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο η Συμφωνία Ελεύθερων Συναλλαγών της ΕΕ με τη Σιγκαπούρη. Μετά την ψήφιση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η συμφωνία οριστικοποιήθηκε και μετά από ένα χρονικό διάστημα θα αρχίσει να εφαρμόζεται. Τα δε περάσει από τα εθνικά κοινοβούλια των κρατών μελών, γιατί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με το οποίο ανακοινώθηκε στις 19 Οκτωβρίου του 2018 ότι το Συμβούλιο υπέγραψε τη Συμφωνία Ελεύθερων Συναλλαγών της ΕΕ με τη Σιγκαπούρη:

«Εντός της ομάδας κρατών του ASEAN, η Σιγκαπούρη είναι **μακράν ο σημαντικότερος εμπορικός εταίρος της ΕΕ**, με συνολικές διμερείς εμπορευματικές συναλλαγές ύψους 53,3 δισ. ευρώ (2017) και συναλλαγές του τομέα των υπηρεσιών ύψους 44,4 δισ. ευρώ (2016). **Πάνω από 10.000 επιχειρήσεις της ΕΕ είναι εγκατεστημένες στη Σιγκαπούρη** και **η χρησιμοποίηση ως κόμβου για την εξυπηρέτηση ολόκληρης της περιοχής του Ειρηνικού**. Η Σιγκαπούρη είναι επίσης ο νούμερο ένα προορισμός για τις ευρωπαϊκές επενδύσεις στην Ασία, καθώς οι επενδύσεις μεταξύ των δύο εταίρων **αυξάνονται με ταχείς**

ρυθμούς τα τελευταία χρόνια: τα διμερή επενδυτικά αποθέματα ανήλθαν σε 256 δισ. ευρώ το 2016. Η εμπορική συμφωνία με τη Σιγκαπούρη **θα εξαλείψει σχεδόν όλους τους εμπορευματικούς δασμούς για ορισμένα προϊόντα της ΕΕ...** **Οα διεκδικούν το εμπόριο αγαθών όπως τα ηλεκτρονικά προϊόντα, τα είδη διατροφής και τα φαρμακευτικά προϊόντα...** **Οα ανοίξει την αγορά για υπηρεσίες, όπως οι τηλεπικοινωνίες, οι περιβαλλοντικές υπηρεσίες και η μηχανική**» (οι εμφάσεις δικές μας).

Αρχικά, στο Παράρτημα 10 Α, που περιλαμβάνει τον κατάλογο με τα 196 προϊόντα ΠΟΠ και ΠΓΕ όλων των κρατών της ΕΕ, είχαν συμπεριληφθεί η Φέτα και οι Ελιές Καλαμών ως προϊόντα Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ένδειξης (στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχουν μόνο προϊόντα ΠΓΕ). Μ' αυτή την καταχώρηση διαφώνουν ο υπουργός Εμπορίου και Βιομηχανίας της Σιγκαπούρης, που στις 21 Γενάρη του 2013 έστειλε επιστολή στον τότε Επίτροπο Karel De Gucht.

Ο υπουργός της Σιγκαπούρης, σφίγη παρέπεμψε «στις μέχρι στιγμής συζητήσεις μας σχετικά με τις εκκρεμείς υπο-

ανασκευασία ή για μεταπώληση στην εγχώρια αγορά, εξαιρουμένων των ποσότητων που διατίθενται απευθείας στη λιανική πώληση.

Για πρώτη φορά σε ΚΥΑ που αφορά τους ελέγχους στην αγορά γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων προβλέπεται πληθώρα αγοραστών-μεταποιητών γάλακτος με διαφορετικές λειτουργίες και δικαιώματα. Ο πρώτος αγοραστής μπορεί να αγοράζει νοπό και συμπυκνωμένο γάλα από τις χώρες της ΕΕ και από τρίτες χώρες και να το μεταποιεί σε γαλακτοκομικά προϊόντα.

Θυμίζουμε αυτό που παραβλέπει σκόπιμα το δίδυμο του ΥΠΑΑΤ: σχεδόν όλες οι γαλακτοβιομηχανίες και οι τυροκομικές επιχειρήσεις εισάγουν νοπό και συμπυκνωμένο γάλα, το μεταποιούν σε φέτα και άλλα ΠΟΠ τυριά και σε γαλακτοκομικά προϊόντα, στα οποία βάζουν την ελληνική σημαία, που υποδηλώνει ότι το γάλα που χρησιμοποιήθηκε είναι νοπό ελληνικό γάλα.

Εκτός από το γιαούρτι, στην παρασκευή του οποίου, μετά την ΚΥΑ του Αυγούστου του 2016, επιτρέπεται η χρήση συμπυκνωμένου γάλακτος, ο Κώδικας Τροφίμων και Ποτών (ΚΤΠ) απαγορεύει τη μεταποίηση του συμπυκνωμένου γάλακτος και την παραγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων απ' αυτό. Το δίδυμο Αραχωβίτη-Τελιγορίδου, όμως, γράφει στα παλιά του τα παπούσια τον ΚΤΠ και νομομοποιεί την πρακτική των καπιταλιστών της γαλακτοβιομηχανίας να χρησιμοποιούν μαζικά συμπυκνωμένο γάλα (που το αραιώνουν σε αναλογία 1 προς 4 με νερό) στην παραγωγή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων (και προϊόντων ΠΟΠ και ΠΓΕ).

Οπως βλέπουμε, με βάση την παράγραφο 2 του άρθρου 3, οι άλλοι αγορα-

στήματα, με σκοπό την ελληνοποίηση του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων. Αυτή την κατάσταση τη γνωρίζουν ο Αραχωβίτης και η Τελιγορίδου, που με το άρθρο 3 της ΚΥΑ έρχονται να νομομοποιήσουν τόσο το τριγωνικό σύστημα που στήνουν οι γαλακτοβιομήχανοι όσο και λακτος από τις χώρες της ΕΕ «παντρεύεται» με την άρνηση των καπιταλιστών να δώσουν στοιχεία στους ελεγκτικούς μηχανισμούς.

Με τις παραγράφους 1β και 2 του άρθρου 3 της ΚΥΑ προβλέπουν δύο τύπους αγοραστών:

(β) «Πρώτος αγοραστής» νοείται η επιχείρηση ή ο συλλογικός φορέας που:

(βα) αγοράζει γάλα από εγχώριους παραγωγούς προκειμένου, διασκευτικά ή σωρευτικά, να το συλλέξει, αποθηκεύσει, ψύξει, τυποποιήσει, συσκευάσει, μεταποιησει, μεταπωλήσει.

(ββ) αγοράζει ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα προϊόντα: γάλα νοπό, γάλα θερμικά επεξεργασμένο, συμπυκνωμένο γάλα, σκόνη γάλακτος, σκόνη πρωτεϊνών γάλακτος, κρέμα γάλακτος, βούτυρο, τυροκτομικών προϊόντων στήνουν θυγατρικές εταιρείες για να εισάγουν γάλα, νοπό και συμπυκνωμένο, με σκοπό στον δρόμο, με το τριγωνικό σύστημα, να το ελληνοποιούν.

Εκτός από το γιαούρτι, στην παρασκευή του οποίου, μετά την ΚΥΑ του Αυγούστου του 2016, επιτρέπεται η χρήση συμπυκνωμένου γάλακτος, ο Κώδικας Τροφίμων και Ποτών (ΚΤΠ) απαγορεύει τη μεταποίηση του συμπυκνωμένου γάλακτος και την παραγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων απ' αυτό. Το δίδυμο Αραχωβίτη-Τελιγορίδου, όμως, γράφει στα παλιά του τα παπούσια τον ΚΤΠ και νομομοποιεί την πρακτική των καπιταλιστών της γαλακτοβιομηχανίας να χρησιμοποιούν μαζικά συμπυκνωμένο γάλα (που το αραιώνουν σε αναλογία 1 προς 4 με νερό) στην παραγωγή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων (και προϊόντων ΠΟΠ και ΠΓΕ).

Οπως βλέπουμε, με βάση την παράγραφο 2 του άρθρου 3, οι άλλοι αγορα-

στήματα, με σκοπό την ελληνοποίηση του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων. Αυτή την κατάσταση τη γνωρίζουν ο Αραχωβίτης και η Τελιγορίδου, που με το άρθρο 3 της ΚΥΑ έρχονται να νομομοποιήσουν τόσο το τριγωνικό σύστημα που στήνουν οι γαλακτοβιομήχανοι όσο και λακτος από τις χώρες της ΕΕ «παντρεύεται» με την άρνηση των καπιταλιστών να δώσουν στοιχεία στους ελεγκτικούς μηχανισμούς.

μόνο στο θεό του κεφαλαίου.

Ως τώρα, κανένας υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης, προκάτοχός τους δεν τόλμισε να εισάγει τους ελέγχους με προειδοποίηση. Το τόλμισε ο Αραχωβίτης και Τελιγορίδου. Η παράγραφος 6 του άρθρου 7 της ΚΥΑ παρέμεινε όπως στο αρχικό σχέδιο και αναφέρει: «Οι επιτόπιοι έλεγχοι διενεργούνται χωρίς προειδοποίηση. Ωστόσο, σε περίπτωση που η προειδοποίηση είναι απαραίτητη και πλήρως δικαιολογημένη για τη διενέργεια του επιτόπιου ελέγχου, αυτή περιορίζεται στην ελάχιστη αναγκαία διάρκεια η οποία κατά κανόνα δεν υπερβαίνει τις 48 ώρες». Οι προϋποθέσεις για να γίνει επιτόπιος έλεγχος με προειδοποίηση είναι αόριστες και χωρίς οποιαδήποτε δικαιολογία. Μπαιόν απλά για να γίνει κανόνας η προειδοποίηση των καπιταλιστών, η οποία σε διάρκεια μπορεί να ξεπεράσει τις 48 ώρες.

Από τη στιγμή που με τις παραγράφους 1β και 2 του άρθρου 3 της ΚΥΑ νομομοποιούν, εμμέσως πλην σαφώς, τη χρήση συμπυκνωμένου γάλακτος στην παραγωγή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων (και φέτας ΠΟΠ) ήταν επόμενο να καταρρίψουν τη διάταξη του άρθρου 6 της ΚΥΑ 15180/2.8.2011, που προέβλεπε την επιβολή προστίμων για την «παράτυπη χρήση πρώτων υλών σε γαλακτοκομικά προϊόντα». Γι' αυτή την παρανομία προβλεπταν πρόστιμο 5.000 ευρώ και 0,5% της αξίας του εισκομιζόμενου γάλακτος της προηγούμενης χρονιάς.

Αν ενδιαφέρονταν για ουσιαστικούς ελέγχους, θα έπρεπε με την ΚΥΑ να προβλέπεται η αφαίρεση της άδειας για την παραγωγή φέτας ΠΟΠ και η αφαίρεση της ελληνικής σημαίας από το παστεριωμένο γάλα και τα υπόλοιπα γαλακτοκομικά προϊόντα. Μέτρο που υποδείχτηκε, επίσης, από ανθρώπους που πήραν μέρος στα διαβούλευση. Αυτό δεν το έκαναν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, που σιωπηλά επέτρεπαν τη χρήση συμπυκνωμένου γάλακτος στην παραγωγή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων, δεν το κάνει -φυσικά- και η τωρινή που συνεχίζει την ίδια πολιτική.

Θα κλείσουμε με μια σύντομη αναφορά στα πρόστιμα. Αυτά που προβλέπονται στην ΚΥΑ των Αραχωβίτη-Τελιγορίδου είναι μεν μεγαλύτερα απ' αυτά που προβλέπονται στην υπουργική απόφαση του Μπόλαρη (2015), όμως δεν έχουν καμία αξία, γιατί όπως δείχνει η πρακτική, το ΔΣ του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ προτείνει στον Αραχωβίτη μειωμένα πρόστιμα και αυτός δεν τα επικυρώνει. Θυμίζουμε πως, ενώ ο Δρ. Νικολάου εισηγήθηκε στο ΔΣ του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ την αφαίρεση της άδειας για την παραγωγή φέτας ΠΟΠ από την εταιρία Μπαταγιάννης Food Μονοπρόσωση ΕΠΕ, ο Μπακαλέξης αρνήθηκε να την εισηγηθεί στο ΔΣ.

Ξαναθυμίζουμε την πρόταση Νικολάου, που δεν έγινε δεκτή:

«Συνεκτιμώντας τη σοβαρότητα και λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές αποτελεσματικότητας και αποτελεσματικότητας, θεωρούμε ότι τεκμηριώνεται επαρκώς η άμεση άρση του δικαιώματος πώλησης ΦΕΤΑΣ και τα οποία αποθέματα πρέπει να πωληθούν ως λευκό τυρί. Σε διαφορετική περίπτωση, η κάθε επιχείρηση ΑΠΛΟΣ δεν θα μας αφήνει να ελέγχουμε και θα εξακολουθεί να παράγει και να πουλά ΦΕΤΑ με όποια πράξη υλή θέλει!!! Κάθε μέρα που περνά και η επιχείρηση αυτή παράγει ΦΕΤΑ, είναι πλήγμα για την αξιοπιστία του ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ και την αίσθηση δικαίου».

Γεράσιμος Λιόντος

Αναθεώρηση άρθρου 16 του Συντάγματος

Επιτέλους να ευοδωθούν οι προσδοκίες των επιχειρηματιών της γνώσης!

Με αφορμή την έναρξη της συζήτησης στη Βουλή για την αναθεώρηση του Συντάγματος, ο Κυριάκος Μητσοτάκης επανέλαβε τη γνωστή θέση της ΝΔ για την αναθεώρηση του άρθρου 16 και την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων και στην Ελλάδα: «Κεντρική πρότασή μας είναι και η αναθεώρηση του άρθρου 16 για τα Πανεπιστήμια που, δυστυχώς, κρατάει πίσω τη χώρα μας εδώ και 44 χρόνια. Η Πολιτεία πρέπει να εγγυάται την ποιοτική δημόσια ανώτατη εκπαίδευση, δίνοντας ευκαιρίες σε όλους. Αλλά πρέπει και να επιτρέπει αυτό που ισχύει σε όλο τον κόσμο: τη λειτουργία και ιδιωτικών, μη κερδοσκοπικών ιδρυμάτων».

Δεν πρόκειται για απλή ιδεολογική εμμονή του παρωμένου νεοφιλελεύθερου Μητσοτάκη. Η πρόταση της ΝΔ, του κόμματος εξουσίας που παραδοσιακά και γνήσια εκφράζει τα συμφέροντα του κεφαλαίου, αποτελεί και πρόταση των επιχειρηματιών της γνώσης που επιθυμούν επιτέλους να ευοδωθούν οι προσδοκίες τους. Στο ίδιο μήκος κύματος και το αίτημα του ΣΕΒ για κατάργηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, όπως προκύπτει και από την ειδική έκθεσή του για την εκπαίδευση «Η έξοδος από την κρίση ξεκινάει από τα θρανία».

Είναι γνωστό ότι το Σύνταγμα, ως ανώτατος ρυθμιστικός νόμος του πολιτεύματος, έρχεται να θεσπίσει και να κατοχυρώσει νομικά αυτά που έχουν ήδη διαμορφωθεί και κατοχυρωθεί στη ζωή. Στην ελληνική πραγματικότητα, με άπειρα νομικίστικα κόλπα και νομοθετικά «παράθυρα», που έχουν θεσπίσει όλες οι κυβερνήσεις, ευδοκιμούν δεκάδες «κολλέγια», που διαφημίζουν ότι συνεργάζονται με πανεπιστήμια του εξωτερικού [είναι γνωστό ότι πανεπιστημιακά ιδρύματα κοινοτικών και τρίτων χωρών, προκειμένου να επιβιώσουν και να αντλήσουν πρόσθετους πόρους, πωλούν και νοικιάζουν τους τίτλους τους σε «κολλέγια». Η χορήγηση πτυχίων βάσει συμφωνιών πιστοποίησης (validation) από διεθνείς οργανισμούς πιστοποίησης και δικαιόχρησης (franchising), είναι μια καλή μπίτζα, που διευκολύνεται και από το καθεστώς που επέβαλε στα πανεπιστήμια του εξωτερικού η κακόφημη Μπολόνια].

Η κατάργηση της συνταγματικής επιταγής (άρθρο 16), που υπαγορεύει την απαγόρευση ίδρυσης και λειτουργίας ιδιωτικών ανώτατων ιδρυμάτων στη χώρα μας, θα επιτρέψει σε όλους αυτούς τους καπιταλιστές, που δραστηριοποιούνται στον τομέα της εκπαίδευσης, να αποκτήσουν και τη σφραγίδα του πανεπιστημιακού ιδρύματος και όχι να λανσάζονται εμμέσως, πλην σαφώς, ως οιονεί ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Γι' αυτό χολοσκάνε η ΝΔ και ο Κούλης, που για να θολώσει τα νερά και να μη θεωρηθεί η πρότασή του εξόχως αντιδραστική, ταξική και υπηρε-

τούσα τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου, μιλάει για «μη κερδοσκοπικά ιδιωτικά πανεπιστήμια». Δηλαδή, για ιδρύματα που θα είναι μεν ιδιωτικά, πλην, όμως δεν θα μοιράζουν κέρδη στους μετόχους.

Και αυτά, όμως, θα απαιτούν διδάκτρα και μάλιστα πολύ υψηλά. Και βέβαια, δεν πρόκειται για πανεπιστημιακά ιδρύματα αξιώσεων (όλοι γνωρίζουμε σε τι συνθήκες λειτουργούν τα «κολλέγια»). Ενα πανεπιστημιακό ίδρυμα αξιώσεων (ειδικά π.χ. αν πε-

ριλαμβάνει ιατρικές ή πολυτεχνικές σχολές) απαιτεί επαρκείς κτιριακές εγκαταστάσεις, εργαστήρια, υψηλού βαθμού υλικοτεχνική υποδομή και βεβαίως ανάλογο σε ποιότητα και αριθμό επιστημονικό διδακτικό και βοηθητικό προσωπικό. Κάτι τέτοιο προϋποθέτει επένδυση εκατομμυρίων ευρώ. Γι' αυτό, οι επιχειρηματίες των «κολλεγίων» αρκούνται σε «προγράμματα σπουδών» εξειδικευμένα σε μια κατεύθυνση, που δεν έχουν τις παραπάνω απαιτήσεις, και είναι κυρί-

ως της «πλάκας».

«Είναι καιρός τα παιδιά μας να πάνε να φεύγουν για σπουδές στο εξωτερικό. Να έχουν περισσότερες δυνατότητες σπουδών στην Ελλάδα και οι οικογένειές τους να μην επιβαρύνονται με δυσβάστακτα έξοδα», δήλωσε ο Κυρ. Μητσοτάκης επιχειρηματολογώντας για την αναθεώρηση του άρθρου 16. Ψηφοθηρεί κυρίως στα μεσαία στρώματα, αφού οι γόνι των μεγάλων αστικών οικογενειών, των πολιτικών τζακιών και των κεφαλαιοκρατών έτσι κι αλλιώς οδεύουν ασυζητητί για τα πανεπιστήμια του εξωτερικού, προετοιμαζόμενοι από τις οικογένειές τους να αναλάβουν διάδοχα πόστα στις οικογενειακές επιχειρήσεις ή στην πολιτική και τον κρατικό μηχανισμό.

Μα και για τα δημόσια πανεπιστήμια στη χώρα μας, η ΝΔ και ο Μητσοτάκης επιθυμούν ανάλογο επιχειρηματικό πλαίσιο (πρόγραμμα ΝΔ για την Παιδεία). Θέλουν να είναι συνδεδεμένα με την καπιταλιστική παραγωγή, να αναζητούν πόρους από «άλλες πηγές», πλην της κρατικής χρηματοδότησης, που θεωρείται δεδομένο ότι θα είναι ελλειπέστατη λόγω των μνημονιακών δεσμεύσεων που είναι

απαραβίαστες, να λειτουργούν προγράμματα κάθε είδους και για κάθε τσέπη, να φτιάχνουν «παρτημάτα» σε άλλες χώρες για την προσέλκυση φοιτητών-πελατών, να «εκμεταλλεύονται» την ακίνητη περιουσία τους για κερδοσκοπικούς λόγους. Θέλουν πανεπιστήμια-νεκροταφεία που θα βασιλεύει η «τάξη και ασφάλεια».

ΥΓ: Στην τωρινή συγκυρία, ο ΣΥΡΙΖΑ (εκτός απορόπτου, δηλαδή κωλοτούμπας) παρότι απέδειξε με πράξεις ότι εκφράζει επάξια τα συμφέροντα του κεφαλαίου και υπηρετεί με πάθος και επιμονή τη μνημονιακή πολιτική, δε φαίνεται διατεθειμένος να προχωρήσει στην αναθεώρηση του άρθρου 16. Είναι το τελευταίο στοιχείο που απέμεινε για να εξακολουθεί (και ενόψει εκλογών) να δημαγωγεί με το δήθεν προοδευτικό και αριστερό προσωπείο, αφού η κατάργησή του θα σηματοδοτούσε και στην ανώτατη εκπαίδευση τον κάθετο ταξικό διαχωρισμό. Αλλωστε, δεν είναι απαιτούμενο σ' αυτήν τη φάση των μνημονιακών δεσμεύσεων, και τα «κολλέγια» βολεύονται με τις υπάρχουσες νομοθετικές ρυθμίσεις και άλλες που πιθανόν θα επινοηθούν.

Γιούλα Γκεσούλη

Εδώ και τώρα διетές, καθολικό, δημόσιο, δωρεάν Νηπιαγωγείο

Δεδομένης της προεκλογικής περιόδου «θυμήθηκε» η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ να επαναφέρει το αίτημα των νηπιαγωγών (και βεβαίως όλου του εκπαιδευτικού κινήματος) για άμεση εφαρμογή της διетούς καθολικής δημόσιας και δωρεάν προσχολικής αγωγής.

Μετά από δύομισι περίπου μήνες ξεκινούν οι εγγραφές για τη νέα σχολική χρονιά και το καθολικό και δίκαιο αυτό αίτημα (υποτίθεται ότι υλοποιήθηκε έπειτα από μεγάλους αγώνες των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης με το άρθρο 33 του νόμου 4521/2018), που οι συριζαίοι το τεμάχισαν και το υλοποιούν όπως βολεύει τη σκληρή δημοσιονομική πειθαρχία (εφαρμογή σε βάθος τριετίας, συμμετοχή των Δημάρχων στις τριμελείς επιτροπές που αποφασίζουν την εφαρμογή του διетούς υποχρεωτικού Νηπιαγωγείου κατά Δήμους και ομόφωνες αποφάσεις αυτών) που επέβαλαν τα Μνημόνια, έρχεται και πάλι με ορμή στην επικαιρότητα.

Γράφει η ΔΟΕ στη σχετική ανακοίνωσή της:

«...Η σταδιακή ζετής υλοποίηση και με Υπουργικές Αποφάσεις να ρυθμίζουν τις λεπτομέρειες και την υποχρεωτικότητα και με την εχθρικά διακείμενη Κ.Ε.Δ.Ε. και τους Δημάρχους, οι οποίοι συντάσσονται με τη "γραμμή" της ηγεσίας της, να συνεχίζουν να έχουν ουσιώδη ρόλο μέσω των τριμερών επιτροπών, δυναμιτίζει την ομαλή υλοποίηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης. Βέβαια η θέση τους είναι δυσχερής, αφού είναι πασιφανές, πλέον, το κενό της "επιχειρηματολογίας" τους για συρρίκνωση των παιδικών σταθμών και απώλεια πολύ μεγάλου, μάλιστα, αριθμού θέσεων εργασίας. Χιλιάδες παιδιά (35.000 τουλάχιστο σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η Ε.Ε.Τ.Α.Α.) δεν έχουν πρόσβαση στους Δημοτικούς παιδικούς σταθμούς.

Η πολιτική ηγεσία του Υ.Π.Ε.Θ. οφείλει να προχωρήσει άμεσα στην έκδοση της σχετικής Υπουργικής Απόφασης, στο πλαίσιο της εφαρμογής του νόμου 4521/2018, με την οποία θα εντάσσονται όλοι οι Δήμοι της χώρας στην εφαρμογή της Δίχρονης και Υποχρεωτικής Προσχολικής

Αγωγής & Εκπαίδευσης από το σχολικό έτος 2019 - 2020.

Το γεγονός ότι μέχρι σήμερα δεν έχει εκδοθεί αφήνει μεγάλο πεδίο δράσης σε αυτούς που ακόμα και με μηνύσεις προσπαθούν να σταματήσουν τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή.

Για τη σχολική χρονιά 2018 - 2019 η δίχρονη προσχολική αγωγή και εκπαίδευση εφαρμόστηκε σε 184 από τους 325 Δήμους της επικράτειας. Το Υπουργείο Παιδείας το καλοκαίρι του 2018 εξέδωσε πρόσκληση προς τους Δήμους για αγορά αιθουσών. Αυτό που αποτυπώθηκε από την συνολική ανταπόκριση ήταν η, σε μεγάλο βαθμό, "άρνηση", από μέρους τους, εφαρμογής του δημοκρατικά ψηφισμένου νόμου. Την ίδια στιγμή η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας κάνει κάποια δειλά, μόνο, βήματα προς τη σταδιακή εφαρμογή. Συνεχίζει να εμπλέκει τους Δήμους, δεν προχωρά σε αλλαγές χρήσης ή απαλλοτριώσεις οικοπέδων, δεν τολμά τη μεταφορά των αρμοδιοτήτων για το σχεδιασμό - υλοποίηση - ανέγερση σχολικών κτιρίων αποκλειστικά στο Υπουργείο Παιδείας (διδασκόμενη από την αρνητική εμπειρία της μη ύπαρξης ενός δημόσιου φορέα όπως ο Ο.Σ.Κ.).

Η άμεση εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής αγωγής και εκπαίδευσης σε όλη την επικράτεια απαιτεί επάρκεια υποδομών καθώς και στελέχωσης με το απαραίτητο μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. καλεί την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να προχωρήσει άμεσα στους αναγκαίους διορισμούς μόνιμων νηπιαγωγών και στην εξασφάλιση των απαραίτητων πιστώσεων για την υλικοτεχνική υποδομή των νηπιαγωγείων.

Καλούμε, επίσης, την πολιτική ηγεσία του Υ.Π.Ε.Θ. να προχωρήσει άμεσα στην έκδοση της υπουργικής απόφασης με την οποία θα εντάσσονται όλοι οι Δήμοι της χώρας στην εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης από το σχολικό έτος 2019 - 2020».

Οταν ο Καμμένος ξεφτίλισε τον Τσίπρα

«Άκουσα την ομιλία σας και χωρίς να θέλω να μπω σε ψυχαναλυτικές ερμηνείες, δεν το συνηθίζω - όπου τέσσερις φορές αναφέρατε - **λες και κάποιος σας το ζήτησε αυτό** - ότι δεν έχετε απλώς γέφυρες στη διαπλοκή ή στη Νέα Δημοκρατία», είπε ο Τσίπρας στη Βουλή, απευθυνόμενος στον Καμμένο που μόλις είχε τελειώσει το κλαψούρισμα για την «εκτέλεσή» του από τον «ψυχρό εκτελεστή Τσίπρα».

Ο Καμμένος απάντησε αμέσως: «Κύριε Πρωθυπουργέ, **μου γράψατε χθες σε μήνυμα που στείλατε στο κινητό μου τηλέφωνο ότι χτίζω γέφυρες**. Δεν σας κρύβω ότι αυτό ήταν που με ενόχλησε περισσότερο απ' όλα. Δεν έχω δώσει τέτοια δικαιώματα. Και σας είπα ότι πάω και τώρα σπίτι».

Ο Τσίπρας το βούλωσε, προφανώς επειδή ο Καμμένος έλεγε αλήθεια. Και δεν το είχε σε τίποτα να βγάλει το κινητό του και να δείξει σε όλους το SMS του Τσίπρα, στο οποίο τον κατηγορούσε ότι χτίζει γέφυρες.

Το ζήτημα δεν είναι αν ο Καμμένος χτίζει ή δε χτίζει γέφυρες με τη ΝΔ και τη «διαπλοκή», όπως του μήνυσε ο Τσίπρας. Το ζήτημα είναι ότι ο Τσίπρας παρέστησε τον ανήξερο για το συγκεκριμένο θέμα. Και τον ξεμπρόστασε ο Καμμένος ως κοινό ψεύτη, που όχι μόνο δεν έχει το θάρρος να υποστηρίξει δημόσια αυτά που έχει γράψει, αλλά υποκρίνεται κιόλας ότι δεν υφίσταται τέτοιο θέμα.

Στο σφυρί και πρώτες κατοικίες

Από τη μια, έχουμε τον επικεφαλής του ESM Κλάους Ρέγκλινγκ, που με τον ψυχρό κυνισμό του τεχνοκράτη σημειώνει πως «η βάση για την εκταμίευση της δόσης είναι ξεκάθαρη: μια θετική έκθεση από τους θεσμούς». Οι οποίοι θεσμοί (η τρόικα, για να συνεννοούμαστε) έχουν καταγράψει τα ανοιχτά προαπαιτούμενα (δεκαέξι συνολικά) και περιμένουν από την κυβέρνηση την ολοκλήρωσή τους, για να κάνουν θετική εισήγηση στο Eurogroup του Μάρτη, το οποίο με τη σειρά του θ' αποφασίσει την εκταμίευση της δόσης των 750 εκατ. ευρώ (αφορά τις συμφωνημένες επιστροφές κερδών που έβγαλαν από ελληνικά ομόλογα η ΕΚΤ και οι κεντρικές τράπεζες χωρών της ΕΕ).

Για την κυβέρνηση, η ομαλή εκταμίευση αυτής της δόσης είναι θέμα εκ των ων ουκ άνευ. Περισσότερο για πολιτικούς παρά για οικονομικούς λόγους. Αν υπάρξει εμπλοκή στην εκταμίευση, τότε θα δημιουργηθεί ρήγμα στο σκηνικό της «εξόδου από τα Μνημόνια» και της «επιστροφής στην κανονικότητα», που με τόση επιμέλεια φιλοτεχνούν οι συριζαίοι από τις 20 του περασμένου Αυγούστου. Ασε που μια εμπλοκή για λόγους «μη συμμόρφωσης» προς το μετα-Μνημόνιο, θα δημιουργούσε ανοδική τάση στα επιτόκια δανεισμού του ελληνικού κράτους και θα ανέβαλλε την πολυπόθητη νέα «έξοδο στις αγορές» με δεκαετές ομόλογο. Κι όπως ξέρουμε, η «έξοδος στις αγορές» αποτελεί βασικό στοιχείο της «επιστροφής στην κανονικότητα», που αποτελεί το αγκωνάρι της προεκλογικής προπαγάνδας του ΣΥΡΙΖΑ.

Από την άλλη, υπάρχει η στοιχειωμένη προστασία της πρώτης κατοικίας. Όταν υπογράφηκε η ρύθμιση με την ημερομηνία λήξης του νόμου Κατσέλη, η κυβέρνηση Τσίπρα έλεγε ότι αυτός θ' αντικατασταθεί με καινούργιο νόμο που θα προσφέρει την ίδια προστασία. «Αφήστε να περάσει ο χρόνος, να φτάσουμε στα τέλη του 2018 και τότε θα δούμε». Αυτό κυριάρχησε τότε. Τυπικός συριζαϊκός χειρισμός: «Λέμε ένα χοντρό ψέμα και τ' αφήνουμε να λειτουργήσει. Όταν φτάσει η ώρα της αλήθειας, θα δούμε τι θα κάνουμε. Στο μεταξύ, κάποιους θα έχουμε κοροϊδέψει».

Τώρα, λοιπόν, που έφτασε η ώρα της αλήθειας, ανατέθηκε στον υπουργό Φρέντο και Φραπέ Αλέκο Φλαμπουράρη να κάνει τους χειρισμούς. Ετσι καταλάβαμε γιατί ο Τσίπρας πήρε την αρμοδιότητα των τραπεζών από τον Δραγασάκη και τη μεταβίβασε στον παντελώς άσχετο περί τα οικονομικά Φλαμπουράρη. Ο Δραγασάκης δεν μπορούσε να κάνει τέτοιους χειρισμούς, γιατί θα τον έπαιρναν στο ψιλό οι τραπεζίτες. Ασε που και ως πολιτικός παράγοντας είναι πάντοτε υπέρ της «βίαιης ενηλικίωσης». Ο κυρ-Αλέκος, όμως, δεν έχει τέτοια προβλήματα. Στην προηγούμενη σύσκεψη με τους τραπεζίτες, ρούφηξε ηδονικά μια γουλιά από το φρέντο του και ξεφούρνισε την κυβερνητική πρόταση: «Να μειώσουμε την αντικειμενική αξία της πρώτης κατοικίας που προστατεύεται, από 280.000 ευρώ, που προβλέπει ο νόμος Κατσέλη, στα 250.000 ευρώ». Τους έφυγαν τα «μονμπλάν» από τα χέρια των τραπεζιτών. Η σύσκεψη διαλύθηκε στα γρήγορα και οι τραπεζίτες βγήκαν από το Μαξίμου χωρίς να κάνουν δηλώσεις. Αρχισαν όμως τις διαρροές: «Μ' αυτή την πρόταση είναι σαν να επαναλαμβάνουμε το νόμο Κατσέλη. Θα μείνουμε φορτωμένοι με όλα τα κόκκινα δάνεια και σε λίγο θα χρειαζόμαστε νέα ανακεφαλαιοποίηση».

Αυτό ήταν που ήθελε το επιτελείο προ-

παγάνδας του Μαξίμου. Να φανεί ότι η κυβέρνηση «δίνει μάχη με τους ανάληπτους τραπεζίτες και τους ακόμα πιο ανάληπτους τροϊκανούς, που θέλουν να βγάλουν στο σφυρί τα σπίτια του κοσμάκη». Η σημαία με την «κόκκινη γραμμή» παρέμεινε υψωμένη για μερικές βδομάδες. Όταν άρχισαν να έρχονται από τις Βρυξέλλες τα μηνύματα του τύπου «τελειώστε με τα κόκκινα δάνεια, αλλιώς δόση γιοκ», βγήκε στη σκηνή ο «σοβαρός» Δραγασάκης και άρχισε τις προειδοποιήσεις: «Αν δε λύσουμε το πρόβλημα των κόκκινων δανείων, οι τράπεζες θα χρειαστούν νέα κεφάλαια, τα οποία θα κληθεί να συνεισφέρει ο Έλληνας φορολογούμενος». Ορισμένες... φιλότιμες γραφίδες -πάντοτε ευθυγραμμισμένες με την κυβερνητική προπαγάνδα- άρχισαν να το πηγαίνουν παραπέρα: «Δεν είναι σίγουρο ότι θα υπάρξει νέα ανακεφαλαιοποίηση. Το πιθανότερο είναι να επιλεγεί η λύση του bail in, δηλαδή κούρεμα μετόχων και καταθέσεων».

Οπότε το σκηνικό ήταν έτοιμο για να ξανακληθούν οι τραπεζίτες στο Μαξίμου, με

Απατεωνίσκοι

Την 1η του Φλεβάρη, σε μια από τις καθημερινές σχεδόν ραδιοφωνικές της εμφανίσεις, η Αχτσιόγλου δήλωσε ότι «βρισκόμαστε ενόψει της υλοποίησης ενός συνολικού σχεδιασμού αναφορικά με τα στεγαστικά δάνεια, όπως έχει ήδη προαναγγείλει και ο πρωθυπουργός». Όπως είπε, πρόκειται για «ένα συνολικό πλαίσιο το οποίο θα αντικαταστήσει τον υπάρχοντα νόμο Σταθάκη-Κατσέλη, προκειμένου να προστατευθούν οι δανειολήπτες για δάνεια πρώτης κατοικίας και ταυτόχρονα να υποστηριχτούν στην αποπληρωμή των δανείων τους μέσω ενίσχυσης που θα δίνεται από το κράτος». «Το Δημόσιο», είπε, «θα έρθει στην πραγματικότητα να καλύψει ένα μέρος της οφειλής, συμβάλλοντας στην αποπληρωμή του δανείου, μέσω μηνιαίας επιχορήγησης προς τους δανειολήπτες». Η νέα ρύθμιση **«θα παρέχει τη σημερινή προστασία**, οπότε να μη δημιουργείται ανησυχία σε αυτό», διαβεβαίωσε η Αχτσιόγλου και συμπλήρωσε: «Αντιθέτως, το νέο σχήμα θα έχει και το επιπρόσθετο βήμα της επιδότησης των νοικοκυριών»!

Οι άνθρωποι είναι αδιάστακτοι στο ψέμα. Ξεπερνούν και τους καλόγερους που βάφτιζαν το κρέας ψάρι.

Ομολογούν ότι είναι υπηρέτες του κεφαλαίου

«**Τ**ο επίπεδο της αύξησης του κατώτατου μισθού δεν αποτελεί αντικείμενο της μεταμνημονιακής εποπτείας», δήλωσε η Αχτσιόγλου. Και συνέχισε: «Αυτό το γνωρίζουν και οι εκπρόσωποι των θεσμών, που στην τελευταία μας συνάντηση τοποθετήθηκαν λέγοντας ότι η αρμοδιότητα για το επίπεδο του κατώτατου μισθού ανήκει στην απόλυτη κυριαρχική σφαίρα της ελληνικής κυβέρνησης».

Αυτό είναι ψέμα (η τρόικα έχει λόγο για όλες τις αντεργατικές μεταρρυθμίσεις που έγιναν κατά τη μνημονιακή περίοδο), όμως αν υποθέσουμε ότι η Αχτσιόγλου λέει αλήθεια, τότε έχουμε μια κυνική ομολογία από μια υπουργό του «στενού περιβάλλοντος» Τσίπρα, ότι η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ είναι

τον Φλαμπουράρη αυτή τη φορά να περιορίζεται στο φρέντο, χωρίς να υποβάλλει προτάσεις. Το σκηνικό του σκληρού αγώνα με τους ανάληπτους τραπεζίτες και τροϊκανούς είχε δουλέψει, οπότε έφτασε η ώρα της «ηρωικής πτώσης». Βέβαια, το σόου δεν είχε την αίγλη της «δημιουργικής ασάφειας» του Μπαρουφάκη, ήταν όμως ό,τι καλύτερο μπορούσε να γίνει. Αλλωστε, μόλις ολοκληρωθεί η προετοιμασία και κατατεθεί το σχετικό νομοθέτημα στη Βουλή, η κυβερνητική προπαγάνδα θα ισχυρίζεται και πάλι ότι «εξακολουθεί να προστατεύεται η πρώτη κατοικία».

Σύμφωνα με όσα διέρρευσαν, αντί για προστασία των πρώτων κατοικιών αντικειμενικής αξίας μέχρι 250.000 ευρώ, που ήταν η πρόταση-μούφα του Φλαμπουράρη, η κυβερνητική προπαγάνδα θα ισχυρίζεται ότι προστατεύονται 250.000 νοικοκυριά, πηγαίνοντας τη συζήτηση σ' αυτό το αυθαίρετο νούμερο και όχι στους νέους όρους. Πάντα σύμφωνα με τις διαρροές, καταργείται το κριτήριο της αντικειμενικής αξίας της πρώτης κατοικίας και αντικαθίσταται με το κριτήριο του ύψους του δανείου, το οποίο δεν πρέπει να ξεπερνά τα 100.000 ευρώ. Το ανώτατο ύψος του εισοδήματος του δανειολήπτη, όμως, δεν πρέπει να ξεπερνά τα 20.000 ευρώ. Αν καταλήξουν σ' αυτά τα όρια (αναμένεται η θέση της τρόικας, που είναι η καθοριστική - μολονότι έχουμε... βγει από τα Μνημόνια), τότε ένα μεγάλο μέρος δανειοληπτών θα χάσει οποιαδήποτε προστασία και τα σπίτια τους θ' αρχίσουν να βγαίνουν στο σφυρί.

Όσοι έχουν το δικαίωμα να μπουν στη νέα ρύθμιση, δε θα έχουν οριζόντιο κούρεμα των δανείων τους, όπως αρχικά προπαγάνδιζε η κυβέρνηση. Για τυχόν κούρεμα θα αποφασίζουν οι τράπεζες, οι οποίες θα καθορίζουν και κάθε άλλη παράμετρο της αναδιάρθρωσης του δανείου (επιμήκυνση δόσεων εξόφλησης, μείωση επιτοκίου). Θα υπάρχει και κρατική επιδότηση για ορισμένους δανειολήπτες. Τα κριτήρια υπαγωγής δεν έχουν γίνει ακόμα γνωστά, θα είναι όμως αυστηρά. Οι διαρροές λένε ότι η επιδότηση θα φτάνει μέχρι και το ένα τρίτο της δόσης. Τα λεφτά θα καταβάλλονται απευθείας από το κράτος στις τράπεζες, υπό τον όρο ότι ο δανειολήπτης είναι συνεπής στην καταβολή των υπόλοιπων δύο τρίτων της δόσης.

Μέχρι τα τέλη του Φλεβάρη θα έχει ψηφιστεί η σχετική ρύθμιση και ένα ακόμα «κάστρο» της μνημονιακής περιόδου θα έχει γκρεμιστεί, για να αποδειχτεί ότι το μετα-Μνημόνιο είναι απλά η συνέχεια του Μνημονίου.

πιστός υπηρέτης του κεφαλαίου.

Αφού -όπως λένε- ο καθορισμός του κατώτατου μισθού είναι ζήτημα απόλυτης κυριότητας της κυβέρνησης, τότε η διατήρηση του αντεργατικού νόμου Βρούση, που απαγορεύει τις συλλογικές διαπραγματεύσεις για τη σύναψη Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και αφήνει τον καθορισμό του κατώτατου μισθού στα χέρια της κυβέρνησης, όπως και η αύξηση του κατώτατου μισθού στα 650 ευρώ και όχι στα 751 που το 2012 (σε συνδυασμό με το γεγονός των ατομικών συμβάσεων, που έριξαν στο επίπεδο του κατώτατου μισθού εκατοντάδες χιλιάδες ειδικευμένους εργάτες), είναι ενέργειες μιας «μαύρης» αστικής κυβέρνησης-υπηρέτη του κεφαλαίου.

Ξύνεται στη γκλίτσα του τσοπάνη

Εντάξει, το Ποτάμι έχει βαρέσει διάλυση, πάει πολύ όμως να σηκώνεται ο Χάρης Θεοχάρης και να δηλώνει ότι «το Ποτάμι ουσιαστικά έχει προδώσει τους ίδιους τους ψηφοφόρους του». Η απάντηση από τους ποταμίσιους ήρθε αμέσως και ήταν τσουχτερή: «Ο κ. Θεοχάρης την άνοιξη του '18 διαπραγματεύθηκε την συμμετοχή του στην κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ - ήταν τότε που ψήφιζε μόνος από όλη την αντιπολίτευση το νομοσχέδιο για την πώληση των λιγνιτικών μονάδων της ΔΕΗ. Το φθινόπωρο του '18 διαπραγματεύθηκε την ψήφο του για τη Συμφωνία των Πρεσπών - την οποία θα ψήφιζε αλλά τελικά δεν ψήφισε. Και τον Δεκέμβριο του '18 κατέληξε βουλευτής της ΝΔ. Ας σταθεροποιηθεί λοιπόν στην καρέκλα του και ας πάψει να προκαλεί με τις δηλώσεις του τους εθελοντές του Ποταμιού».

Είμαστε σίγουροι ότι κάτι τέτοιο θα του διαμήνυσαν και από το επιτελείο του Κούλη: Βούλωσέ το, γιατί όσο μιλάς τόσο επιβαρύνεις τη θέση σου (κι εμάς μαζί, που σε αρπάξαμε την τελευταία στιγμή από τον ΣΥΡΙΖΑ).

Υστατη προσπάθεια

Ο Θεοδωράκης, πάντως, το παλεύει να μείνει στο παιχνίδι. Βρέθηκαν και 26 «προσωπικότητες της χώρας» που υπέγραψαν κείμενο στο οποίο αναφέρουν ότι πιστεύουν (χωρίς -όπως λένε- να είναι όλοι «υποχρεωτικά οπαδοί ή ψηφοφόροι του Ποταμιού») πως «το Ποτάμι πρέπει να συνεχίσει να ακούγεται», διότι είναι «μια ξεχωριστή φωνή που δεν δημαγωγεί και δεν λαϊκίζει. Και κυρίως δεν σιωπά μπροστά στον φόβο του πολιτικού κόστους». Επισημαίνουν ότι σε μια ευρωπαϊκή χώρα πρέπει να υπάρχουν κόμματα σαν το Ποτάμι, το οποίο στα πέντε χρόνια της παρουσίας του «δεν δίστασε να υποστηρίξει ό,τι θεωρούσε πως υπηρετεί το εθνικό συμφέρον: έτσι, καταψήφισε την κυβέρνηση στη διαδικασία της ψήφου εμπιστοσύνης, αλλά υπερψήφισε τη Συμφωνία των Πρεσπών, αγνοώντας πιέσεις, απειλές και ένα συνεχές πολιτικό bullying»!

Ωραία όλ' αυτά, αλλά τι λαϊκή ανταπόκριση μπορεί να έχουν οι νεοφιλελεύθεροι Στέφανος Μάνος, Νίκος Δήμου και Πλάτων Τήνιος, ο τέως εισαγγελέας Μαρκής, ο παλαιός σημειτικός Χρ. Ροζάκης, η περιβόητη Σώτη Τριανταφύλλου, ο Μπουτάρης και κάποιοι καθηγητάδες που τους ξέρει μόνο ο κύκλος τους; Αλλωστε, κανένας τους δεν είναι καινούργιος στην πιάτσα, για να πει κανείς ότι δίνει πνοή στον μισοπεθαμένο (για να μην πούμε πεθαμένο).

Και ο Τσιρώνης για δήμαρχος!

Τι έγινε, ρε παιδιά; Οι Οικολόγοι Πράσινοι συνεργάζονται με τον ΣΥΡΙΖΑ, έχουν δύο βουλευτές στην κοινοβουλευτική του ομάδα, εκ των οποίων ο ένας είναι υφυπουργός, αλλά στο δήμο Αθηναίων κατεβαίνουν με δικό τους υποψήφιο, τον πρώην υπουργό Ιωάννη Τσιρώνη!

«Οι οικολογικές λύσεις είναι ρεαλιστικές και μπορούν άμεσα να αλλάξουν την πόλη. Θα δώσουμε φωνή στους πολίτες και τους επαγγελματίες που γνωρίζουν καλύτερα από όλους, τα προβλήματα και τις λύσεις». Συνηθισμένη μπουρδολογία, που μπορεί κανείς να τη βρει στο λόγο κάθε υποψήφιου. Ιδιαίτερα του υποψήφιου του ΣΥΡΙΖΑ, υφυπουργού Νάσου Ηλιόπουλου. Δε θα μπορούσαν να εκφραστούν στο ίδιο ψηφοδέλτιο; 'Η μήπως προβλέπουν ότι ο Ηλιόπουλος θα πατώσει και θα βγάλει ελάχιστους δημοτικούς συμβούλους, όλους συριζαίους, οπότε προτιμούν να βγάλουν τον Τσιρώνη με δικό τους ψηφοδέλτιο, εκμεταλλευόμενοι την απλή αναλογική; Και γιατί ο βουλευτής Τσιρώνης θέλει να μεταπηδήσει στο Δήμο, ως απλός δημοτικός σύμβουλος της μειοψηφίας; Μήπως τα μηνύματα λένε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα ηττηθεί στις επόμενες εκλογές, οπότε ο Τσιρώνης (όπως και ο νυν υφυπουργός Δημαράς, που έχουν εκλεγεί και οι δύο με λίστα, δηλαδή πήραν τις έδρες ως δώρο από τον ΣΥΡΙΖΑ) δεν υπάρχει περίπτωση ούτε να πλησιάσει σε εκλόγιμη θέση;

Με τα ίδια μέσα

«Εδώ και περίπου 15 μέρες, μέσω ενδιάμεσου, γιατί δεν ήθελα να μιλήσω απευθείας, είχα καταστήσει σαφές και σε καθημερινή βάση στον κ. Καμμένο, ότι με την ορκωμοσία μου θα δήλωνα βεβαίως τη δεδηλωμένη του 151, όπως είχε κάνει και ο κ. Ζουράρις, όπως είχε κάνει και ο κ. Παπαχριστόπουλος, αλλά δεν θα δήλωνα ανεξαρτητοποίηση και θα παρέμενα», είπε σε συνέντευξή του στον Real FM ο Κούικ. Και συνέχισε με το γνωστό μελιστάλαχτο ύφος του: «Μπορεί να με έδιωξαν με τον τρόπο τους και μάλιστα χειροκροτώντας όρθιοι στο Εθνικό Συμβούλιο των ΑΝΕΛ τον Οκτώβριο, με σκληρά λόγια και με χαρακτηρισμούς που δεν μου αρμόζουν όλους αυτούς τους μήνες, αλλά καθώς θα έκλεινε η πόρτα του σπιτιού πίσω, ενός σπιτιού που έχτισε με πολύ κόπο ο Καμμένος αλλά που έβαλα και εγώ πολλά λιθαράκια μέσα, δεν θα το γκρέμιζα. Θα έμενα εκεί».

Απάντηση στον Καμμένο με τα ίδια μέσα που αυτός χρησιμοποιεί: «Εσύ φταις που έμεινες χωρίς κοινοβουλευτική ομάδα»!

Μπορείς (1)

Φτιάξε κι εσύ ένα κόμμα. Μπορείς! Το δόγμα ίσχυε την περίοδο των μνημονιακών ανακατατάξεων στο αστικό πολιτικό σύστημα. Έτσι βρέθηκε αρχηγός κόμματος ο Καμμένος, έτσι έφτιαξε κόμμα ο Θεοδωράκης, έτσι βρέθηκαν στη Βουλή αρχικά ο Κουβέλης και μετά ο Λεβέντης (παραλίγο να μπει και ο Γκλέτσος). Οι «ενδιάμεσοι» αυτής της περιόδου, ο Καμμένος, ο Θεοδωράκης, ο Λεβέντης οδεύουν προς την έξοδο. Όλος ο αστικός Τύπος στηρίζει την επιστροφή στο δικομματισμό. Λογικό από τη μεριά του. Ο δικομματισμός μπορεί ακόμα και αυτοδυναμία να εξασφαλίσει στο πρώτο κόμμα (φιλοδοξούν να είναι η ΝΔ) στις επόμενες εκλογές, τις τελευταίες που θα γίνουν με ενισχυμένη αναλογική και μπόνους 50 εδρών στο πρώτο κόμμα. Όσο περισσότεροι από τους «ενδιάμεσους» μείνουν εκτός Βουλής τόσο θα αυξηθούν οι δυνατότητες για αυτοδυναμία του πρώτου κόμματος.

Οι ανακατατάξεις της σημερινής περιόδου, όμως, δημιουργούν ελπίδες σε κάποιους που θέλουν να δοκιμάσουν κι αυτοί την τύχη τους. Έτσι, μας προέκυψε (στα λόγια τουλάχιστον) και κόμμα Μητρόπουλου-Ρωμανιά. Το ανακοίνωσε ο τελευταίος από την εκπομπή του Αυτιά, στην οποία έχει μόνιμο σταθίδι.

Έχουν ελπίδα να μπουν στη Βουλή, όταν στο χώρο αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ συνωστίζονται ο Λαφαζάνης, ο Μπαρουφάκης και η Ζωή; Ποιος νοιάζεται γι' αυτό; Ποντάρουν στη στήριξη του κυρίαρχου μιντιακού φάσματος που θέλει να κόψει ψήφους από τον ΣΥΡΙΖΑ. Ένας ακόμα σχηματισμός στ' αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ (σχηματική είναι αυτή η πολιτική γεωγραφία, φυσικά) μπορεί κάτι να κόψει, απευθυνόμενος κυρίως στο κοινό των συνταξιούχων, μεταξύ των οποίων το δίδυμο είναι δημοφιλές, λόγω Αυτιά.

Μπορείς (2)

Αφού φτιάχνουν κόμματα στ' αριστερά (λέμε τώρα), γιατί να μη φτιάχνουν και στα άκρα δεξιά; Η είδηση λέει ότι οι διοργανωτές των συλλαλητηρίων για τη Μακεδονία αποφάσισαν να προχωρήσουν στην ίδρυση ενός νέου πολιτικού φορέα. Βέβαια, το... καλό νέο το ανακοίνωσε ένας απ' αυτούς, κάποιος Μιχάλης Πατσίκας, που εμφανίστηκε στο πρωινάδικο του ΣΚΑΙ. Ο καινούριος πολιτικός φορέας λέγεται «Ελληνική Πολιτική Συνείδηση» (Ε.ΠΟ.Σ) και θα κατέβει στις προσεχείς βουλευτικές εκλογές.

Μπορεί ο τύπος αυτός απλά να ρίχνει άδεια για να πιάσει γεμάτα. Μπορεί να μην έχει τίποτα πέρα από τη διάθεση να φανεί κι αυτός σαν παράγοντας του εθνικιστικού-ακροδεξιού λόγου. Ο καθένας από δαύτους, επειδή είδε πλήθη στα συλλαλητήρια που δεν τα είχε ξαναδεί στη ζωή του, νομίζει ότι μπορεί να επαναλάβει «χαλαρά» το παραδείγμα του Λεβέντη ή του Θεοδωράκη. Πάντως, δεν είναι τυχαίο ότι μια μέρα μετά την εμφάνισή του στον ΣΚΑΙ, κυκλοφόρησε η «είδηση» ότι ο «είναι τρελός ο στρατηγός» Φράγκος (ο κεντρικός ομιλητής στο πρώτο -και το μοναδικό πραγματικά μεγάλο- εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης) συζητείται να είναι στο ευρωψηφοδέλτιο της ΝΔ. Δεν ξέρουμε αν αληθεύει η είδηση (κι άλλες φορές ο Φράγκος εμφανίστηκε ως υποψήφιος με κόμματα της Δεξιάς), αν όμως τα καταφέρει και τον εντάξει ο Κούλης, θα μαζέψει μεγάλο μέρος από το «χαρτί» της -πέραν των νεοναζί- Ακροδεξιάς.

Για να την «κάψουν»

Εντελώς στα ξεκούδουνα, χωρίς να έχει υπάρξει κάποια διαρροή, κάποιος υπαινιγμός, κάποια πολιτική συνάντηση, ο «Βηματοδότης» έγραψε στο τελευταίο φύλλο του «Βήματος της Κυριακής» ότι ο Τσίπρας σκέφτεται να τοποθετήσει τον Μπουτάρη στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας του ΣΥΡΙΖΑ και τον Δανέλλη στο ευρωψηφοδέλτιο του κόμματος. Όπως αντιλαμβάνεστε, το δημοσίευμα αφορά μόνο τον Μπουτάρη (ο Δανέλλης προστέθηκε για ξεκάρφωμα). Και είναι απ' αυτά που γίνονται για να «κάψουν» μια υποψηφιότητα. Δεν τα καταφέρνουν πάντοτε, βέβαια, αλλά αυτός είναι ο στόχος. Αν κάτι γίνεται στο παρασκήνιο (ή απλώς θρυλείται ότι μπορεί να συμβεί στο παρασκήνιο), το βγάζουν στο προσκήνιο, βάζουν το αστικό «όλον» στο παιχνίδι, με στόχο να ασκηθεί πίεση σε κάποιο από τα μέρη (στον Μπουτάρη εν προκειμένω) για να βγει να διαψεύσει και έτσι να χαλάσει το προξενίο.

Ολική επαναφορά

Η οικογένεια Παπανδρέου επιδιώκει την ολική επαναφορά. Ο Γιωργάκης θα είναι υποψήφιος στην πατρογονική Αχαΐα (χωρίς ανάγκη σταυρού, θεωρείται ότι θα εκλεγεί σίγουρα). Και ο Νικόλακης θα είναι υποψήφιος για την Ευρωβουλή. Η υποψηφιότητα «έκλεισε» όπως ταιριάζει σ' έναν Παπανδρέου: συναντήθηκε με τη Φώφη την περασμένη Τρίτη, έγιναν ανακοινώσεις, βγήκαν και οι σχετικές φωτογραφίες. Οι Παπανδρέου έχουν διδαχτεί «εξ απαλών ονύχων» την πολιτική ίντριγκα. Ξέρουν ότι αυτή τη στιγμή το εναπομείναν «ΠΑΣΟΚ της Φώφης» τους θέλει «με τρέλα». Χωρίς αυτούς δε θα μείνει τίποτα εκτός από τη Φώφη, τον Σκανδαλίδη και τους οπαδούς του... Σαμαρά. Αφού πάρουν τις έδρες τους, θα επανακαθορίσουν τη στάση τους.

Διαγωνισμός ξενοδολείας μνημονιακών κομμάτων

Ο ακροδεξιός Μάνφρεντ Βέμπερ ψάχνει ψήφους ανά την Ευρώπη. Και τάζει ό,τι έχει ανάγκη το κόμμα που τον στηρίζει σε κάθε χώρα. Τζάμπα είναι, άλλωστε. Ασε που δύσκολα θα δει προεδρία της Κομισιόν. Η Μέρκελ τον έχρισε υποψήφιο ως αντιβάρη στην ευρωπαϊκή ακροδεξιά και επειδή εύκολα μπορεί να τον «κάψει» στο παζάρι που θ' ακολουθήσει μετά τις ευρωεκλογές. Ο Βέμπερ δεν είναι Γιούνκερ, που είχε χρηματίζει επί πολλά χρόνια πρωθυπουργός και ταυτόχρονα πρωθυπουργός του Λουξεμβούργου, ιδιότητα με την οποία χρημάτισε -επίσης επί χρόνια- πρόεδρος του Eurogroup.

Ξανάρθε, λοιπόν, στην Ελλάδα ο Βέμπερ, ξανασυναντήθηκε με τον Κούλη (είναι ο μόνος ευρωπαίος παράγοντας που συναντιέται με τον Κούλη) και... του 'φτιαξε τη διάθεση, δηλώνοντας ότι η ΕΕ θα μπορούσε να επαναδιαπραγματευθεί το ύψος των «πρωτογενών πλεονασμάτων» (ως γνωστόν, έχουν συμφωνηθεί στο 3,5% του ΑΕΠ μέχρι και το 2022 και στο 2,2% του ΑΕΠ για την περίοδο 2023 - 2060), αλλά με μια διαφορετική κυβέρνηση. Ήταν σαν να 'λεγε «ψηφίστε Κούλη για να δείτε άσπρη μέρα». Δεν ξέρουμε πώς γίνονται οι προεκλογικές καμπάνιες στη Βαυαρία, αλλά στην Ελλάδα με τέτοια «φίδια» γελάει ο κόσμος. Ασε που παίρνει πάσα ο ΣΥΡΙΖΑ και αντιστρέφει το επιχείρημα: «εσείς είχατε συμφωνήσει για

πλεονάσματα 4,5% για όλα τα χρόνια κι εμείς τα μειώσαμε».

Τα είπαν, βέβαια, αυτά οι συριζαίοι, αλλά έβαλαν μπροστά και τα μεγάλα μέσα. Πλακώθηκαν στα τηλέφωνα με Βερολίνο και Βρυξέλλες και οι απαντήσεις στο δίδυμο Κούλη-Βέμπερ ήρθαν πληρωμένες και σβουриχτές. Ο ανταποκριτής του ΑΠΕ-ΜΠΕ στο Βερολίνο αναφέρθηκε στις δηλώσεις Βέμπερ και ρώτησε τον εκπρόσωπο της καγκελαρίας σχετικά. «Μιλώ εκ μέρους της ομοσπονδιακής κυβέρνησης και γι' αυτό δε θα σχολιάσω δηλώσεις κομμάτων», απάντησε ο Στέφεν Ζάιμπερτ. Και συνέχισε: «Για την κυβέρνηση μπορώ να πω: συνεργαζόμαστε με την ελληνική κυβέρνηση με εμπιστοσύνη -αυτό πιστεύω καταδείχτηκε και κατά την τελευταία επίσκεψη της Καγκελαρίας στην Αθήνα- και είμαστε πεπεισμένοι ότι αυτή η συνεργασία μπορεί να συνεχιστεί και στο μέλλον, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα των επικείμενων εκλογών». Για να καταλήξει: «Ισχύουν εκείνες οι συμφωνίες τις οποίες έχει συνάψει η Ελλάδα με το Eurogroup για την πορεία του προϋπολογισμού και των μεταρρυθμίσεων και για το πώς αυτή πρέπει να συνεχιστεί. Αυτά παρακολουθούνται από τους θεσμούς, από το Eurogroup, στο πλαίσιο αυτού το οποίο ονομάζεται μεταπρογραμματική επιτήρηση. Σε αυτό δεν έχει αλλάξει τίποτα στη γερμανική θέση». Όταν τον ξαναρώτησαν αν επί της

αρχής υπάρχει η δυνατότητα για χαμηλότερα πλεονάσματα, ο Ζάιμπερτ επανέλαβε στεγνά ότι «ισχύουν οι συμφωνίες που έχουν συναφθεί μεταξύ της Ελλάδας και του Eurogroup».

«Γκάφα Βέμπερ περί... επαναδιαπραγμάτευσης των πλεονασμάτων», πανηγύριζε η ΕφΣυν, η οποία προφανώς υπερασπίζεται αυτά τα «πρωτογενή πλεονάσματα», τα ματωμένα πλεονάσματα όπως τα χαρακτήριζε στο παρελθόν ο Τσίπρας. Να μείνουν εκεί που είναι, αν είναι να τα μειώσει ο Κούλης!

Παρόμοιο ερώτημα τέθηκε και στον αναπληρωτή εκπρόσωπο της Κομισιόν Αλεξάντερ Βιντερστάιν, ο οποίος δήλωσε τα ίδια με τον εκπρόσωπο της γερμανικής καγκελαρίας. Αρχικά απάντησε ότι «δε σχολιάζει σχόλια», όμως... υπέκυψε εύκολα στον πειρασμό και συνέχισε λέγοντας ότι «η πορεία που πρέπει ν' ακολουθήσει η Ελλάδα είναι σαφής», επιμένοντας ότι «υπάρχει μια σαφής πορεία, την οποία έχουμε εξηγήσει πολλές φορές».

Τσουρουφλισμένη η ΝΔ έσπευσε να εκδώσει ανακοίνωση, στην οποία καρφώθηκε: «Η κυβέρνηση πανικόβλητη μετά τις δηλώσεις Βέμπερ ότι η επόμενη Κομισιόν θα εξετάσει το αίτημα της ΝΔ για τη μείωση των πλεονασμάτων, προσπάθηκε μέσω του ΑΠΕ (!) να αποσπάσει διαβεβαιώσεις από το Βερολίνο ότι η θηλιά που έχει περάσει ο κ. Τσίπρας στον ελληνικό λαό θα παραμείνει στη θέση της. Ρωτάμε, λοιπόν, την κυβέρνηση-κουρελού: Θέλει να μειωθούν τα πρωτογενή πλεονάσματα ώστε να αναπνεύσουν η οικονομία και οι Έλληνες; Ναι ή όχι; Μέχρι να μας απαντήσουν, ας πάσουν τουλάχιστον να λειτουργούν επί ζημιά της χώρας». Το ζήτημα, όμως, δεν είναι τι θέλει ή δε θέλει ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά πόση αξία έχουν αυτά που είπε ο Βέμπερ για να αβαντάρει τον Κούλη. Ο «πάγος» από Βερολίνο και Βρυξέλλες δεν άφησε αμφιβολία για την αξία των υποσχέσεων Βέμπερ. Αλλωστε, αν είναι να γίνει οποιαδήποτε αλλαγή στην εφαρμοζόμενη μνημονιακή πολιτική, αυτή δε συναρτάται με το χρώμα της κυβέρνησης στην Αθήνα, αλλά με τις συνθήκες που θα διαμορφωθούν.

«Η ΝΔ, που ως κυβέρνηση υπέγραψε πρωτογενή πλεονάσματα 4,5% εις το διηνέκες και παρά το όργιο λιτότητας που επέβαλε στον ελληνικό λαό, δεν κατάφερε να πιάσει ούτε 0,5%, σήμερα που η κυβέρνηση έχει βγάλει τη χώρα εκτός μνημονίων, παίζει επι-

κοινωνικά παιχνίδια με τις πλάτες του ακραίου βαυαρού πολιτικού, κ. Βέμπερ», απάντησε με ανακοίνωσή του, το Μέγαρο Μαξίμου. «Του ίδιου πολιτικού, δηλαδή, στον οποίο προσέφευγε ο κ. Μητσοτάκης προκειμένου να μεσολαβήσει για να μην ακυρώσει η κυβέρνηση την περικοπή στις συντάξεις», κατέληξε με νόημα.

Ο χαρτοπόλεμος με ανακοινώσεις και δηλώσεις ολοκληρώθηκε με τον γερμανό σοσιαλδημοκράτη Ούντο Μπούλμαν, πρόεδρο της Ευρωομάδας των Σοσιαλδημοκρατών. «Από πότε οι επικεφαλής υποψήφιοι του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος υπαγορεύουν την οικονομική πολιτική στην Ευρωζώνη;», είπε ο Μπούλμαν στο EURACTIV. «Καλώ τον κύριο Βέμπερ να φρεσκάρει τη μνήμη του σχετικά με την πρόσφατη ιστορία στην Ελλάδα», συμπλήρωσε. «Την ώρα που η νυν κυβέρνηση, την οποία ο κ. Βέμπερ θα ήθελε να ανατρέψει, κατάφερε με επιτυχία να ολοκληρώσει το πρόγραμμα προσαρμογής, οι προηγούμενες κυβερνήσεις υπό τη Νέα Δημοκρατία απέτυχαν παταγωδώς υπό αυτό το πρίσμα», σημείωσε. Και κατέληξε: «Η συμβουλή μου στον κ. Βέμπερ ξεκάθαρα είναι να αφιερώσει περισσότερο χρόνο στο να ενημερώνεται καλύτερα παρά να φαντασιώνεται οικονομικά πραξικοπήματα».

Όπως αντιλαμβάνεστε, πρόκειται για προεκλογικούς διαξιφισμούς χωρίς καμιά αντανάκλαση στην πραγματική πολιτική. Ο Βέμπερ μαζεύει ψήφους για τον εαυτό του στην Ελλάδα, οπότε μαζεύει ψήφους και για τον Μητσοτάκη. Η καγκελαρία, όμως, όπως και η Κομισιόν, είναι «φουλ» υπέρ του Τσίπρα. Και δε χάνουν ευκαιρία να το δηλώνουν. Η αναφορά του Ζάιμπερτ στην πρόσφατη επίσκεψη της Μέρκελ στην Αθήνα, κατά την οποία στήριξε ανοιχτά και αποκάλυπτα τον Τσίπρα, κάθε άλλο παρά τυχαία είναι.

Όσο για τα «πρωτογενή πλεονάσματα», πολλές φορές ενδέχεται να αλλάξουν στο μέλλον, σε σχέση με τα συμφωνηθέντα. Όπως, άλλωστε, έχει γίνει και στο παρελθόν, σε πιο στενό χρονικό ορίζοντα μάλιστα. **Ποτέ όμως δεν πρόκειται ν' αλλάξουν προκειμένου να γίνει χαλαρότερη η δημοσιονομική, η κοινωνική, η εργασιακή πολιτική.** Τα «πρωτογενή πλεονάσματα» θα διαμορφώνονται έτσι που να ισοπράττουν οι ιμπεριαλιστές δανειστές το μέγιστο από την Ελλάδα, πάντοτε υπό τον όρο της διατήρησης της μνημονιακής βαρβαρότητας.

Πληρωμένη απάντηση

Πληρωμένη απάντηση πήρε ο κινηματογραφικός κριτικός των «Νέων», ο οποίος παρακολούθησε στη Μπερλίνα μια ταινία παραγωγής Μακεδονίας (με συμπαραγωγή Βελγίου, Γαλλίας, Σλοβενίας, Κροατίας), που στηλιτεύει την κοινωνική καθυστέρηση και τη χριστιανοπληξία στη γειτονική μας χώρα. Το σενάριο υπογράφει η βόσνια Ελμα Τατάρατζιτς μαζί με τη μακεδόνισσα Τέονα Στρούγκαρ Μίτβεσκα, η οποία υπογράφει και τη σκηνοθεσία.

Όπως γράφει ο δημοσιογράφος, ξεκινώντας από ένα διάλογο της ταινίας (ο αστυνομικός διευθυντής ρωτάει την πρωταγωνίστρια αν η αγαπημένη της ιστορική περίοδος είναι εκείνη του Μεγάλου Αλεξάνδρου κι αυτή του απαντά αρνητικά, λέγοντάς του ότι η ιστορική περίοδος που την ενδιαφέρει είναι της Πολιτιστικής Επανάστασης στην Κίνα),

υπέβαλε στις δημιουργούς την ερώτηση αν η αγαπημένη τους περίοδος είναι εκείνη του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Και πήρε την εξής αποστομωτική απάντηση από τη βόσνια σεναριογράφου:

«*Ξεκίνησε σαν ένα μικρό αστείο, αλλά τελικά νομίζω ότι δείχνει τη στενοκεφαλιά όσων πιστεύουν ότι τους ανήκει η Ιστορία. Η Ιστορία ανήκει σε όλους μας. Ο Μέγας Αλέξανδρος ανήκει σε όλους μας. Ανήκει σ' εσάς που είστε Έλληνες, ανήκει σ' εμένα που είμαι Βόσνια και ανήκει στους Μακεδόνες. Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να μονοπωλεί την Ιστορία.*»

Εννοείται πως προσυπογράφουμε (χωρίς να έχουμε δει την ταινία και χωρίς να γνωρίζουμε τις γενικότερες απόψεις των δημιουργών της, με τις οποίες μπορεί και να διαφωνούμε).

Στο τέλος νικάνε πάντα οι δεσποτάδες

Ο Τρίτης «έγραψε Ιστορία» και... πήρε τον πούλο. Κι ο Σεραφεΐμ γελούσε κάτω από τα πυκνά μουστάκια του. Ο Γαβρόγλου δεν έχει την κεφαλλοντική ξεροκεφαλιά του Τρίτη. Είναι φαναριώτης και συριζαίος, συνδυασμός που εξασφαλίζει οσφυοκαμψία και ευελιξία. Ετσι, η μεγάλη μεταρρύθμιση στις σχέσεις Πολιτείας-Εκκλησίας κατέληξε σε μια πρόταση όπως ακριβώς τη θέλει το δεσποταριό (που έβαλε «πάγο» στον Ιερώνυμο, λέγοντάς του ότι κακώς έκανε «πλάτες» στον Τσίπρα και ότι θα μπορούσε να πάρει περισσότερα).

Δεν είναι δύσκολο να διαβάσει κάποιος το δεκασέλιδο κείμενο που παρέδωσε ο Γαβρόγλου στους δεσποτάδες.

Στο ένα σκέλος του περιλαμβάνει ό,τι συμφώνησαν ο Τσίπρας με τον Ιερώνυμο. Η κυβέρνηση παραιτείται από τη λεγόμενη αμφισβητούμενη (από το 1952) εκκλησιαστική περιουσία, δηλαδή από ακίνητα που ανήκουν στο ελληνικό κράτος και τα διεκδικούν οι δεσποτάδες. Όλη αυτή η περιουσία περνάει σε ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «Ταμείο Αξιοποίησης Εκκλησιαστικής Περιουσίας Ανώνυμη Εταιρεία» και διακριτικό τίτλο «Ταμείο Αξιοποίησης Εκκλησιαστικής Περιουσίας - ΤΑΕΠ», που θα διοικείται από πενταμελές διοικητικό συμβούλιο. Από δύο μέρη θα διορίζουν κράτος και δεσποτάδες και τον πρόεδρο και διευθύνοντα σύμβουλο από κοινού. Τα κέρδη αυτής της εταιρίας θα μοιράζονται από μισά σε κράτος και Εκκλησία.

Μ' άλλα λόγια, η κυβέρνηση Τσίπρα είναι η πρώτη αστική κυβέρνηση που αναγνώρισε κυριότητα των δεσποτάδων επί δημόσιων ακινήτων. Καμιά άλλη κυβέρνηση δεν τόλμησε να κάνει κάτι τέτοιο. Ούτε η χούντα!

Παρά τα όσα έλεγαν οι Τσιπραίοι μετά την υπογραφή του προσύμφωνου Τσίπρα-Ιερώνυμου, ότι δηλαδή σιγά-σιγά οι παπάδες θα πληρώνονται από τα έσοδα του Ταμείου Αξιοποίησης Εκκλησιαστικής Περιουσίας, το έγγραφο Γαβρόγλου τονίζει ότι «τα έσοδα που θα προκύψουν από την εκμετάλλευση των περιουσιακών στοιχείων που θα αναλάβει το Ταμείο Αξιοποίησης Εκκλησιαστικής Περιουσίας με κανένα τρόπο δεν σχετίζονται και δεν συναρτώνται με τις ετήσιες καταβολές της Πολιτείας προς το Ταμείο Μισθοδοσίας της Εκκλησίας της Ελλάδος. Πρόκειται για δύο ολωσδιόλου διακριτά σημεία της Συμφωνίας και,

συνακόλουθα, για δύο εντελώς διακριτά ταμεία, που δεν συνδέονται μεταξύ τους» (η έμφαση είναι του πρωτότυπου). Μ' άλλα λόγια, το κράτος θα πληρώνει μισθούς και ασφαλιστικές εισφορές δεσποτάδων και παπάδων στο ακέραιο και το μισό κέρδος που θα προκύπτει από την περιουσία θα πηγαίνει στα ταμεία των δεσποτάδων.

Αναφέρει και κάτι άλλο το έγγραφο Γαβρόγλου: «Τονίζεται ότι η προς κύρωση Συμφωνία μεταξύ Πολιτείας και Εκκλησίας της Ελλάδος και η προτεινόμενη νομοθετική ρύθμιση δεν σχετίζονται, και εκ των πραγμάτων δεν μπορούν να συσχετισθούν, με την τρέχουσα διαδικασία συνταγματικής αναθεώρησης, η οποία άλλωστε θα ολοκληρωθεί από την επόμενη Βουλή». Αλλα έλεγαν, όπως όλοι θυμόμαστε, όταν υπέγραφαν το προσύμφωνο. Συνέδεαν ευθέως αυτή τη συμφωνία με τον υποτιθέμενο εξορθολογισμό των σχέσεων Πολιτείας-Εκκλησίας. Έλεγαν πως αυτό θα υλοποιηθεί με τη συγκεκριμένη συμφωνία και με τις προτεινόμενες αλλαγές στο Σύνταγμα. Οι δεσποτάδες, όμως, αρνήθηκαν να γίνουν πiónια της προπαγάνδας του ΣΥΡΙΖΑ (όπως είχε δεχτεί ο Ιερώνυμος), ποντάροντας στο ότι οι Τσιπραίοι θα κάνουν πίσω (όπως και έγινε).

Σε ό,τι αφορά τη μισθοδοσία παπάδων και δεσποτάδων, η κυβέρνηση ανακρούει πρῶν μαν. Κατοχυρώνει τον αριθμό των παπάδων που υπάρχει σήμερα. Οι παπάδες θα εξακολουθήσουν να πληρώνονται με το ενιαίο μισθολόγιο και οι δεσποτάδες από το ειδικό μισθολόγιό τους. Θα εξακολουθήσουν να πληρώνονται από την Ενιαία Αρχή Πληρωμής, η μισθοδοσία θα προέρχεται από το Ταμείο Μισθοδοσίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, το οποίο όμως θα παίρνει κάθε χρόνο το ισόποσο του συνολικού μισθολογικού κόστους. Οι κληρικοί παραμένουν υπάλληλοι του ΝΠΔΔ που ανήκει ο

καθένας τους, με μονιμότητα και μισθολογικές εξελίξεις όπως προβλέπεται για τους δημόσιους υπάλληλους. Ολ' αυτά, μάλιστα, θα θεσπιστούν μ' έναν πρωτοφανή νομοθετικό τρόπο. Θα κυρωθεί με νόμο η συμφωνία Κυβέρνησης-Εκκλησίας (λες και πρόκειται για διακρατική συμφωνία!). Ετσι, καμιά κυβέρνηση δε θα μπορεί ν' αλλάξει τίποτα, γιατί θα απαιτείται νέα συμφωνία με την Εκκλησία. Μ' αυτόν τον τρόπο, τα δικαιώματα δεσποτάδων και παπάδων γράφονται πάνω σε γρανίτη, σαν τις δέκα εντολές του Μωυσή.

Προς τι όλη αυτή η ανακατωσούρα, αφού δεν αλλάζει απολύτως τίποτα στη μισθοδοσία του παπαδαριού, που θα εξακολουθήσει να την καταβάλλει **εσαεί** το κράτος, χωρίς καμιά κυβέρνηση να μπορεί να το αλλάξει αυτό, αν δεν συμφωνήσει το δεσποταριό; Είναι από τα συνήθη κόλπα των Τσιπραίων. Να δείξουν ότι τάχα κάνουν μια μεγάλη τομή, η οποία έχει και τη σύμφωνη γνώμη της Εκκλησίας, πράγμα που φέρνει ψήφους (ή τουλάχιστον δε διώχνει ψήφους). Και παράλληλα, να συνεχίσουν να διαδίδουν τον πρόστυχο ισχυρισμό, ότι τάχα αδειάζουν 10.000 θέσεις δημόσιων υπάλληλων και θα γίνουν ισάριθμες προσλήψεις, κοροϊδώντας τον τρόπον τινά την τρόικα. Αρχισαν ήδη τις διαρροές του τύπου: «Σημασία δεν έχει από πού θα πληρώνονται οι 10.000 ιερείς αλλά αν θα συμπεριλαμβάνονται στο Μητρώο των εργαζομένων στο Δημόσιο». Αν αυτό δεν ίσχυε μια φορά, με βάση το προσύμφωνο Τσίπρα-Ιερώνυμο, δεν ισχύει δέκα, με βάση το έγγραφο Γαβρόγλου. Ομως το ψεύδος είναι το βασικό συστατικό της προπαγάνδας των συριζαίων.

Τι μένει απ' αυτή την υπόθεση; Η εξυπηρέτηση των συμφερόντων του δεσποταριάτου, χάριν της στήριξης του Τσίπρα από τον Ιερώνυμο και την κλίκα του.

Ο Κουφοντίνας και οι... τοπογράφοι της τρομοϋστερίας

Κύριοι, να θυμάστε ότι θα μας τρομάζετε αλλά ταυτόχρονα θα γελάμε μαζί σας, γιατί είστε τόσο φρικτοί και γελοίοι άνθρωποι.

Λουίζ Μισέλ
Επιστολή στην Επιτροπή Χαρίτων
28.11.1872

Τον Δημήτρη Κουφοντίνα οι διώκτες του ποτέ δεν κατάφεραν να τον συλλάβουν. Το πιθανότερο είναι ότι δε θα το κατάφεραν ποτέ, αν δεν παρουσιαζόταν μόνος του στη ΓΑΔΑ. Ήταν μια πολιτική απόφαση και όχι μια προσωπική απόφαση. Παρουσιάστηκε για να υπερασπιστεί την οργάνωσή του, τη 17N, η πολιτική υπόσταση της οποίας κυλιόταν στη λάσπη εκείνο το βρόμικο καλοκαίρι του 2002, εν γνώσει του τι πρόκειται να υποστεί σε προσωπικό επίπεδο.

Τον δίκασαν ως αδικηματία «του κοινού ποινικού δικαίου», μολοντί γνώριζαν –και κατέστη ολοφάνερο στη διάρκεια της δίκης της 17N- ότι στα όσα του καταλόγιζαν σε ποινικό επίπεδο δεν υπήρχε ίχνος προσωπικού κινήτρου. Ολα ήταν αποτέλεσμα της πολιτικής δράσης μιας πολιτικής οργάνωσης.

Ως κρατούμενο, όμως, μολοντί τον είχαν δικάσει και καταδικάσει ως ποινικό αδικηματία, τον αντιμετώπισαν εφαρμόζοντας ένα καθεστώς εξαιρέσεως σε σχέση με τα προβλεπόμενα από το ισχύον ποινικό και σωφρονιστικό καθεστώς. Δε χρειάζεται να τα θυμίσουμε, είναι γνωστά. Σημειώνουμε μόνο πως αυτό το ειδικό καθεστώς ήταν μια ακόμα επιβεβαίωση για όσους υποστηρίζαμε εξαρχής –και εξακολουθούμε να υποστηρίζουμε- ότι ο Δημήτρης Κουφοντίνας είναι **πολιτικός κρατούμενος**.

Στο πλαίσιο αυτού του καθεστώτος εξαιρέσεως, στέρησαν από τον –κατ' αυτούς- κοινό κρατούμενο Κουφοντίνα το δικαίωμα της άδειας, που έχει κάθε κρατούμενος. Επί χρόνια. Μολοντί πληρούσε όλες τις προϋποθέσεις.

Όταν, επιτέλους, δύο εισαγγελείς δεν έθεσαν βέτο στη σχετική απόφαση του Συμβουλίου της Φυλακής, όπως έκαναν οι προκάτοχοί τους, και ενέκριναν τις άδειες που αιτήθηκε ο Δ. Κουφοντίνας, διώχτηκαν πειθαρχικά! Για να ξαναπάρει άδεια ο Κουφοντίνας, χρειάστηκε να πραγματοποιήσει πολυήμερη απεργία πείνας, που οδήγησε τη βιολογική του υγεία στα όριά της. Όσοι τον έχουν συναντήσει βλέπουν ακόμα τα σημάδια αυτής της δοκιμασίας πάνω του.

Εν πάση περιπτώσει, οι άδειες άρχισαν ν' αποκτούν χαρακτήρα κανονικότητας (μολοντί τι ψήγματα του καθεστώτος εξαιρέσεως ακόμα επιβιώνουν: οι άδειες είναι ολιγοήμερες και στην αρχή δίνονταν με αυστηρό περιορισμό στα όρια της Κοινότητας Βαρνάβα, όπου βρίσκεται η κατοικία της οικογένειας Κουφοντίνα).

Όταν επιτέλους δόθηκε στον Κουφοντίνα η πρώτη άδεια για την Αττική, τα παπαγαλάκια της τρομοϋστερίας και τ' αφεντικά τους βρήκαν άλλο τρομο-παραμύθι: «Κόβει βόλτες στην Αθήνα ο Κουφοντίνας»! Όλοι οι κρατούμενοι που παίρνουν άδεια έχουν δικαίωμα να κάνουν βόλτα στην Αθήνα, ο Κουφοντίνας όχι!

Το περασμένο Σάββατο άρχισε νέο σίριαλ. Με πηγή το ίδιο το υπουργείο Δικαιοσύνης, όπως αναφερόταν σε διάφορες ιστοσελίδες. Με ήξεις-αφίξεις και με ανεπίσημη διάψευση-«διάψευση» από «πηγές» του υπουργείου. Νέα άδεια στον Κουφοντίνα, αλλά χωρίς τα οδοιπορικά, είναι το «ρεζουμέ» της «είδησης».

Ελα, όμως, που ο Κουφοντίνας δεν είχε κάνει αίτηση για την επόμενη άδειά του (η οποία

πράγματι θα είναι στα τέλη του Φλεβάρη). Όχι για κανέναν άλλο λόγο, αλλά επειδή ήταν νωρίς για να υποβάλει την αίτησή του, της οποίας η υποβολή και η έγκριση από το Συμβούλιο Φυλακής είναι μια τυπική γραφειοκρατική διαδικασία (δεδομένου ότι ο πολιτικός κρατούμενος έχει τηρήσει –και με το παραπάνω- τους όρους όλων των προηγούμενων αδειών που πήρε).

Πώς ξαφνικά θυμήθηκαν τα παπαγαλάκια ν' ασχοληθούν με την επόμενη άδεια του Κουφοντίνα, την οποία ακόμα δεν είχε αιτηθεί; Ανοίγουν το ζήτημα για να εξαναγκάσουν το Συμβούλιο Φυλακής **να του κόψει τα οδοιπορικά των δύο ημερών**, που έπαιρνε, όπως παίρνει κάθε κρατούμενος που παίρνει άδεια για την Αττική.

«Ανακάλυψαν» ότι έχουν γίνει έργα στον Μαλιακό και η απόσταση από τη Φυλακή μέχρι τον Βαρνάβα είναι μικρότερη από 300 χιλιόμετρα, επομένως ο Κουφοντίνας δε δικαιούται οδοιπορικά! Μαζί μ' αυτόν και όλοι οι υπόλοιποι κρατούμενοι της συγκεκριμένης φυλακής, φυσικά. Αν είναι να τιμωρηθεί ο Κουφοντίνας, ας τιμωρηθούν και όλοι οι υπόλοιποι.

Περιττεύει να θυμίσουμε ότι τα έργα στον Μαλιακό έχουν τελειώσει εδώ και χρόνια, αλλά ουδείς ποτέ ήγειρε ζήτημα οδοιπορικών για τους κρατούμενους που παίρνουν άδεια. Αλλωστε, όπου προβλέπονται οδοιπορικά (π.χ. στους πολίτες που πηγαίνουν για να ψηφίσουν ή στους στρατευμένους που παίρνουν άδεια), υπάρχει ένας υπολογισμός για την πόλη και όχι για το σημείο όπου βρίσκεται το σπίτι του ενδιαφερόμενου. Θα το αλλάζουν κι αυτό; Ή η συγκεκριμένη μέτρηση θα ισχύει μόνο για τον Κουφοντίνα (και αναγκαστικά και για τους υπόλοιπους κρατούμενους της Φυλακής της Κασσαβέτειας);

Δε χρειάζεται να είναι κανείς τοπογράφος ή να καταφύγει στο google maps για να καταλάβει ότι άλλη είναι η απόσταση Βόλος-Λυκόβρυση και άλλη η απόσταση Βόλος-Γλυφάδα. Τι θέλουν να μας πουν, ότι ο κάτοικος Γλυφάδας δικαιούται οδοιπορικά, αλλά ο κάτοικος Λυκόβρυσης όχι; Δηλαδή, αν η οικογένεια Κουφοντίνα νοικιάσει μια γκαρσονιέρα στο Νέο Κόσμο (το google maps δείχνει ότι ξεπερνά τα 300 χλμ από τη φυλακή της Κασσαβέτειας) και τη δηλώσει ως πρώτη κατοικία, δηλώνοντας ταυτόχρονα το σπίτι της στον Βαρνάβα ως εξοχική κατοικία, ο Δημήτρης θα δικαιούται οδοιπορικά, ενώ τώρα δε δικαιούται;

Όπως αντιλαμβάνεστε, το ζήτημα, έτσι όπως εγείρεται, είναι γελοίο. Και δε θα εγειρόταν ποτέ, αν κάποιος δεν έβαζαν συνεχώς σε κίνηση τους διεστραμμένους εγκεφάλους τους, προκειμένου να μηχανευτούν προσκόμματα στην άσκηση ενός αναφαίρετου δικαιώματος του Δημήτρη Κουφοντίνα. Ετσι, η γελοιότητα αποκτά γκροτέσκα χαρακτηριστικά.

Εμείς θ' απευθυνθούμε στον υπουργό Δικαιοσύνης. **Μιχάλη Καλογήρου, έχεις υποχρέωση να βάλεις αμέσως τέλος σ' αυτή τη γκροτέσκα γελοιότητα. Μην κρύβεσαι πίσω από άλλους. Αποκλειστικά δική σου είναι η ευθύνη.** Αλλιώς, θα μείνεις στην πολιτική ιστορία ως ο νομικός που πέταξε στα σκουπίδια και την ελάχιστη νομική ευθυκρισία και κατρακύλησε σε επίπεδα γελοιότητας, προκειμένου ως υπουργός να υποστηρίξει το καθεστώς εξαιρέσεως σε βάρος ενός κρατούμενου, που τυπικά τον θεωρείτε κοινό κρατούμενο, όμως ουσιαστικά τον αντιμετωπίζετε ως πολιτικό αντίπαλο του συστήματος. **Μιχάλη Καλογήρου, φέρσου τουλάχιστον ως νομικός. Τήρησε τη νομιμότητα.**

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Μπορεί η δημοσκόπηση να προέρχεται από τη «Mars» για λογαριασμό του «Πρώτου θέματος» (με το συμπάθιο), αλλά ήταν αρκετή για να ανησυχήσει τη στήλη, μιας και δείχνει ότι η Κατερίνα της καρδιάς μας βρίσκεται σχεδόν έντεκα μονάδες πίσω (11%) από τον Νίκο Ταχιάο της Ν.Δ. (21,6%). Την άλλη μεγάλη στεναχώρια την πήραμε από το 8,1% του Σπύρου Βούγια, λατρεμένου της στήλης τον παλιό καλό καιρό, ειδικά με τις ποιητικές ενασχολήσεις του. Το ίδιο ποσοστό (8,1%) έχει και ο «αντάρτης» (τι γελάτε ρε;) της Ν.Δ. Γιώργος Ορφανός, αλλά εκεί που νιώσαμε συντετριμμένοι ήταν στο 6% του Πανίκα Ψωμιάδη. Ο κόσμος δεν εκτιμάει... δεν εκτιμάει.

Με το νυχτικό και με το πάπλωμα

Όλοι αυτοί οι απίθανοι, όλο αυτό το τσούρμο θ' αρχίσει να ξεχύνεται σε κάμπους και ραχούλες και να ζητάει στήριξη και να ζητάει ψήφους θεωρώντας πως απέναντι στέκονται λωτοφάγοι κι απ' όλα θλιβερότερο είναι πως σαν κοιτάξεις λιγάκι πιο προσεκτικά, θα δεις πως έτσι είναι!

Και βέβαια υπάρχουν και οι... δεξιότητες και ταλαντούχοι, που παγιώνονται με το να μετέρχονται πρωτοποριακές μεθόδους εντυπωσιασμού.

Γεια σου κυρ-Κώστα δάσκαλε αρχαιολεξιλάγνε που ξέρεις λέξεις να πετάς μα υστερείς στα άλλα. Τον εαυτό σου θέτεις στην υπηρεσία της πλάκας και όλοι λένε εν χορώ «να ένας μα(ψυ)λάκας».

Βέβαια, όλα τα παραπάνω μπορούν να συνοψιστούν σ' ένα επίκαιρο στιγμιότυπο και να περιγραφούν μ' ένα λακωνικό δίστιχο της λαϊκής μούσας:

Took όλου κι η πολιτική. Ολα για μία πόζα.
Άλλος με freddo τριγυρνάει και άλλος με γκαζόζα.

Να δούμε πώς θα ονομάσουν το επόμενο κύμα κακοκαιρίας εκεί στο αστεροσκοπείο. Αν θέλουν, τους έχουμε μια ενδιαφέρουσα πρόταση... Για την (θλιβερή) ιστορία πάντως, τα ονόματα που δόθηκαν μέχρι σήμερα είναι τα Αριάδνη, Βίκτωρ, Γαλάτεια, Δαίδαλος, Ευρυδίκη, Ζήνων, Ηλέκτρα, Θησέας, Ιοκάστη, Κρέοντας, Λητώ, Μίνως, Νεφέλη, Ξενοφών, Ορέστης, Πηνελόπη, Ραφαήλ, Σοφία, Τηλέμαχος, Υπατία, Φοίβος, Χιόνη. Επί του θέματος, ας επαναλάβουμε παλιότερη αναφορά της στήλης: Όλο και περισσότερους τρόπους μετέρχεται η κρατική τρομοκρατία (το μόνο υφιστάμενο είδος τρομοκρατίας στην Ελλάδα) για να καθυποτάξει την κοινωνία ενσπείροντας την ανασφάλεια και τον φόβο. Νέοτεκτη «μόδα» η απόδοση ονομάτων σε καταιγίδες, από την ελληνική μυθολογία και ιστορία! Ακριτα, χωρίς ούτε οι εμπνευστές της να αντιλαμβάνονται την ιστορική καταστροφή που προκαλεί αυτή η σύνδεση ιστορικών προσώπων με το «κακό»(!) που εκπροσωπούν οι καταιγίδες, αναπόσπαστα στοιχεία φύσης και ζωής από καταβολής κόσμου...

Μα τι ανέλπιστη χαρά και πόση περηφάνια που ο σφουγγακωλάριος διεκδικεί το Νόμπελ! Χαίρονται οι... αριστεροί ολούθε στον πλανήτη για τη μεγάλη την τιμή. Ω Καίσαρ, προσκυνούμε.

Και μια υπενθύμιση: εκτός από το βραβείο, ο Alfred Nobel είναι πρώτιστα γνωστός για τον δυναμίτη...

Τι καρναβάλι θλιβερό φέτος δίχως τον Πάνο χωρίς τα τζάκετ, τις στολές, χωρίς μεταμφιέσεις. Κομπάρσοι σκαρφαλώνουνε στα άρματα επάνω και αρλεκίνιοι τρέχουνε κι όλο αλλάζουν θέσεις.

«Έλληνες στη Γερμανία εκμεταλλεύονται απάνθρωπα έλληνες μετανάστες»; Τι λένε βρε παιδί μου;

Πολλοί ίσως να μην το πρόσεξαν, μα το μέσο κυνώνικης δικτύωσης που λέγεται facebook έχει ρυθμίσει τα πάντα. Ακόμη και το ποιον επιλέγει κάποιος να αναλάβει τον λογαριασμό του μετά τον θάνατό του! Είναι δυνατόν να έμενε μια τέτοια ζωτική λειτουργία χωρίς... κληρονόμο; Καλώς ήρθαμε στην πρόγευση της μετά θάνατο ζωής! Το ερώτημα είναι πλέον αν υπάρχει ζωή πριν από τον θάνατο...

Είδαν τα μάτια του νησιά, ίσως και τις Μαλδίβες πήγε και τη συμβία του σε μακρινά ταξίδια έφαγε, ήπιε, «ανέβηκε», δικαίωσε τη ρήση περί Νενέκω και για τα πολιτικά σκουπίδια.

Κοκκινোসκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Βορειογαύροι VS Νοτιογαύροι 3-1, το πρωτάθλημα στην Τούμπα

Αν ολοκληρώθηκε ο ημιτελικός του κυπέλλου μπάσκετ μεταξύ των «αιωνίων αντιπάλων» στο ΟΑΚΑ, αφού η ερυθρόλευκη διοίκηση αποφάσισε να μη βγει η ομάδα στο 2ο ημίχρονο, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τη διαιτησία. Το κλίμα ήταν άσχημο πριν καν ξεκινήσει ο αγώνας, αφού τις προηγούμενες μέρες είχαμε ένα ακόμα «επεισόδιο» στην πατροπαράδοτη αντιπαράθεση ανάμεσα στους Αγγελόπουλους και τον Γιαννακόπουλο.

Αυτή τη φορά αφορμή ήταν ένα ηχητικό ντοκουμέντο με τον Γιώργο Πρίντεζη, που ανέβηκε στην ιστοσελίδα Newsbomb, ιδιοκτησίας Δημήτρη Γιαννακόπουλου. Στο ηχητικό, ο ερυθρόλευκος παίκτης αναφέρεται στο πρόβλημα με τις πληρωμές που αντιμετωπίζει η ομάδα και ξεκαθαρίζει ότι είναι αποφασισμένος ακόμα και να απόσχει από τις αγωνιστικές υποχρεώσεις (η πρόθεσή του ήταν να μην αγωνιστεί στην αναμέτρηση του Ολυμπιακού με την Κίμκι), αν δεν του καταβληθούν τα δεδουλευμένα. Ο Πρίντεζης παρουσιάζει μια εικόνα διάλυσης και κατηγορεί τους Αγγελόπουλους για κοροϊδία, τονίζοντας ότι η απάντηση που έλαβε ο μάνατζέρ του, όταν έθεσε στη διοίκηση της ΚΑΕ Ολυμπιακός το θέμα, ήταν πως... «δεν υπάρχει σάλιο».

Οι Αγγελόπουλοι κατηγόρησαν με ανακοίνωσή τους τον Γιαννακόπουλο ότι έβγαλε στη φόρα το ηχητικό για να δημιουργήσει πρόβλημα στη συνεργασία τους με τον Πρίντεζη, προκειμένου να αποπροσανατο-

λίσει τους πράσινους οπαδούς από την άσχημη πορεία στην Ευρωλίγκα, ενώ άφησαν και υπονοούμενα για την οικονομική κατάσταση των πράσινων. Από την πλευρά του ο Γιαννακόπουλος απάντησε με μια ειρωνική ανακοίνωση, με την οποία ανέλαβε την ευθύνη για όλα τα προβλήματα της ΚΑΕ Ολυμπιακός και των επιχειρήσεων των Αγγελόπουλων, καθώς και για «την τρύπα του όζοντος και την υπερθέρμανση του πλανήτη».

Μόνο οι «άρρωστοι» οπαδοί των δυο ομάδων ασχολούνται με τις ανακοινώσεις των δυο διοικήσεων. Αν θέλουμε να μιλήσουμε για την ουσία του θέματος πρέπει να σταθούμε σε δυο σημεία. Το πρώτο είναι ότι για τη διαρροή του ηχητικού την ευθύνη έχουν αποκλειστικά ο Πρίντεζης και οι συμπαίκτες του. Μόνο αυτοί ήξεραν για το συγκεκριμένο βίντεο και αν δεν ήθελαν να δημοσιοποιηθεί δε θα το άφηναν να διαρρεύσει. Η εκτίμησή τους ήταν ότι η δημοσιοποίηση του βίντεο θα έφερνε σε δύσκολη θέση τους Αγγελόπουλους και θα τους ανάγκαζε να πληρώσουν ένα μέρος των οφειλών, για να μη γίνουν ρεζίλι στους ερυθρόλευκους οπαδούς και για να μη χρεωθούν την άσχημη κατάσταση στην ομάδα.

Από την εξέλιξη της υπόθεσης φαίνεται πως δεν είχαν υπολογίσει ότι ο Γιαννακόπουλος θα επέλεγε να το δημοσιοποιήσει τη χρονική στιγμή που θα τον βόλευε, καθώς και τις «παρενέργειες» της δημοσιοποίησης. Το γεγονός ότι το βίντεο είδε το

φως της δημοσιότητας λίγο πριν από το ντέρμπι των δυο ομάδων, τους έφερε σε δύσκολη θέση στα μάτια των ερυθρόλευκων οπαδών και έδωσε τη δυνατότητα στους Αγγελόπουλους να στρέψουν τη συζήτηση στη «διάρροη» και όχι στο γεγονός ότι οι παίκτες είναι απλήρωτοι.

Από την άλλη, η «διάρροη» έδωσε τη δυνατότητα στους Αγγελόπουλους και τον Γιαννακόπουλο να προσπαθήσουν να αλλάξουν το θέμα της συζήτησης και οι οπαδοί των δυο ομάδων να μη συζητούν για τις ευθύνες τους σχετικά με την θλιβερή εικόνα των ομάδων τους, εξαιτίας της μείωσης του μπάτζετ. Οι οπαδοί των δυο ομάδων είχαν καλομάθει τα προηγούμενα χρόνια, βλέποντας Παναθηναϊκό και Ολυμπιακό να πρωταγωνιστούν στην Ευρωλίγκα, και τώρα δυσκολεύονται να αποδεχτούν το ρόλο του κομπάρσου και να βολεутούν με μια θέση στην οχτάδα. Ήδη, έχουν αρχίσει οι πρώτες μωρμούρες οι οποίες θα γίνουν πιο έντονες στην ομάδα που θα χάσει το πρωτάθλημα στην Ελλάδα. Φροντίζουν, λοιπόν, οι διοικήσεις των δυο ΚΑΕ να βρουν τους υπαίτιους στους οποίους θα φορτώσουν το ανάθεμα της αποτυχίας για να γλιτώσουν από τη γκρίνια των οπαδών τους.

Εν κατακλείδι, παρά την αντιπαλότητά τους, Αγγελόπουλοι και Γιαννακόπουλος, από τη στιγμή που σταμάτησαν να ρίχνουν φράγκα στην πιάτσα και να φτιάχνουν ανταγωνιστικές ομάδες που να μπορούν να

πρωταγωνιστούν στην Ευρώπη, έχουν ανάγκη ο ένας τον άλλον για να μπορούν να παραμυθιάζουν τους οπαδούς των ομάδων τους, όταν αυτές δεν καταφέρνουν να φτάσουν στην κορυφή.

Σε αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να εντάξουμε και την απόφαση των Αγγελόπουλων να αποχωρήσει η ομάδα από τον ημιτελικό και να μην κατέβει να αγωνιστεί στο 2ο ημίχρονο. Η εικόνα του Ολυμπιακού στο πρώτο ημίχρονο ήταν απογοητευτική, οι παίκτες ήταν φανερά επηρεασμένοι από όσα είχαν προηγηθεί τις προηγούμενες μέρες και τα σφυρίγματα των διαιτητών δεν είχαν ιδιαίτερη επίδραση στην εικόνα του παιχνιδιού. Τα δεδομένα του πρώτου ημιχρόνου έδειχναν σαν πιθανότερη εξέλιξη να μεγαλώσει η διαφορά στο σκορ, αφού οι ερυθρόλευκοι δεν έπειθαν ότι μπορούσαν να ανατρέψουν την κατάσταση. Μπροστά στον κίνδυνο να φτάσει η διαφορά σε μεγάλο ύψος, οι Αγγελόπουλοι πήραν την απόφαση να αποσύρουν την ομάδα, προσδοκώντας ότι οι ερυθρόλευκοι οπαδοί θα σταθούν στο πλάι τους για να αντιμετωπίσουν από κοινού τις μεθοδεύσεις του Γιαννακόπουλου. Αν κρίνουμε από το γεγονός ότι οι ερυθρόλευκοι οπαδοί πήγαν στο ΣΕΦ για να υποδεχτούν την αποστολή των ερυθρόλευκων στην επιστροφή της από το ΟΑΚΑ, πέτυχαν το στόχο τους, τουλάχιστον στις τάξεις των οργανωμένων.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΑΜΑΡΑΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΔΗΜΟΥ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Για ένα νέο Αγρίνιο
με τζάμπα μπύρες

Δήμος Αγρινίου

φορά στις εκλογές του 2014 και επιπλέον ότι δε γινόταν καμία αναφορά στο συνδυασμό με τον οποίο είχε κατέβει «υποψήφιος» ο Χρήστος. Είδαμε ότι οι αναφορές σε όλες τις ιστοσελίδες που είχε δημοσιευτεί η αφισά ήταν ακριβώς οι ίδιες, άρα όλες έκαναν αναπαραγωγή την αρχική δημοσίευση χωρίς να αλλάζουν το παραμικρό και χωρίς να διασταυρώσουν αν είναι πραγματική ή όχι η «υποψηφιότητα» και η «προεκλογική υπόσχεση» του Λαμάρ. Ψάχνοντας περισσότερο, καταλάβαμε ότι η υπόθεση δεν προσφέρεται για πλάκα. Είναι ακριβώς το αντίθετο.

Εδώ και αρκετά χρόνια, κάποιοι στο Αγρίνιο σε κάθε προεκλογική περίοδο βγάζουν και κολλάνε αφισάκια με τη φωτογραφία

του Λαμάρ και κάποια «αστεία» προεκλογική του «δέσμευση» για να σπάνε πλάκα. Πλέον, εκμεταλλεύονται την τεχνολογία και τα social media για να κάνουν και πανελλήνια γνωστή τη μαλακία τους. Ο Χρήστος ο Λαμάρ είναι ένας άνθρωπος που πάσχει από αλκοολισμό και με τα γνωστά ζητήματα που συνοδεύουν αυτό το πρόβλημα, τριγυρνά στους δρόμους και τις γειτονιές της πόλης. Αντί για συμπαράσταση και στήριξη από τους συμπατριώτες του, γίνεται αφισάκι για να σπάνε πλάκα και όπως μας πληροφορούν οι φίλοι του Χρήστου αυτό το «παραδοσιακό» αστείο βρίσκει σύμφωνους και πολλούς «προοδευτικούς» και «ευαίσθητους» Αγρινιώτες.

Δημοσιεύουμε την αφισά που κάνει το γύρο του διαδικτύου για να ενώσουμε τη φωνή μας με την προσπάθεια των φίλων του να ενημερώσουν για τα πραγματικά περιστατικά. Θα συμφωνήσουμε απόλυτα με τη διαπίστωσή τους ότι «η ιστορία πρέπει να σταματήσει εδώ στο Αγρίνιο. Δεν είναι αστείο πια, αρκετά γέλασαν όλοι τόσα χρόνια. Βοήθεια χρειάζεται ο Λαμάρ ο Χρήστος κι όχι άλλη πλακίτσα».

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Στους ακολουθούντες τον Περισσό προτείνουμε για ανάγνωση το δημοσίευμα του Ριζοσπάστη στις 22/10/1933 που ξεκινάει με τον υπέρτιτλο «ΚΑΤΩ Η ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ!». (Προς διευκόλυνση, το φύλλο υπάρχει στην ψηφιακή συλλογή εφημερίδων της Εθνικής Βιβλιοθήκης nlgr)

Γιατί άραγε χοροί όπως η Σόφκα, η Στάνκενα, ο Ράικος, ο Ζάμανος δεν συνοδεύονται από τραγούδι;

► «Στενός κορσές» το άρθρο 16 κατά Στέφανο Μάνο.

► Οι «νομοταγείς» γράφουν στα παπάρια τους τους νόμους όταν πρόκειται για την άδεια του Δ. Κουφοντίνα.

► Μονιμότητα ιερών στο Δημόσιο. Πρόδοοσχωμεν...

► Μισθοδοσία κληρικών: μα δεν φροντίζει ο θεός για την ευμάρειά τους;

► Η ΒΑΦΤΑ και ο μπάφ(τ)ος.

► Ντοράκης στο δήμο Αθηνών.

► Ο καμένος Καμμένος.

► Ο... ευλογημένος Τσίπρας.

► Η βαφτισιά της Βέμπο.

► Ο (ξανά) Ντοράκης.

► Ο ελληνικός λαός.

► Η εργατική τάξη (κάτω από ξένες σημαίες).

► Novartis ή παλιά μου τέχνη κόσκινο.

► Γύρω-γύρω (από 'να Κέντρο) όλοι.

► Κεντροαριστεροδεξιοφασιστική καθεστωτική σκηνή.

► «Η Μακεδονία είναι μία και Ελληνική» - Α. Σαμαράς 24-1-2019. Όπως και το 70% του ελληνικού γιουρτιού που φτιάχνεται με εισαγόμενο γάλα...

► Πρώτη κατοικία στο σφυρί: το κεραμίδι πάνω απ' το κεφάλι μας που έπεσε πάνω στο κεφάλι μας.

► Τυχεροί οι κεραμιδόγατοι (αν υπάρχουν πια).

► Φροντιστηριάρχες: και το μεδούλι των εργαζομένων.

► Ανάπτυξη 1,5% της οικονομίας της ΕΕ. Χα!

► Τα ζόρια του «ενωμένου» καπιταλισμού.

► Εις έτη πολλά!

► Προκλητικοί οι χρυσαυγίτες δολοφόνοι του Σ. Λουγκιάν.

► Πανβελγική απεργία.

► 152 παπάδες, καθολικοί, γουστάρουν «πωπωπώ» με ανήλικους και ανήλικες. Στο Μεξικό. Αχ, αυτή η σάρκα...

► Προτεραιότητα στην τεχνητή νοημοσύνη δίνει ο Τραμπ. Η εγγενής, ανθρώπινη νοημοσύ-

νη για τον ίδιο αποτελεί μακρινό... όνειρο.

► Οχι επιβάτρια, παιδιά! Ο επιβάτης, η επιβάτισ και επιβάτιδα (για κάποιο ανεξάρτητο μέσο).

► «60 χρόνια κουβανική επανάσταση». Σίγουρα;

► «Σήμερα το πανδημοσιο-παλληλικό συλλαλητήριο για το δικαίωμα στη δουλειά» - Ριζοσπάστης, 12/2/2019. «7 Ομοσπονδίες, 112 σωματεία, 4 επιτροπές αγώνα συμβασιούχων και 6 Νομαρχιακά τμήματα της ΑΔΕΔΥ». Την ίδια ημέρα, 902.gr: «Δυναμική διαδήλωση αυτή την ώρα για το δικαίωμα στη δουλειά». Η φωτογραφία καταγράφει μία ακόμη γραφειοκρατική, αναιμική συγκέντρωση παρά το ότι «την πρωτοβουλία στηρίζουν 8 Ομοσπονδίες, 125 σωματεία, 4 Επιτροπές Αγώνα Συμβασιούχων και 7 Νομαρχιακά Τμήματα της ΑΔΕΔΥ». Αγώνες επί... χάρτου.

► Η απάντηση, βέβαια, στα παραπάνω είναι το... προεκλο-

γικό φυλλάδιο του Περισσού: «Ισχυρό ΚΚΕ παντού!». Το μαγικό χαρτάκι έχει πολλαπλάσια δύναμη από την παρουσία των εργαζομένων στο δρόμο...

► «Ξεκίνησαν χθες, Δευτέρα 11 Φλεβάρη, οι εργασίες για την αναβάθμιση του δημοτικού φωτισμού της Πετρούπολης...» 902.gr, 12/2/2019. Όπως τυχαίως 4 μήνες πριν τις εκλογές στην αυτοδιοίκηση...

► «Η Πολιτεία έχει την ευθύνη να ενημερώνει για την αναγκαιότητα - και την έναρξη των εμβολιασμών». Σε αυτό συνίσταται ο ρόλος της κυβέρνησης, σύμφωνα με το άρθρο της Κ. Μπαλή, avg1.gr, 12/2/2019. Ρόλος ενημέρωσης και μόνο. Το ότι η αιματηρή λιτότητα που εφαρμόζει -και αυτή εδώ η κυβέρνηση- ΔΕΝ αφήνει περιθώριο σε πολλούς ανθρώπους να κάνουν το εμβόλιο «διαφεύγει» της συγγραφής.

► Χοντρόπετσι/ες.

► Σαν γουρούνια.

► Quick-ly ο Κούκι.

► Μια έδρα είναι αυτή.

► Και ζεσταίνεται ο κώλος του έχοντος.

► Να θυμίσουμε ότι το 2017 το εμβόλιο για τη γρίπη από 6,5 ευρώ είχε φτάσει τα 13...

► Ανοδος 0,08% στο Χρηματιστήριο. Ανέπνευσε η Ελλάδα...

► Στενότητα των ΕΛΤΑ όταν πρόκειται για τους μισθούς των εργαζομένων σε αυτά. Στη γωνία περιμένουν οι «πρόθυμοι» της ιδιωτικοποίησης.

► Επειδή είναι δίκαιο;

► Reality στον Αρη γιοκ. Αχ, realitisa εταιρία.

► Επανεμφάνιση του αδελφού Παπανδρέου.

► Αβρότητα Σύριζα προς Καμμένο στην Επιτροπή Δεοντολογίας.

► Μα, το καμάρι του έθνους, τον Μπογδόνο;

► Και μεις οι πτωχοί σχολιαστές τι θ' απογίνουμε;

► Μας παίρνουν τη μπουκιά απ' το στόμα.

► Όταν η αύξηση της τιμής του ρεύματος (και των παρελκομένων) είναι σίγουρη ο κ. Μ. Παναγιωτάκης επιμένει ότι «το ρεύμα είναι φτηνότερο τώρα». Πώς λέμε η φτήνεια τρώει τον παρά...

► Γαϊδούρι.

► Χωρίς να προσβάλλουμε τα (περίπου εξαφανισθέντα) τετράποδα.

► Και προκλητικό γαϊδούρι.

► Στάνι κι όιμε, Σόφκα να τάτκο, να γκράντα Γκουμέντζια. Ωχ, αμάν-αμάν, μπέλα Σόφκα, να γκράντα Γκουμέντζια.

Ον ντα νι κάζια, Σόφκα να τάτκο, σιό τιε μπόλκατα.

Τάμου κι όιμε, Σόφκα να τάτκο, να ικιμτζιάτα.

Ωχ, αμάν-αμάν, μπέλα Σόφιο, να Γκόντο Ρούσιν.

Κάζι νι, κάζι, Γκόντσε να Μπάιο, σιο μου ε μπόλκατα;

Ωχ, αμάν-αμάν, Γκόντσε να Μπάιο, Σόφκιντα μπόλκα.

Σόφκιντα μπόλκα, μίλε μπάι Ντίνο, ιά μόμα ιά ντέτα.

Κούσι μι κούσι, τι μίλε τάτκο, πίπελοφ φουστάν.

(Σόφκα να τάτκο)

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

HEAR FROM HEATHER LA MASTRO AND PRISCILLA WASHINGTON
BERKELEY SCHOOLTEACHER AND CHILD RIGHTS ADVOCATE

HEATHER LA MASTRO, A SCHOOL TEACHER IN BERKELEY, RECENTLY TRAVELED TO OCCUPIED PALESTINE. SHE VISITED SEVERAL REFUGEE CAMPS, HOSPITALS AND PEDIATRIC MENTAL HEALTH CARE PROGRAMS IN THE WEST BANK AND GAZA STRIP ADMINISTERED BY THE PALESTINE CHILDREN'S RELIEF FUND (PCRF). HEATHER WILL SHARE HER STORIES MEETING PALESTINIAN PEOPLE, ESPECIALLY HER STUDENTS' PALESTINIAN PEN PALS IN GAZA.

SHE WILL BE JOINED BY PRISCILLA WASHINGTON, THE MANAGING EDITOR FOR DEFENSE FOR CHILDREN INTERNATIONAL - PALESTINE (DCIP), AN INDEPENDENT, LOCAL PALESTINIAN CHILD RIGHTS ORGANIZATION BASED IN RAMALLAH. PRISCILLA WILL SPEAK ABOUT THE MOST PRESSING HUMAN RIGHTS CONCERNS FACING PALESTINIAN CHILDREN LIVING IN THE GAZA STRIP AT THIS JUNCTURE AND THE GRAVE NUMBER OF CHILD FATALITIES AT THE HANDS OF ISRAELI FORCES THAT DCIP DOCUMENTED IN 2018.

PHOTO CREDIT: ABDELAZEZ ABED

**Saturday, February 9
2:00 pm
Omni Commons
4799 Shattuck Ave.
Oakland, CA**

FREE ENTRY
ORGANIZED BY:

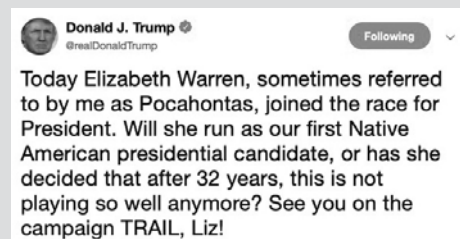
WWW.ISM-NORCAL.ORG

◆ Η Παλαιστίνη έχει φίλους σε όλο τον κόσμο. Ακόμα και στο άντρο του διεθνούς σιωνισμού, τις ΗΠΑ. Μειοψηφίες μεν, αλλά μειοψηφίες γενναίες, επίμονες, εργατικές. Η αφίσσα είναι από εκδήλωση που έγινε την περασμένη βδομάδα στο Οκλαντ, στην Καλιφόρνια.

◆ Η Δημοκρατία της Μακεδονίας άλλαξε τις πινακίδες ώστε να γράφουν Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας. Σε κάποιους... σούπερ-Μακεδόνας δεν άρεσε αυτό και άρρισαν τις... ει-καστικές παρεμβάσεις. Εσβήσαν σε μια πινακίδα το «Βόρεια» (στα μακεδονικά και στα αγγλικά) και έγραψαν «ποτέ Βόρεια» (στα μακεδονικά). Αναμενόμενο. Εδώ στην Ελλάδα υπάρχουν πολιτικοί παράγοντες που δηλώνουν ότι θα αποκαλούν το γειτονικό κράτος «Σκόπια» και τους κατοίκους του «Σκοπιανούς». «Εμείς θα τους αποκαλούμε Σκοπιανούς, όπως είναι το πραγματικό τους όνομα», δήλωσε ο δεσπότης του Πειραιά (αυτός που κάποιος «αριστεροί» -τρομάρα τους- έσπευσαν πρόσφατα να τον ξεπλύνουν, συνυπογράφοντας το γνωστό κείμενο που ζητούσε δημοψήφισμα). Εθνικοφασίστες και γελοίοι συνάμα. Κανένας δεν μπόρεσε να αλλάξει την εθνική ταυτότητα ενός λαού, όσες απαγορεύσεις και διώξεις κι αν εφάρμοσε. Όπως οι Κούρδοι εξακολουθούν να είναι Κούρδοι, έτσι και οι (Σλαβο) Μακεδόνας θα εξακολουθούν να είναι Μακεδόνας, σε πείσμα του ελληνικού ανιστόρητου και αντιδραστικού εθνικισμού.

◆ Εμείς λέμε για τον Καμμένο, τη Μεγαλοϊκονόμου, τον Ψαριανό και τα υπόλοιπα «παπατρά-γούδα» της αστικής πολιτικής. Τι να πουν και οι Αμερικανοί για τον Τραμπ; Τελευταίο κρούσμα το tweet του για την υποψηφιότητα που ανακοίνωσε η Ελίζαμπεθ Γουόρεν για το χρίσμα του Δημοκρατικού Κόμματος. Θύμισε πως την αποκαλεί «Ποκαχόντας» (η Γουόρεν είναι ινδιάνικης καταγωγής), πέταξε διάφορα κοροϊδευτικά και κατέληξε μ' ένα εξίσου κοροϊδευτικό «τα λέμε στην προεκλογική εκστρατεία, Λιζ». Μ' αυτά και μ' αυτά, μην εκπλαγείτε αν τον δείτε να ξαναεκλέγεται πρόεδρος.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Τι έγινε, ρε παιδιά; Από δεκαπέντε «ενδιαφερόμενους» για τις λιγνιτικές μονάδες της ΔΕΗ φτάσαμε σε έναν (που έκανε προσφορά λες και ήθελε ν' αγοράσει παλιά πολυκατοικία στον Μπίθουλα) και σ' άλλον έναν που φρόντισε να βάλει όρους εκτός του διαγωνισμού, ώστε ν' αποκλειστεί;

Θυμόσαστε τον Σταθάκη να δηλώνει, μ' εκείνο το μπλαζέ ύφος και το μόνιμο ειρωνικό

μονάδες της ΔΕΗ όλων των ειδών: λιγνιτικές, φυσικού αερίου και υδροηλεκτρικές.

Ποιος θα πάρει την απόφαση; Η περιβόητη DG General, η Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού της ΕΕ. Η κυβέρνηση άρχισε ήδη τις διαπραγματεύσεις, προσπαθώντας προφανώς να πάρει την άδεια να επαναλάβει το διαγωνισμό ή -τουλάχιστον- να τρενάρι την υπόθεση και να μην υπάρξει

Μετά το φιάσκο της πώλησης των λιγνιτικών μονάδων

Επιστρέφει «από το παράθυρο» η «μικρή ΔΕΗ»

χαμόγελο, ότι διαψεύστηκαν οι Κασσάνδρες που έλεγαν ότι οι επενδυτές θέλουν και υδροηλεκτρικά στο πακέτο και επιβεβαιώθηκε η ορθότητα της κυβερνητικής στρατηγικής για τη ΔΕΗ. Τον Δεκέμβρη του 2017, στο περιβόητο market test, που οργάνωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, πήραν μέρος δεκαπέντε ξένοι και ντόπιοι επενδυτές. Γιατί να μην πάρουν μέρος; Καμιά δέσμευση δεν αναλάμβαναν. Απλώς δήλωναν ότι ενδιαφέρονται να «χτυπήσουν» μία από τις τέσσερις λιγνιτικές μονάδες (τρεις σε λειτουργία και μία άδεια) της ΔΕΗ, στη Μεγαλόπολη και τη Μελίτη.

Αλλο μια προδιαγωνιστική εκδήλωση ενδιαφέροντος, όμως, και άλλο η συμμετοχή σε ένα διαγωνισμό. Σημειώστε σχήματα που εκδήλωσαν ενδιαφέρον όταν προκηρύχθηκε ο διαγωνισμός, τον περασμένο Ιούνη: κοινοπραξία CHN (Κίνα) - Damco Energy (Κοπελούζος), En Energy (Τσεχία) - ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ, Μυτιληναίος, κοινοπραξία ΕΡΗ (Τσεχία) - ΕΛΒΑΛ-ΧΑΛΚΟΡ (Στασινόπουλος). Ενας-ένας οι ενδιαφερόμενοι έφευγαν από το διαγωνισμό και την Παρασκευή 8 Φλεβάρη-

ρη, που έληξε η σχετική προθεσμία, είχαν κατατεθεί μόνο δύο προτάσεις, εκ των οποίων η μία ήταν άκυρη. Πρόκειται για προσφορά κοινοπραξίας της τσέχικης En Energy και της ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ, που έθετε όρους εκτός διαγωνισμού. Ετσι, η μοναδική προσφορά που απέμεινε ήταν αυτή του ομίλου Μυτιληναίου για τον εν ενεργεία λιγνιτικό σταθμό της Μελίτης, η οποία έφτασε στο αστρονομικό ποσό των (κρατηθείτε!) 25 εκατ. ευρώ!

Για να έχουμε κάποια μέτρα σύγκρισης, σημειώνουμε ότι ο ελληνικός λαός έχει πληρώσει για την κατασκευή αυτής της μονάδας 750 εκατ. ευρώ (στοιχεία ΕΤΕ-ΔΕΗ), ενώ ο «ανεξάρτητος εκτιμητής» που ορίστηκε από τη ΔΕΗ, αποτίμησε τη μονάδα της Μελίτης στα 153 εκατ. ευρώ. Δηλαδή, ο Μυτιληναίος έκανε προσφορά έξι φορές κάτω από τη «σκοτωμένη» αποτίμηση!

Ο άλλος όμιλος (En Energy - ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ) έκανε προσφορά για τη μονάδα της Μελίτης και για μία της Μεγαλόπολης 103 εκατ. ευρώ, όταν ο «ανεξάρτητος εκτιμητής» τις έχει αποτιμήσει στα 300 εκατ. ευρώ (153 εκατ. τη Μελίτη και 147 εκατ. τη

Μεγαλόπολη)! Φυσικά, φρόντισε να βάλει όρους που θα καθιστούσαν την προσφορά απορριπτέα, όμως η προσφορά ήταν και πάλι στο ένα τρίτο της «σκοτωμένης» αποτίμησης.

Μιλάμε για αρπακτικά. Με την τόσο προκλητική συμπεριφορά τους έδειξαν πως το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι το πλιάτσικο. Φυσικά, ο Σταθάκης δεν μπορούσε να κάνει δεκτή την «προσφορά» του Μυτιληναίου (φυλακή θα πήγαινε αν τη δεχόταν) και έτσι ο διαγωνισμός κηρύχθηκε άγονος.

Τι θα γίνει τώρα; Η κυβέρνηση θέλει να επαναλάβει το διαγωνισμό. Ουσιαστικά θέλει να πετάξει τη μπάλα στην κερκίδα μέχρι να λήξει η θητεία της, ώστε στο μεταξύ να ξεχαστεί το φιάσκο. Γιατί όμως να είναι επιτυχημένος ένας δεύτερος διαγωνισμός που θα γίνει με τους ίδιους όρους; Η άλλη λύση είναι να αλλάξει το «πακέτο». Να προστεθούν και κάποια υδροηλεκτρικά εργοστάσια, ώστε να γίνει πιο «ελκυστικός» για τους καπιταλιστές. Και η τελευταία λύση είναι η επιστροφή στη «μικρή ΔΕΗ», δηλαδή σε ένα «πακέτο» που θα περιλαμβάνει

πρόταση της DG General για νέο «πακέτο» (πόσω μάλλον για «μικρή ΔΕΗ») μέχρι να γίνουν οι εκλογές. Αυτό θα ήταν μια μικρή καταστροφή για τον ΣΥΡΙΖΑ, γι' αυτό και είναι σίγουρο ότι θα μπουκώσουν τα «μεγάλα μέσα» (Γιούνκερ κι αν δε φτάνει αυτός, Μέρκελ), προκειμένου το θέμα να μπει «στο ράφι» για ένα διάστημα.

Το θέμα δεν είναι οι προεκλογικοί χειρισμοί της κυβέρνησης, αλλά η προδιαγεγραμμένη παράδοση της ΔΕΗ στα αρπακτικά του ιδιωτικού κεφαλαίου. Αυτοί που κόπονται για τον «ελεύθερο ανταγωνισμό» έχουν υποχρεώσει τη ΔΕΗ να δώσει το 50% της λιανικής της στους ιδιώτες, οι οποίοι αγοράζουν ρεύμα από τη ΔΕΗ σε εξευτελιστικές τιμές. Μιλάμε για κανονικό νταβατζιλίκι! Γι' αυτούς που θα πάρουν τις μονάδες (εννοείται μπιρ παρά) έχουν ήδη καταργήσει το λιγνιτικό τέλος, έχουν ζητήσει από την Κομισιόν να επιτρέψει τη χορήγηση αποζημιώσεων μέσω του μηχανισμού επάρκειας ισχύος και έχουν «τρέξει» πρόγραμμα «εθελούσιας εξόδου» εργατών, με το οποίο έφυγαν 400 από τους 1.200 εργάτες.

βαθύ κόκκινο

Νατοδουλεία με καμάρι!

Τσίπρας και Ζάεφ τιμήθηκαν φέτος με το «βραβείο Εβαλντ φον Κλάιστ», που απονέμεται κάθε χρόνο από το 2009 από τη «Διάσκεψη του Μονάχου» σε προσωπικότητες για τη συμβολή τους «στην ειρήνη και την επίλυση διενέξεων». Ο «δικός μας» πήγε στο Μόναχο συνοδευόμενος από τον Αποστολάκη και τον Κατρούγκαλο για να παραλάβει τη σπουδαία διάκριση. Είμαστε σίγουροι ότι τη στιγμή που διαβάζετε αυτές τις γραμμές έχετε υποστεί ήδη το τσουνάμι της κυβερνητικής προπαγάνδας για τη διεθνή διάκριση της χώρας, που επετεύχθη χάρη στον πρωθυπουργό Τσίπρα.

Περί τίνος πρόκειται; Ως μια μικρή πρόγευση αναφέρουμε ότι ο πρώτος που πήρε το εν λόγω βραβείο, το 2009, ήταν ο γνωστός... μετρ της ειρήνης Χένρι Κίσινγκερ. Ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, με τον οποίο ο ελληνικός και ο κυπριακός λαός έχουν τα γνωστά «προηγούμενα». Την επόμενη χρονιά ήταν η σειρά του Χαβιέ Σολάνα, που τιμήθηκε για την προσφορά του ως γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ (1995-1999) και στη συνέχεια (1999-2009) ως υψηλόβαθμος παράγοντας της ΕΕ.

Ποιος ήταν ο Εβαλντ-Χάινριχ φον Κλάιστ-Σμέντσιν, που ίδρυσε τη «Διάσκεψη του Μονάχου»; Καταγόταν από οικογένεια πρώτων αριστοκρατών και ισχυριζόταν ότι ήταν ο μόνος επιζών από την ομάδα των αξιωματικών που ήθελε να δολοφονήσει τον Χίτλερ το 1944, χωρίς ποτέ να δώσει αποδείξεις γι' αυτό (άφηνε άλλους να μιλούν για λογαριασμό του). Δεν εκτελέστηκε πάντως, όπως οι υπόλοιποι συνωμότες, και συνέχισε να πολεμά με τα ναζιστικά στρατεύματα στο ανατολικό μέτωπο. Μετά τον πόλεμο έχτισε μια εκδοτική αυτοκρατορία στη Γερμανία, στηριζόμενος στη «φιλία» του με τους Αμερικανούς και στη βοήθεια του Προτεσταντικού Τάγματος του Αγίου Ιωάννη, του οποίου ανακηρύχτηκε Ιππότης της Τιμής το 1957 και Ιππότης της Δικαιοσύνης το 1975.

Το 1962, πάνω στο φούντωμα του λεγόμενου «ψυχρού πολέμου», ο μεγιστάνας των εκδόσεων Κλάιστ ίδρυσε τη «Διάσκεψη του Μονάχου». Ενα διεθνές φόρουμ, το οποίο έφερε με καμάρι το όνομα «φόρουμ του ατλαντισμού». Ο ίδιος ο Κλάιστ, άλλωστε, ήταν ορκισμένος εχθρός του μονομερούς πυρηνικού αφοπλισμού της Γερμανίας και του αντιπυρηνικού κινήματος εν γένει. Ήθελε τη χώρα οπλισμένη σαν αστακό και πυρηνική δύναμη. Για την προσφορά του στο ΝΑΤΟ και την αμερικάνικη στρατιωτική πολιτική ο Κλάιστ τιμήθηκε το 1991 με το Μετάλλιο Διακεκριμένης Δημόσιας Υπηρεσίας του αμερικάνικου υπουργείου Αμυνας. Κι όταν το 1998 ανακοίνωσε την αποχώρησή του από τη διοίκηση της «Διάσκεψης του Μονάχου», οχτώ υπουργοί Αμυνας του ΝΑΤΟ ήταν εκεί για να τον αποχαιρετίσουν.

Διάδοχος του Κλάιστ στο τιμόνι του «ατλαντικού» μαγαζιού, που πλέον έχει μετονομαστεί σε «Διάσκεψη του Μονάχου για την Ασφάλεια», ήταν ο πρώην πρέσβης της Γερμανίας στις ΗΠΑ και εξίσου φλογερός «ατλαντιστής» Βόλφγκανγκ Ισινγκερ. Ενας άνθρωπος που δεν κρύβει την αντιπάθειά του για τον Τραμπ, προειδοποιεί όμως πως αυτή η αντιπάθεια, την οποία μοιράζονται όλοι οι ευρωπαίοι ηγέτες, δεν πρέπει να αδυνατίσει τους πολιτικούς και στρατιωτικούς δεσμούς της Δυτικής Ευρώπης με τις ΗΠΑ, ούτε να αδυνατίσει τη συμμετοχή τους στο ΝΑΤΟ.

Η εισηγητική έκθεση στη φετινή «Διάσκεψη του Μονάχου», υπό τον χαρακτηριστικό τίτλο «Το Μεγάλο Παζλ: Ποιος Θα Μαζέψει τα Κομμάτια», σημειώνει με νόημα ότι οι μεγαλύτερες ευρωπαϊκές χώρες και ιδιαίτερα η Γερμανία, απέχουν ακόμα πολύ από το να μπορούν να εξασφαλίσουν μόνες την ασφάλειά τους, ενώ ο αμερικανός πρόεδρος Τραμπ υπαναχωρεί από το καθήκον της αμυντικής υπεράσπισης της Ευρώπης. Το πιάσατε το υπονοούμενο: ΝΑΤΟ και ξερό ψωμί. Και εξευμενισμός των Αμερικανών, γιατί έτσι και αυτοί αποτραβηχτούν από την Ευρώπη, ο караδοκών Πούτιν θα την κάνει μια χαψιά!

Η «Διάσκεψη του Μονάχου» είναι «ένα είδος Νταβός για ανθρώπους με στρατούς» έγραφε την προηγούμενη βδομάδα η γερμανική «Χάντελσμπλατ», που δε διακρίνεται δα για το ριζοσπαστισμό της. Από αυτό το άντρο της ιμπεριαλιστικής επιθετικότητας βραβεύτηκε ο Τσίπρας. Τα συγχαρητήριά μας!

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξαμηνια συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση